

MƯỜI NGƯỜI NỮ ĐỒNG TRINH, VÀ MỘT TRĂM BỐN MƯỜI BỐN NGÀN NGƯỜI DO THÁI

 Chúc buổi sáng tốt lành. Rất vui mừng lại được ở đây sáng hôm nay trong sự hầu việc Chúa. Thời tiết bên ngoài xấu, nhưng, ồ, bên trong lại rất tốt. Đây là lúc chúng ta có thể nói thật tốt được ở bên trong nhìn ra bên ngoài, phải không? hơn là ở bên ngoài nhìn vào trong.

² Đêm qua được ngủ một giấc thật ngon và sáng nay tôi cảm thấy khỏe khoắn hơn nhiều. Chúng ta đã có một đêm thật tuyệt vời tối qua, đúng không? Thật là một thời gian tuyệt vời! Và tôi cảm kích điều đó. Chúng ta đã có...buổi nhóm này giống như buổi nhóm đã tổ chức tại Shreveport, thật sự hầu như một—một sự liên tục được Thánh Linh dẫn dắt đi đúng hướng. Ừ-m. Vì vậy chúng ta thật vui mừng và cảm tạ Đức Chúa Trời về lòng nhân từ và sự thương xót của Ngài, và về anh em...là những người đã dâng thần linh mình cho Ngài trong sự hợp tác để Ngài có thể dẫn dắt và điều hướng chúng ta.

³ Hãy xem, nếu anh có một cử tọa bực bội với nhau, thì Đức Thánh Linh sẽ thậm chí không bày tỏ. Anh em phải làm điều gì đó, để làm việc với nhau. “Họ đã ở trong một nơi và đồng một lòng,” và rồi một tiếng từ Trời đến như tiếng gió thổi ào ào. Thấy đó. Nhưng khi anh em có...Dù tôi có cầu nguyện bao nhiêu đi nữa, và dành cả ngày lẫn đêm để suy gẫm và cầu nguyện trước Chúa, bước xuống đây, có lẽ nhận được sự xúc dầu trên tôi, bước lên đây và cảm thấy sự oán giận đó, đấy, Ngài—Ngài thật sự...điều đó chỉ khiến cho Ngài buồn lòng, Ngài sẽ không bày tỏ điều gì. Nhưng khi anh em đến đây trong sự xúc dầu và cảm thấy hội chúng của mình cũng được xúc dầu, thì đó là lúc Đức Thánh Linh bắt đầu làm việc, và Ngài bắt đầu hành

động và làm những việc lớn lao cho chúng ta. Vì vậy, anh em thấy không?

4 Chưa kịp nói chuyện với vị mục sư về...Tôi đã nghe bài *Chỉ Tin Mà Thôi* và vì vậy tôi liền chạy vào trong và xem—xem người ấy là ai...anh ấy đã tìm ra được cho bài giảng sáng hôm nay. Này, Anh Neville, tôi sẽ nói với anh điều mà, tôi sẽ bắt đầu với lớp học nhỏ bé này và nếu tôi kết thúc vào lúc mười một giờ, được rồi, thời gian còn lại anh sẽ đảm nhận và bắt đầu giảng dạy nhé. Anh thấy thế nào? [Anh Neville nói, “Vâng, đừng làm xáo trộn sự xúc dầu này, cứ tiếp tục đi.”—Bt.]Ồ, tôi tin sự xúc dầu đến lại, sự xúc dầu cũng trở lại đây. Anh ấy là một...

5 Anh Neville đã luôn luôn...Đối với những người lạ mà có thể chưa đến đây bao giờ, anh ấy là một (không nói điều đó trước mặt anh ấy, nhưng) một người lịch thiệp tốt bụng, luôn luôn là thế. Anh luôn đọc điều đó—điều đó...sống theo lời Kinh Thánh đó, “kính nhường nhau,” luôn ở trong Đấng Christ, và luôn *kính nhường nhau*. Và từ khi tôi biết anh, anh đã sống như vậy rồi; chứ không phải là từ khi anh đến đền tạm này ở đây, nhưng kể từ khi tôi biết anh và đã như vậy từ nhiều năm trước. Lần đầu tiên tôi nghĩ tôi từng nhớ về việc thấy Anh Neville, để biết anh, tôi đã đi nghe anh ấy giảng một lần ở dưới nhà thờ Giám Lý, anh ấy...ở dưới Công viên Howard, nhiều năm cách đây. Tôi đoán, đã, hai mươi năm trước (tôi đoán) hoặc là lâu hơn từ lúc tôi biết anh. Rồi anh ấy...và anh ấy là một...anh ấy cũng đã làm việc, anh ấy là...Ồ, tôi đoán, cho đến mới đây, anh luôn làm việc trong ngành lâm nghiệp cùng với những công việc trên đó, Henryville, quê hương của anh; và vừa làm việc để kiếm sống, để truyền giáo. Đó cũng là cách tôi đã sống, cho đến gần đây, và rồi chúng tôi bắt đầu đi ra khỏi nơi mà chúng tôi không thể làm việc gì khác ngoài công việc này. Vì thế tôi rất vui về điều đó. Tôi vui sướng về Chủ mới của chúng ta, còn anh, Anh Neville? Vâng, thưa anh! Tôi chắc chắn thích Nó. Vâng, thưa anh. Tôi thật rất thỏa lòng với Ngài!

6 Còn bây giờ tôi nghĩ các lớp học trường Chúa Nhật sẽ không học như thường lệ. Vâng. Lớp học trường Chúa Nhật của các em

thiếu nhi, các em sẽ nghỉ vì phòng học...tắm chắn phòng học bị lấy đi rồi, vì vậy điều đó chỉ để cho nhà thờ mở rộng phía sau.

7 Bây giờ, tối hôm nay chúng ta sẽ đi qua thời đại tuyệt vời cuối cùng này, Lao-đi-xê. Và tối hôm qua chúng ta đã học qua về thời đại Phi-la-đen-phi và bước vào sự bắt đầu của thời đại Lao-đi-xê và sự chuyển tiếp. Và rồi những sự mầu nhiệm mà Đức Chúa Trời bắt đầu bày tỏ cho chúng ta giữa những thời đại đó, “Cánh cửa mở rộng” và “ít năng lực,” “giữ lấy Lời Ta,” “nhận lấy Danh Ta.” Bên trong tất cả những điều nhỏ bé đó, cho thấy cách Đức Chúa Trời đã làm một cách kỳ diệu để biến chúng trở thành hiện thực với chúng ta, mà chúng ta thật rất, rất biết ơn.

8 Và đừng quên, nếu có vị khách nào trong chúng ta có những người đau yếu bệnh tật, chúng tôi sẽ cầu nguyện cho người đau vào Chúa Nhật tới, một tuần nữa từ hôm nay. Và đó sẽ...nếu ý Chúa. Và đó sẽ là...Anh em có để ý cách tôi thích diễn đạt điều đó không, “Ý Chúa”? Kinh Thánh dạy phải làm thế, “nếu Chúa muốn.” Tuy nhiên chúng ta không biết; Ngài chưa bao giờ nói với tôi rằng tôi sẽ có mặt ở đây, và hội thánh sẽ hiện diện tại đây, và hết thấy chúng ta sẽ ở đây, hay điều gì khác nữa. Thế thì nếu đó là ý Ngài, thì tất cả chúng ta sẽ ở đây, anh em thấy đó. Nếu không bởi ý Ngài, tất nhiên, chúng ta sẽ không có mặt tại đây.

9 Anh Neville sẽ liên tục thông báo điều đó trên chương trình phát thanh của anh ấy, và những điều khác, tôi nghĩ, anh em ở đây và những người có nhiệm vụ trong chương trình phát thanh. Và thế thì hãy đến đây thật sớm vào sáng Chúa Nhật, bởi vì chúng ta đang trông đợi nhiều người đến đây để được cầu nguyện cho, và chúng ta cũng muốn đến. Chúng ta sẽ...ò, chúng ta hãy xem, tôi...Nếu có đám đông lớn như thế này, thì cách tốt nhất là có những tấm thẻ cầu nguyện bởi vì mọi người thật đông nghẹt, anh em thật sự...chen lấn nhau và những việc như thế. Tôi nghĩ nếu anh em chỉ sắp đặt một cách trật tự để cho họ từng người một đi vào điều đó làm cho...không còn tình trạng lộn xộn nữa, anh em biết đấy.

10 Và—và rồi chỉ...Và anh chị em thậm chí không phải đứng lên cho đến khi nào thẻ của mình được gọi. Cứ ngồi đúng vị trí của

mình nếu các bạn đang bị đau và cảm thấy không khỏe, và anh em sẽ không cần phải đứng lâu thành hàng dài. Chỉ khi nào thẻ mình được gọi, thì hãy đi lên và được cầu nguyện và đi xuống, và đến lượt người kế tiếp đi lên, như thế. Tôi nghĩ điều đó tốt hơn nhiều. Tôi thường nhờ các thanh niên giúp sắp xếp một số ghế ngồi, nếu có ai đó cảm thấy tôi tệ trong khi đang chờ đợi, thì hãy gọi lên vài người cùng một lúc; họ cảm thấy tôi tệ, ồ, cứ để họ—để họ chờ trong ghế ngồi cho đến khi...hay ngồi trong ghế cho đến khi con số trên thẻ của họ được gọi, cho đến khi họ có thể được cầu nguyện cho.

¹¹ Và tôi thực sự tin vào sự chữa lành Thiêng liêng; đó là một trong những sự dạy dỗ tuyệt vời của Kinh Thánh. Nhưng sự chữa lành Thiêng liêng có nhiều ý nghĩa sâu xa hơn chứ không phải chỉ đơn thuần là sự chữa lành Thiêng liêng. Sự chữa lành Thiêng liêng chỉ nói lên rằng “có một Đức Chúa Trời sắp đến lần nữa.” Sự chữa lành Thiêng liêng nói về điều gì? Đó là sự của cầm về sự sống lại của chúng ta. Nếu không có sự chữa lành Thiêng liêng thì không có sự sống lại, thấy đó. Và nếu như không có Đức Thánh Linh bây giờ làm báp-têm cho chúng ta, thì không có được Sự sống Đòi đòi trên thế gian hầu đến. Kinh Thánh chép, “Đây là cửa cầm về sự cứu rỗi của chúng ta.” Và anh em biết *của cầm* này là gì không? Là “tiền đặt cọc,” đấy. Nếu anh em đi xuống và trả...Nói anh em đã mua một nông trại, họ muốn bán nó với giá mười ngàn đô-la, và anh em trả cho họ hai ngàn, thì đó là tiền “đặt cọc” của anh em, họ gọi đó là của cầm cho nông trại. Bây giờ, nếu như việc báp-têm bằng Đức Thánh Linh này chỉ là một sự đặt cọc cho những điều sẽ xảy tới, ồ, thì nó sẽ là gì khi chúng ta—khi chúng ta có được giá đầy trọn? Nó sẽ là rất vinh hiển!

¹² Bây giờ, sáng nay chúng ta sẽ cố gắng tìm ra sự liên hệ, ý Chúa, vài điều trong những điều đó, của thời...giữa các thời đại hội thánh (những điều này ngay trong *đây*) có đôi điều được bày tỏ. *Một Trăm Bốn Mươi Bốn Ngàn, Dân Sót Lại, Trinh Nữ Ngủ Gục, Người Nữ Đồng Trinh Khôn*, và *Sự Đón Án của Đức Thánh Linh, Dấu Hiệu Con Thú*, tất cả những điều đó chỉ...Nó là sự chấm dứt của thời đại, và mọi việc xảy ra ngay tại đây trong một nơi,

vì vậy chúng ta nên để dành thời gian còn lại của mùa đông để học hỏi điều này, nhưng chúng ta...hãy xem Sách Khải huyền, để thấy được Nó liên kết với nhau như thế nào.

¹³ Anh em có để ý không? Nền văn minh của nhân loại cũng đi theo cùng một cách, Ông Wood. Nó là một...Đây, con người đã có cùng những giác quan, có sáu giác quan, hoặc đúng hơn là, năm giác quan, mà con người đã có kể từ khi con người—kể từ khi con người đến trên trái đất cách đây sáu ngàn năm. Nhưng ngay ở đây trong thời đại cuối cùng, chỉ chút ngắn ngủi cuối cùng, trăm năm sau cùng...Chao ôi! Con người đến, quay lại đó, di chuyển cách chậm chạp trong chiếc xe bò. Nhưng từ chiếc xe bò đó, trong hàng trăm năm qua, con người đã đi từ xe bò đến một—một tên lửa sẽ bay với vận tốc gần hai ngàn dặm một giờ. Đó là tốc độ mà con người đã đạt được, từ xe bò thành chiếc hỏa tiễn. Và, nhìn xem, chỉ mới vài năm cách đây thôi, ồ, tôi muốn nói là không quá năm mươi năm cách đây.

¹⁴ Khi tôi còn nhỏ sống trên đây tại Utica Pike, họ có một người...có một người tên là Elmer Frank đã từng sống ở đây. Ông ta là luật sư đại diện cho pháp luật. Ông đã kết hôn với một phụ nữ trẻ trên con đường mà cha tôi đã làm việc cho cha—cho cha của cô ấy, tên cô ấy là Lusher. Và họ...và ông ta có một, hầu như một chiếc ô-tô; nó có tay quay để nổ máy, anh em đưa nó sang một bên và quay nó như thế này, và nó chỉ có gài số một. Và anh em có một—một bộ phận lớn bằng cao su là chiếc còi, và anh em có thể thổi nó như *thế*. Và họ nói rằng, “Chiếc xe đó sẽ chạy với tốc độ kinh khủng mười chín dặm một giờ.” Bấy giờ, Bó đi ra và lấy một ít cát bỏ vào xe bò, và để—và để mang lên đó và bỏ vào những bao tải để ông có thể đặt lên xe, xem thử chiếc xe có thực sự chạy mười chín dặm một giờ không. Hiểu không? Tuy nhiên anh em phải nhìn con đường trước đã, ừ-m; vì nó sẽ chỉ chạy khoảng mười dặm một giờ đường *này*, và chín dặm đi lại gờ ghề lên xuống đường *này*. Hiểu không? Vì vậy anh em cộng với nhau, nó đã chạy được mười chín dặm một giờ.

¹⁵ Tôi còn nhớ lúc tất cả chúng tôi còn nhỏ, Mẹ sẽ tắm rửa cho chúng tôi, khoảng năm anh em lúc đó, chúng tôi đã trèo lên cái hàng rào kia để nghe nó. Chúng tôi nghe nó vọng đến, cách xa

nhieu dặm, con đường ở dưới, một tiếng gầm rú, rú, rú, rú. Mọi người đều dừng lại và lấy những con ngựa của họ, và tôi ra khỏi xe ngựa, và giữ chúng như thế này, anh em biết đấy. Vật đó đang tiến đến trên con đường, chà, thật là thứ kinh khủng. Và—và tôi chỉ nghĩ, khi đó, tôi khoảng bảy tuổi, đấy. Cách mà...Đó là vào năm 1914, và cứ nghĩ lại kể từ lúc đó đến nay mọi thứ đã thay đổi thế nào. Và nhìn xem, và nó đã xảy ra trong bốn mươi năm qua hay khoảng đó. Và, nhìn xem, con người đã có sáu ngàn năm để làm tất cả điều điều đó ngay tại đây, bởi vì Kinh Thánh có chép rằng con người sẽ làm theo cách đó, “Những ngày sau rốt, người ta sẽ đi qua đi lại, và sự học thức sẽ được thêm lên.”

¹⁶ Đã bao giờ anh em nghĩ về Na-hum, khi ông—ông đã thấy trước Outer Drive ở Chicago, bốn ngàn năm trước không? Đã... Ông nói rằng, “Những xe đi hỗn độn trong các đường rộng lớn.” Bây giờ...Tôi đã ở trong một đất nước cổ xưa nơi có họ có...những con đường giống như ở Oslo, và những nơi khác, hầu như không có chỗ để bước đi, nó chỉ vừa đủ cho một—một cỗ xe ngựa đi qua trong các thành phố. Nhưng có lẽ khoảng cách bằng từ đây đến bức tường đó, là rộng hơn những đường phố của họ đã có, chỉ rộng đủ cho chiếc xe ngựa đi qua. Ồ, xem này, Na-hum đã nói, “Chúng là những con đường rộng.” Và nói, “Chúng sẽ chạy như chớp,” những chiếc xe này. “Và chúng giống như những ngọn đuốc,” đó chính là những đèn xe. Và nói, “Những xe đi hỗn độn,” những tai nạn xe cộ. Vị tiên tri đó đã đi trước cả thời đại mình đang sống và nhìn thấy con đường ở đó, trước bốn ngàn năm, và thấy điều sắp đến. Hãy suy nghĩ về điều đó! Ừ-m. Sự hà hơi.

¹⁷ Nhưng chúng ta đang sống trong thời kỳ cuối cùng, thưa các bạn. Nó chỉ...Và lời Kinh Thánh cũng vậy, cho thấy rằng tất cả mọi việc này đang xảy ra, tất cả Kinh Thánh nằm ngay tại đây trong kỳ cuối rốt này ngay tại đây. Và tôi nghĩ, sáng nay, nếu Chúa vừa giúp chúng ta, chúng ta sẽ liên kết những điều này, một số những điều này lại với nhau, càng nhiều càng tốt. Và rồi tối nay thời đại hội thánh cuối cùng vĩ đại đó, về hội thánh Lao-đi-xê, cách nó nhận được Sứ điệp của mình như thế nào và rồi họ đã tiếp tục bỏ qua và cố ý phớt lờ Sứ điệp của nó, đi vào tình trạng hâm hẩm đến nỗi Đức Chúa Trời mửa họ ra khỏi miệng Ngài.

Đấy, nói cách khác, nó khiến Ngài đau lòng Ngài khi nghĩ về nó. “Ta sẽ mưa người ra khỏi miệng Ta,” Ngài phán.

18 Bây giờ, tôi đã ghi xuống một vài câu Kinh Thánh ở đây mà tôi muốn đề cập trong buổi sáng nay. Nhưng tôi tự hỏi liệu có quá khó cho chúng ta không, nếu chỉ đứng trong chốc lát, để dâng lời cầu nguyện:

19 Lạy Cha Thiên Thượng Từ Ái của chúng con, khi chúng con lại đến sáng nay trong ngày Sa-bát này. Và bên ngoài, trời bắt đầu đổ mưa, và cơn gió lạnh băng giá thổi về; nhưng chúng con thật vui mừng vì trên đầu chúng con hôm nay đã có một mái nhà, để chúng con có một nơi nhỏ bé, và vẫn là một dân với nơi chúng con có thể đến để thờ phượng Chúa bất cứ cách nào mà lương tâm bảo chúng con thờ phượng.

20 Rồi chúng con nhận biết trong Lời Ngài rằng điều này sẽ không kéo dài rất lâu đâu, vì vậy, Cha ôi, chúng con cầu xin Cha sẽ xúc dầu cho chúng con cách đặc biệt ngày hôm nay để chúng con có thể nhận lãnh được điều tốt nhất từ nơi này mà dành cho chúng con có được, và chuẩn bị cho những giờ sắp tới khi chúng con sẽ không thể làm được điều này. Chúng con không biết kéo dài bao lâu nữa, có lẽ vài tuần, vài tháng, hoặc vài năm, chúng con không biết, nhưng đôi lúc chúng con sẽ không thể làm được điều này. Vì vậy con cầu xin, Cha ôi, rằng Ngài sẽ gìn giữ chúng con luôn trong sự dẫn dắt Thiêng liêng của Ngài, và xin cho mọi ý tưởng của chúng con dựa trên Cha, và nguyện những suy gẫm của lòng chúng con được đẹp lòng Ngài, Ôi Chúa.

21 Xin tha thứ tội lỗi chúng con. Chúng con cầu xin rằng khi chúng con xưng tội với Ngài, chúng con đã phạm tội và sai trật cách xa Đường lối. Và chúng con không xứng đáng được gọi là con cái Ngài, chỉ xin khiến chúng con làm tôi tớ thuê của Ngài, Chúa ôi. Và chúng sẽ sẵn sàng làm bất cứ điều gì mà Ngài bảo chúng con làm, bất cứ công tác nào được đặt trên chúng con. Chúng con sẵn sàng làm điều đó, chỉ tiếp nhận chúng con vào Nước Ngài, Chúa ôi; để chúng con có thể làm việc trong thời điểm này, thì giờ cực kỳ cam go phải đương đầu với thế gian.

22 Xin ban phước cho chúng con giờ này với sự Hiện diện của Ngài, xin Thánh Linh Ngài dạy dỗ chúng con, và nhận sự vinh

hiển từ chúng con đang nhóm họp nhau tại đây. Vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²³ Bây giờ tôi muốn, trước hết, tôi muốn nhận ra hết thấy mọi người bạn của tôi ở trong đây, mà tôi đã để ý đến sáng nay. Rất khó ở đây lúc ban đêm, ánh sáng lại chiếu phía sau đằng xa và không thể soi rõ mọi người. Từ bục giảng nhìn xuống chỉ thấy được phần nào ban đêm ở đây, và ban ngày cũng vậy. Tôi thấy nhiều người bạn của chúng ta từ các nơi khác nhau trong đất nước đến đây, mà tôi có thể nhận ra họ rõ hơn ngày hôm nay hơn là vào ban đêm. Và sẽ quá nhiều người để cố gắng nêu tên hết tất cả họ, nhưng tôi muốn anh em biết rằng tôi thật biết ơn sâu sắc anh em. Và sau hết thấy những sự mồ xẻ gay gắt và vân vân, như tôi đã phải làm theo lời Kinh Thánh, để làm...để giải bày Lễ thật. Không phải những gì tôi muốn làm, nhưng là theo những gì Đức Chúa Trời đã phải chép ở đây để làm, anh em thấy đấy. Và thế thì đó là Điều ấy. Và tuy nhiên tôi thấy nhiều anh em của tôi thuộc các tổ chức và vân vân, ngồi ngay với tôi cho đến lúc này, vì vậy tôi cảm ơn anh em rất, rất nhiều. Anh em...Xin Đức Chúa Trời luôn ban phước cho anh em và giúp đỡ anh em là lời cầu nguyện của tôi.

²⁴ Còn lúc này...[Anh Strick gọi, “Anh Branham?”—Bt.] Vâng, thưa anh. [“Tôi xin phép được nói thay mặt mọi người của hội thánh ở đây, chúng tôi muốn anh biết rằng chúng tôi chân thành cảm ơn anh.”] Cảm ơn, Anh Stricker. [“Và chúng tôi quý mến anh.”] Cảm ơn, Anh Stricker. [“Và chúng tôi sẽ cầu nguyện để Chúa ban ơn cho hết thấy mọi điều anh có thể phải chia sẻ, rằng chúng tôi có thể đứng bên cạnh anh.”] Cảm ơn, Anh Stricker. Xin cảm ơn, hội thánh, thật là tốt vô cùng khi anh em nói lên điều đó. Tôi đánh giá rất cao điều đó.

²⁵ Tối qua người nào đó đã nói về, tôi tin đó là Anh Fred đã gọi điện cho tôi và nói về vấn đề khả tượng hay giấc mơ mà một anh em nào đó đã có, mà đã kể là chỉ mới tối hôm qua thôi, thấy mình đang đứng trên vòng khung trái đất và một đám mây đen cuộn cuộn ở phía sau. Tôi biết anh ấy ở phía sau tôi. Nhưng mà, thật lâu...anh ấy—anh ấy sẽ không thể làm điều này cho đến khi

Đức Chúa Trời hoàn tất, và rồi—rồi tôi—tôi... đã đến lúc tôi đi lúc ấy. Vì vậy...

²⁶ Nhưng tôi—tôi nghĩ về điều này, để “không bao giờ vĩ đại.” Không, tôi không muốn như vậy, đây. Tôi suy nghĩ về *Thi Thiên của Cuộc Đời*:

Cuộc đời của tất cả vĩ nhân nhắc nhở chúng ta

Hãy xem, những gì Phao-lô đã làm, những gì Irenaeus đã làm, những gì Luther đã làm, những gì Wesley đã làm, hoặc những gì Thánh Martin đã làm, và những gì họ đã làm.

Và cuộc đời của tất cả vĩ nhân nhắc nhở chúng ta

Rằng chúng ta có thể làm cho đời mình cao cả,
Với sự nghiệp, để lại đàng sau chúng ta
Những dấu chân trên cát của thời gian;

Những dấu chân, có lẽ một người nào đó,
Để lại sau khi đi qua phần lớn của cuộc đời, (Vì
sau khi tôi chết, thấy đó, và cứ đi.)

Một anh em nào đó đã thất bại và đau đớn, (hãy
tìm đọc một trong những cuốn sách này.)
Nhìn thấy, sẽ lấy lại can đảm. (Đúng vậy.)

Thế thì, chúng ta hãy đứng lên, và hành động,
Với tấm lòng cho bất cứ tranh chiến nào, (Tôi
thích thế, còn anh em?)

Đừng cảm lạnh như, bày gia súc bị lừa đi! (Phải
được dẫn dắt đến điều đó.)

Nhưng hãy là một anh hùng của cuộc chiến!
(Tôi—tôi thích điều đó.)

²⁷ Bấy giờ, em trai của chúng tôi, George, đã từng tâm đắc một câu; tôi đã biết được nó tại lễ tang của cậu ấy. Chúng tôi đã thường... Tôi đã chọn và trích dẫn *Thi Thiên của Cuộc đời*, anh em biết đấy, cậu ấy lại chọn trích dẫn câu *Vượt Qua Rào Cản*. Hiểu không? Và anh em đã nghe điều đó:

Hoàng hôn và sao hôm,
 Và một cuộc gọi rõ ràng cho tôi!
 Và xin cho bên kia không còn tiếng than van,
 Khi tôi trôi dạt ra khơi, (Anh em đã nghe điều
 đó nhiều lần.)

Vì tất cả đều phải ra đi theo thời gian lẫn không
 gian,
 Dòng nước lũ sẽ mang tôi đi xa,
 Nhưng tôi hi vọng sẽ thấy Đấng Hoa Tiêu mặt
 đối mặt
 Khi tôi đã vượt qua rào cản. (Tôi chắc chắn là
 cậu ấy đã thấy khi cậu ấy vượt qua rào cản.)

28 Và vì thế, và rồi bài ca của tôi là:

Từ biệt để lại đằng sau tôi
 Những dấu chân trên cát của thời gian,
 Để những người khác, thấy, có thể đi cùng,
 Hăng hái lên và tiến lên.

29 Vì, một ngày tuyệt vời nào đó Chúa Jêsus sẽ đến (và đó là
 những gì chúng ta sẽ học vào sáng nay), rồi tất cả sẽ chấm dứt.

30 Bây giờ, tôi nghĩ sáng nay, để chúng ta sẽ không thể tiếp tục
 với những sứ điệp hội thánh này...Vậy thì, có lẽ, nếu ý Chúa,
 chẳng bao lâu, tôi có thể có một loạt các bài khác của buổi nhóm
 dựa trên *Hội Thánh Thật và Hội Thánh Giả*, tất cả bắt đầu từ Sáng
 thế kỷ, xuyên suốt Kinh Thánh và chúng ta sẽ đi suốt cho đến
 Khải huyền. Cả các giáo hội, chỉ những gì mà họ sẽ làm. Và rồi
 có lẽ ngày nào đó khi chúng ta...nếu Chúa muốn, chúng ta sẽ xây
 dựng lại nhà thờ này để anh em có thể có nhiều chỗ ngồi hơn
 một chút...Anh em sẽ rất đổi ngạc nhiên bao nhiêu người được
 mời vào bên trong đã thốt lên như thế; họ chỉ lái xe vào và thấy
 tất cả mọi chỗ đều đầy người, vì vậy họ cứ tiếp tục, đẩy. Và vì vậy
 họ...chúng ta sẽ không có chỗ trống nào nữa.

31 Và có thể như mùa hè-...vào mùa hè khi trời nóng bức hay
 gần như thế, nơi chúng ta có phòng tập thể dục trường trung học
 hay nơi nào đó, sẽ thật tuyệt, để học Sách Khải huyền lúc đó, hay

điều gì đó, hoặc Sách Đa-ni-ên và Khải huyền, và đối chiếu nó với nhau để chúng ta có thể có được điều đó.

³² Vậy thì, chúng ta chưa bao giờ đề cập đến người Do Thái. Dân Do Thái đã...

³³ Bây giờ, như tôi đã nói, trong—trong Thời kỳ Hắc Ám của năm 1500, hệ thống cấp bậc Công Giáo, khi chúng được thành lập, kết hợp giáo hội và nhà nước với nhau, đó là thời kỳ “hậu thiên hi niên.” Họ nghĩ rằng họ đã—họ đã hoàn toàn ở trong thời Ngàn Năm bình an bởi vì giáo hội đã có người đại diện của nó, một người giống như Đấng Christ ngự trên ngai. Và nó sẽ liên kết chặt chẽ giáo hội với chính quyền, tất cả trở nên rất tốt, rằng “Ngàn Năm bình an đã diễn ra.” Họ vẫn tin điều đó. Nhưng điều đó là một sai lầm. Bởi vì Thiên hi niên không thể đến, không thể xảy ra, khi Đấng Christ chưa đến.

³⁴ Đấng Christ mang đến Ngàn Năm bình an, Ngài là Con trai của sự thịnh vượng; và khi Ngài đến, lúc đó sẽ là ngàn năm. Và khi điều đó xảy ra, sẽ có sự Cát lên của Hội Thánh sẽ đi lên, và rời sự trở lại của Đấng Christ. Và bây giờ nên nhớ, khi... Vì điều kế tiếp chúng ta đang trông đợi là gì? Sự Cát lên của Hội Thánh.

³⁵ Vậy thì, đừng lẫn lộn giữa sự Cát lên của Hội thánh và sự Phán xét Ngai Trắng. Bởi vì, sự Cát lên của Hội Thánh, không có sự phán xét, đây, anh em đã bị phán xét ngay tại đây. Đúng vậy, “Vì người nào ở trong Đấng Christ thì sẽ thoát khỏi sự phán xét.” Chúa Jêsus phán, “Kể nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta thì được Sự Sống Đời đời và sẽ không bị đoán xét đâu, nhưng vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống.”

³⁶ Làm sao chúng ta làm được điều đó? Chúng ta đến cùng Đấng Christ và chịu báp-têm trong một Thân, Cô-rinh-tô Nhất 12, “Một Thân.” Chúng ta được báp-têm để trở thành một Thân của Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Trời đã phán xét Thân thể đó rồi. Ngài không thể để chúng ta bị phán xét lần nữa, bởi vì Ngài đã chịu phán xét trong Thân thể đó rồi. Và bởi sự cho phép và ân điển của Đấng Christ Ngài mang chúng ta vào trong chính Ngài, Cô-rinh-tô Nhất 12, “Bởi một Thánh Linh hết thảy chúng ta đã chịu chung một phép báp-têm để hiệp làm một Thân, nhờ đó chúng ta thoát khỏi mọi sự phán xét bởi vì Ngài đã chịu những sự

phán xét.” Ô, anh em biết ơn Ngài biết bao! Ngài đã chịu phán xét thay cho chúng ta. Không còn bị phán xét nữa! Nhưng hễ ai không trở nên một với Ngài, trong Thân thể đó, Thân thể mầu nhiệm đó...Làm thế nào chúng ta vào trong Thân thể này? Bắt tay chẳng? Không. Bởi văn tự chẳng? Không. Bởi loại báp-tem, bằng nước nào đó chẳng? Không. “Bởi một Thánh Linh, Đức Thánh Linh, tất cả chúng ta chịu phép báp-tem để hiệp làm một trong Thân thể đó!”

³⁷ Bây giờ hãy nhớ, chúng ta sẽ phân tích điều đó một cách thật rõ ràng sáng nay. Hoặc là anh em ở trong Thân đó hoặc là ngoài Thân đó, không thể vừa trong vừa ngoài Nó. Không có những người gần giống Cơ-đốc nhân. Và—và ở đó...anh em hoặc là Cơ-đốc nhân hoặc không phải Cơ-đốc nhân. Không có con chim nào gọi là đen trắng, không có người say nào mà tỉnh táo cả. Không thể có chuyện như vậy. Anh em hoặc là Cơ-đốc nhân hoặc không phải là Cơ-đốc nhân. Anh em hoặc ở trong Đấng Christ hoặc ở ngoài Đấng Christ.

³⁸ Bây giờ, đây dường như là sự dạy dỗ vậy, tôi không...Tôi còn lâu mới là một giáo sư. Nhưng dạy dỗ là sự cắt tĩa, đó là một ân tứ đặc biệt trong—trong Thân thể của Đấng Christ. Trước tiên đó là các sứ đồ, và rồi đến các vị tiên tri, rồi đến các giáo sư, và các nhà truyền giáo, các mục sư; năm ân tứ chức vụ trong Thân. Và sự dạy dỗ là một trong những ân tứ của Thánh Linh. Bây giờ, tôi chỉ phải kết lại với những điều mà tôi thấy là đúng và cố gắng chuyển tải đến cho mọi người, và nghiên cứu và kết hợp Kinh Thánh với nhau. Bây giờ, nhưng chỉ trong Đấng Christ, Thân thể của Đấng Christ thì mới được công nhận.

³⁹ Bây giờ, ba chương đầu tiên của Khải huyền đề cập tới Hội Thánh. Dân Ngoại, người Do Thái, người Ê-thi-ô-pi, người Afrikaan, mọi loại người trên thế giới đều đi đến cùng Dân Ngoại để tạo nên Thân thể này; da đen, trắng, nâu, mọi thứ, đó là một bó hoa, và đúng vậy, mà được Đức Chúa Trời đặt trên bàn thờ Ngài; và điều đó đã tạo nên tất cả các nước, các dòng giống, các thứ tiếng, và các dân.

⁴⁰ Nhưng, bây giờ, sau khi anh em kết thúc chương thứ 3 (các Thời đại Hội thánh ở đây), thì Đức Chúa Trời trở lại để tiếp rước

dân Do Thái lên, Hội Thánh sẽ không còn trên đất nữa trong suốt thời kỳ đó. Đó là người Do Thái. Đức Chúa Trời không còn liên hệ cá nhân với người Do Thái nữa, Ngài chỉ giải quyết với dân Y-sơ-ra-ên trong mối liên hệ đối với một dân, luôn luôn như là một dân tộc.

41 Đó là cách mà một người nào đó đã nhận được nó ngày nọ. Tôi đã—tôi đã nhận nhiều bức thư nói về điều đó *Tôn Giáo Lai Căng*, mà tôi đã có lần nhận xét trong...Kinh Thánh nói rằng một đứa con ngoài luật pháp, được gọi là “con hoang,” thì không được phép gia nhập vào hội chúng của Chúa trong mười thế hệ, mà sẽ là bốn trăm năm mà một đứa con hoang không được gia nhập vào hội chúng của Chúa. Sự lai căng thật là tồi tệ thế nào; đó là người đàn bà để cho người đàn ông khác sống với nàng để sanh ra đứa trẻ, mà đứa trẻ đó là lai căng, không được sinh ra bởi cha mình nhưng bởi một người đàn ông khác nào đó. Hiểu không? Và điều đó là rất xấu ác trước mặt Đức Chúa Trời, mất mười thế hệ sau để nối dòng dõi trở lại, trước mặt Đức Chúa Trời.

42 Nhưng điều đó không còn áp dụng cho thời đại này. Bây giờ anh em có một sự Sanh ra mới. Người ta không...Lúc trước người ta chỉ sanh ra có một lần, đó là sanh bởi tình dục thực sự. Chúng ta có sự Sanh ra mới này bây giờ mà là sự sanh lại thuộc linh, loại bỏ mọi thứ ngăn cách. Và chúng ta là những tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jê-sus, được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Những tạo vật mới! Về từ *tạo vật*, nếu một số học giả giỏi ở đây hiểu (Nếu không hiểu, anh em có thể tra cứu nó.), từ *tạo vật* trong tiếng Hy Lạp có nghĩa “một sự sáng tạo mới.” Ồ, cũng giống như anh em là một tạo vật ở đây, được sanh ra bởi tình dục; thế rồi anh em là một tạo vật mới, được sanh ra trên Trời. Thuộc về...trong sự sáng tạo mới về con người mới của Đức Chúa Trời. Sự sáng tạo mới, ở sự Sanh ra. Nhưng nó phải là sự sanh ra, giống như sự sanh ra tự nhiên là cần thiết; sự sanh ra bởi Thánh Linh cũng cần thiết như sự sanh ra xác thịt vậy.

43 Đôi bạn trẻ có thể kết hôn và nói rằng, “Con trai đầu lòng của chúng ta, chúng ta sẽ gọi là ‘John.’” Nếu như nó không hề được sanh ra, thì John không bao giờ có mặt tại đây. Chỉ thế thôi. Tương tự như vậy, anh em có thể...anh em tưởng tượng bao nhiêu ý

tưởng hoang đường về Thiên đàng, nó vĩ đại biết bao, nếu anh em không được sanh lại thì anh em sẽ không được ở đó. Chỉ thế thôi, đấy. Nó chỉ phải là cách đó thôi, bởi vì nó phải là một sự Sanh ra. Đức Chúa Trời đã đặt ra luật pháp của Ngài và mọi thứ hoạt động theo luật pháp của Ngài. Hiểu không?

⁴⁴ Bây giờ, trong những người này, có một số sót lại của dân Do Thái được cứu. Và chúng ta sẽ học về điều này trước tiên, bởi vì nó đặt...Bây giờ, luôn luôn có ba hạng người mọi lúc, liên tục. Và giữ...ghi nhớ trong trí, đó là: người—người tin, người giả vờ tin, và người không tin. Tất cả ba hạng người đó. Và có một hạng người Do Thái, bị bỏ đi bởi vì cho chúng ta một cơ hội; có một hội thánh tình trạng hâm hãm; và có hội thánh được đầy đầy Thánh Linh.

⁴⁵ Lần nọ, Charlie Bohanon làm chủ tịch của...hay giám sát của các quận phía nam của Công ty Dịch vụ Công cộng, khi tôi còn làm việc cho họ. Lúc đó tôi đang học Kinh Thánh, khi còn là cậu bé. Và ông ấy nói rằng, “Billy, bất cứ ai...” Nói, “Giảng chắc đã ăn nhằm phải ớt cay và gặp ác mộng ở ngoài đó trên—trên đảo Bát-mô.”

⁴⁶ Tôi nói, “Ông Bohanon, ông không nên nói thế.” Ông ấy là ông chủ, người giám sát của tôi.

Ông ta nói, “Ồ, ai trên thế gian này có thể hiểu được Điều đó?”

Tôi nói, “Hiểu chứ. Chuyện đó sẽ được hiểu khi nào Thánh Linh sẵn sàng bày tỏ Nó.” Đúng thế.

⁴⁷ Và ông ấy lại nói, “Ồi, chà!” Nói, “Tôi đã cố đọc Kinh Thánh và mục sư của tôi cũng đã cố gắng đọc Nó,” nói, “chúng tôi đã rơi vào tình huống khó khăn kinh khủng.” Nói tiếp, “Chúng ta có—có Nàng Dâu đứng trên Núi Si-nai.” Hiểu không? Và nói, “Rồi chúng ta lại có Nàng Dâu với con rồng phun nước ra từ miệng nó, gây chiến tranh với phần còn sót lại của dòng dõi người nữ. Chúng ta có Nàng Dâu được tiếp lên trên Trời. Tất cả có ba người, cùng một lúc.”

Tôi nói, “Đó là không có sự hiểu biết thuộc linh.” Hiểu không?

Ông ta nói, “Ồ, đây nè, tất cả ở...ba người cùng một lúc.”

48 Tôi nói, “Vâng, thưa ông, nhưng đó không phải là điều được chép ở đây. Xem nào, ông gọi một trăm bốn mươi bốn ngàn là ‘Nàng Dâu,’ mà họ không phải; họ là những người Do Thái. Và người đàn bà mà con rồng phun nước ra từ miệng nó để gây chiến tranh cùng dân sót lại, hậu tự của dòng dõi người đàn bà mà đã giữ các điều răn và đã có, lời chứng của Đức Chúa Jêsus. Và Nàng Dâu đã ở trong sự Vinh hiển.” Hiểu không?

49 Một trăm bốn mươi bốn ngàn, chương 14 của Khải huyền, đang đứng trên Núi Si-nai, (Điều đó hoàn toàn đúng.) đều có Danh của Cha họ trên trán. Điều đó hoàn toàn đúng. Họ là người Do Thái, dân Do Thái còn sót lại.

50 Và rồi ở đây đến con rồng, phẩm trật La-mã. (Mà, Chính Hội Thánh được cất lên, đã ở trong sự Vinh hiển dự Tiệc Cưới trong ba năm rưỡi.) Rồi con rồng, đây, *con rồng* luôn luôn là “La-mã,” con rồng có sắc đỏ. Bây giờ để anh em biết chắc về điều này, trong—trong Khải huyền chương 12, con rồng giận dữ với người đàn bà vì đã sanh ra một Con trai mà sẽ dùng gậy sắt để cai trị mọi dân tộc, và nó phun nước ở miệng nó ra và...hay—hay là để đi tranh chiến cùng các con cái còn sót lại của dòng dõi người. Nhưng con rồng có sắc đỏ, trước hết, nó đã đứng chực trước người đàn bà này. Ngay khi người đàn bà đẻ Đứa Trẻ này, thì nó nuốt Đứa Trẻ đi ngay khi Người được sanh Nó ra. Vậy thì, ai đã đứng trước hội thánh Y-sơ-ra-ên (người đàn bà Y-sơ-ra-ên), để nuốt Con trẻ của Nàng (Chúa Jêsus) khi Nó được sanh ra? La-mã! Hê-rốt đã ra lệnh rằng—rằng phải giết toàn bộ trẻ em từ hai tuổi trở xuống, do vậy đã có sự sát hại lớn trên hết thủy trẻ em Do Thái khắp đất nước. Chính điều tương tự mà Pha-ra-ôn đã làm để bắt Môi-se, là hình bóng về Ngài, tàn sát tất cả trẻ con và bỏ sót ông. Ồ—ồ—ồ—ồ, Đức Chúa Trời biết cách che giấu chúng.

51 Ồ, anh em không vui mừng vì mình đã được che giấu sao? Ồ, một nơi ẩn náu! Kinh Thánh chép rằng, “Vì anh em phải coi mình như đã chết và sự sống của anh em trong Đấng Christ, được che giấu trong Đấng Christ và được ẩn chứng bởi Đức Thánh Linh.” Ma quỷ không thể tìm thấy anh em nếu nó muốn. Nó không thể làm điều đó được, anh em thấy đấy. Anh em đã được che giấu

trong Đấng Christ! Hãy chết đời sống cũ đi! Và đời sống anh em sẽ được che giấu trong Đấng Christ, được giấu trong Đức Chúa Trời qua Đấng Christ, và được niêm phong bởi Đức Thánh Linh.

⁵² Bây giờ, bây giờ, dân sót lại này chính là người nữ ngu mê; mà con rồng đã phun nước từ miệng ra để gây chiến cùng với dân sót lại của dòng dõi người nữ. Vậy thì, dân sót lại là gì? Bây giờ, anh em—anh em hãy ghép các hình bóng này lại với nhau. Có một hội thánh mà là hội thánh *xác thật*.

⁵³ Tôi sẽ...Có lẽ tôi có thể vẽ nó ở đây và làm cho anh em hiểu rõ hơn một chút. Vậy thì, Anh Neville, nếu tôi có kéo dài thêm một chút thời gian, anh vui lòng tha thứ cho tôi nhé. [Anh Neville nói, “A-men. Không sao đâu.”—Bt.]

⁵⁴ Bây giờ, có...Bây giờ hãy nhớ điều đó là điều gì? Kẻ không tin, tôi sẽ gọi những người này là “KT,” kẻ không tin, và đó là tội nhân. Và đây là một người khác nữa mà là người sống theo hình thức, tôi sẽ đặt là “HT,” giáo hội hình thức. Và rồi đây là một hội thánh khác là hội thánh được cứu, “ĐC,” hội thánh được cứu. Vậy thì, anh em hãy ghi nhớ luôn.

⁵⁵ Bây giờ, trong hội thánh được cứu này chia làm hai hạng người, trong hội thánh này ở ngay *đây* và ngay *đây*, được phân loại bởi Đấng Christ: một trong họ là người nữ đồng trinh ngu mê, và hạng còn lại là người nữ có sẵn Dầu trong đèn. Bây giờ, anh em—anh em hết thảy...Bao nhiêu người nhớ câu chuyện này? Chúng ta sẽ nhắc lại câu chuyện này chỉ trong một phút.

⁵⁶ Bây giờ, trước tiên, trước khi chúng ta làm điều đó, chúng ta sẽ trở lại với con số một trăm bốn mươi bốn ngàn, trong Khải huyền 7, để có thể hiểu rõ hơn. Bây giờ, anh em hãy ghi nhớ phân đoạn này. Và anh em đánh dấu nó, Khải huyền 7.

⁵⁷ Chúng ta chỉ hầu như thật sự mất thì giờ. (Và—và anh em—anh em sẽ không có chịu báp-tem cho đến khi—cho đến khi... Sau buổi nhóm sáng nay, được rồi.) Chúng ta sẽ...Tôi sẽ đặt đồng hồ ở đây để xem mấy giờ và để chúng ta có thể ra ngoài. Bây giờ chúng ta có—bây giờ chúng ta có khoảng gần hai giờ, và xin Chúa giúp đỡ chúng ta qua sự học hỏi này.

...sau những việc này...

58 Bây giờ, chúng ta...Chương thứ 6 có nhắc đến—đến con ngựa bạch, chính là Đức Thánh Linh đi ra chinh phục, chiến thắng. Kế đó là con ngựa xanh xao, thần Chết, và Âm phủ theo sau nó. Và mỗi người cưỡi trên một trong những con ngựa này.

59 Bây giờ, “sau tất cả điều này,” sau sự phá hủy lớn này. Người đầu tiên đi đến khắp đất là Thánh Linh, “đi đến đâu thắng đến đó”; rồi điều kế tiếp đến là nạn đói kém lớn, “một đấu lúa mì giá một xu, hai đấu lúa mạch giá một xu, và vân vân, nhưng đừng đụng đến dầu và rượu của Ta”; và cho đến lúc Ngài mở những—những chiếc ản này.

...sau những việc ấy tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại...hầu cho chúng sẽ không thổi trên đất, trên biển, hay là...trên cây nào.

Và tôi lại thấy một vị thiên sứ khác lên từ phía phương đông, cầm ản của Đức Chúa Trời hằng sống: và người cất tiếng kêu lớn với bốn vị thiên sứ, với người đã...làm hại... đã được quyền làm hại biển và đất,

Bảo rằng, Chớ làm hại đất, biển, hoặc...cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng ản trên trán những tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta.

60 Bây giờ, hãy nhớ rằng, các tôi tớ đã luôn luôn...Tôi tớ của Đức Chúa Trời là người Do Thái. Áp-ra-ham là tôi tớ Ngài. Dân Ngoại không phải là tôi tớ, đó là Nàng Dâu, đó là đứa con. Đây là con trai, là Hội Thánh. Dân Do Thái là các tôi tớ. Ôi, ước gì anh em có thể...ước gì chúng ta có thì giờ để tra cứu những từ đó. Tôi đã dành rất nhiều thì giờ ở trong phòng đó, để nghiên cứu tìm tòi trong tất cả sách tham khảo để hiểu nó. Dân Do Thái là một tôi tớ. Nếu tôi đứng đây và sử dụng trọn thì giờ về “một tôi tớ,” thì tôi không đụng đến được những điểm khác, anh em biết đấy. Cho nên hãy nhớ rằng, dò theo Kinh Thánh, và anh em sẽ thấy dân Do Thái là tôi tớ của Đức Chúa Trời.

61 Chúng ta sẽ có một sự liên hệ tuyệt vời ở đây, nếu chúng ta trở lại với sách Ê-xê-chi-ên chương 4, và thấy Ngài đã phán rằng, “Há có điều gì giống điều này xảy ra trước đó chẳng?” Ông nhìn vào những bức thành cao, và khi ông đã nhìn, ông thấy người

ta làm những việc thật kinh tởm trong thành. Và ở đó có...bốn người tiến vào trong thành cùng với những vũ khí hủy diệt. Và họ đi ra để tàn sát mọi thứ khắp cả thành Giê-ru-sa-lem.

⁶² Và trước khi người...họ tra tay hủy diệt, vì có một Người khác mặc vải gai trắng, ngăn họ lại, lưng đeo sừng mực (Bao nhiêu người từng đọc điều đó?) bên hông, Ê-xê-chi-ên 4. Rồi có người mặc vải trắng, lưng đeo sừng mực, Ngài phán rằng, “Đừng đi vào trong thành này, cũng đừng hủy diệt bất kỳ thứ gì cho đến chừng nào các người đã đóng dấu lên trán hết thầy các tôi tớ của Đức Chúa Trời.” Rồi Người đi trước và Người đóng dấu, cũng phán rằng, hãy đóng dấu trên cả con trẻ, và mọi thứ khác nữa.

⁶³ Và rồi những người cầm vũ khí hủy diệt, bốn người trong họ, đi vào và hủy diệt tất cả mọi thứ, không thương xót. Họ tàn sát những người nam, những người nữ, trẻ em, và mọi thứ mà không được đóng ấn bởi Người đầu tiên này mặc áo trắng lưng đeo sừng mực mà đã đóng ấn xong. Và điều vĩ đại...

⁶⁴ Bây giờ, đó là những ngày sau khi Chúa chúng ta, khi Ngài cảnh báo họ về điều đó trong Ma-thi-ơ 24, như thế nào “Khi nào các người thấy Giê-ru-sa-lem bị vây hãm bởi quân đội, đừng để... thì ai ở trên mái nhà đừng xuống, hoặc ai ở ngoài ruộng đừng trở về lấy áo khoác mình, nhưng hãy đi vào xứ Giu-đê.” Josephus đã đưa bản viết về nó ở đó, và cách người ta chạy trốn thế nào. Và chỉ những người đã nhận Lời của Chúa Jêsus mới có thể chạy thoát được. Và khi họ thấy các quân đội vây hãm, và Titus, vào năm 96 s.c., khi họ thấy quân Titus vây hãm thành Giê-ru-sa-lem và dồn tất cả họ vào trong đó; họ ăn cỏ cây...họ ăn vỏ cây—vỏ của cây, họ ăn cỏ trên mặt đất, thậm chí họ hoàn toàn lược con trẻ của nhau và ăn nó. Chúng bỏ đói họ, cứ để họ ở trong đó, và cuối cùng chúng mới ulla vào trong đó và tàn sát họ đến nỗi máu chảy ra cống thành giống như một—giống như một hồ ao chảy xuống, những suối máu chảy tràn ra ngoài cống thành. Chúng đốt đền thờ, những tường thành bị phá vỡ, và nó đứng ở đó cho đến ngày nay.

⁶⁵ Và đền thờ Hồi giáo Omar đã được lập lên trên nền đền thờ cũ. Và Chúa Jêsus đã phán về điều đó trong Ma-thi-ơ 24, Ngài phán, “Khi các người nhìn thấy sự gớm ghiếc tàn nát lập ra trong

nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói, đã nói về điều đó,” thế thì nó ở trong dấu ngoặc đơn, nói rằng, “(ai đọc, phải để ý:)” Hãy xem, “Khi các người nhìn thấy sự gớm ghiếc này, sự ô uế của đền thờ Hồi giáo Orma đứng trên nền này là nơi mà nơi thánh đã từng đứng.” Và ngày nay đền thờ Hồi giáo được dựng lên ở đó ngay trên chính nơi thánh, ngay trên vị trí của đền thánh. Đền thờ Mô-ha-mét được dựng lên đúng như lời Chúa Jê-sus đã nói, vâng, như Đa-ni-ên cũng nói như vậy, và Chúa Jê-sus khẳng định lại điều đó sẽ xảy ra.

⁶⁶ Hãy nhìn xem những điều mà các đấng tiên tri và Đức Chúa Trời đã dự ngôn, thưa anh em, thật là dựng tóc gáy khi biết rằng chúng ta đang sống trong thời kỳ cuối cùng. Chúng ta đang sống trong kỳ cuối cùng! Chẳng còn lại điều gì. Tất cả những điều này đang diễn ra đúng như Ngài đã phán, ồ, nó sẽ khích lệ chúng ta, khiến chúng ta sẵn sàng. Ngài phán, Chúa Jê-sus cảnh cáo chúng ta, phán rằng, “Khi các người thấy các việc này xảy đến,” giống như chúng ta đang nói về, phán, “hãy ngược đầu lên, vì sự giải cứu của các người đang đến gần.”

⁶⁷ Và điều đó sẽ giúp ích gì cho chúng ta nếu chúng ta không thể giành được cả thế giới? Chúng ta sẽ mất nó, dù sao đi nữa. Chúng ta—chúng ta không thể chiến thắng như thế. Chỉ có duy nhất một chiến thắng, đó là qua Đấng Christ. Hãy nhận lấy Đấng Christ, thì anh em chắc chắn sẽ thắng. Anh em phải rời khỏi nơi này; anh em có thể già từ trước khi buổi nhóm này kết thúc, anh em có thể già từ trước khi mặt trời lặn tối nay, anh em có thể già... đi trước khi mặt trời mọc sáng mai, trước khi Chúa Nhật tuần tới anh em có thể chết, tất cả chúng ta. Chúng ta không biết chúng ta sẽ đi khi nào, nhưng anh em biết anh em phải chết. Vì vậy há không dại dột khi lãng tránh điều này sao? Anh em—anh em đang đi lang thang, anh em—anh em đang đùa giỡn với sự chết.

⁶⁸ Giống như đường trượt băng cũ kỹ. Họ đã từng trèo lên một chiếc xe trượt băng và chạy lòng vòng, nhìn thấy người ta tiến đến gần mình như thế nào; và đột nhiên, trước khi họ biết điều đó, họ trượt trên đường trượt. Và đó thật sự là cách anh em đang làm, cứ trượt ngay chung quanh. Anh em không biết giây phút nào mình sẽ bị hất ngã tung, và anh em chết; tim ngừng đập, tai

nạn ô tô, thật sự bất cứ điều gì xảy ra, và anh em chết. Và rồi nơi đến Đồi đồi của anh em nằm ngay phía trước anh em. Hãy suy nghĩ về điều đó, thưa bạn.

69 “Bây giờ, khi các người nhìn thấy sự ghớm ghiếc làm hoang vu đứng trong nơi thánh.” Bây giờ, thế thì, trong ngày quân Titus đến sau khi Chúa Jê-sus đã được cất lên, Đức Thánh Linh chính là người đó lưng đeo sừng mực ở hông Ngài. Và Ngài đi qua thành Giê-ru-sa-lem và đánh dấu trên dân sự. Và bây giờ tôi muốn anh em chú ý đôi điều, thưa thành viên hội thánh. Và anh em tuyên bố mình có Đức Thánh Linh chẳng? Ngài phán, “Đừng đóng dấu trên bất kỳ ai ngoại trừ kẻ nào than thở và khóc lóc về mọi sự ghớm ghiếc đã phạm giữa thành này.” Bây giờ, những người nặng gánh cưu mang về thế gian lúc này và tình trạng bại hoại của nó ở đâu?

70 Ò, “Tôi là tín đồ Giám Lý, tôi là Báp-tít, Trưởng Lão, vậy có gì quan trọng?” họ nói.

71 Ò, không còn gánh nặng không dứt về người hư mất nữa, sự êm dịu ấy. Đừng bao giờ để bất kỳ điều gì dấy lên và gieo cay đắng trong tâm hồn anh em. Dẫu người ta có đối xử tồi tệ với anh em hay thế nào chẳng nữa, cũng đừng bao giờ! Đừng để cho điều đó bám víu lấy tâm hồn anh em khiến anh em phạm tội. Nó sẽ làm Đức Thánh Linh buồn lòng lia khỏi anh em. Chắc chắn sẽ vậy.

72 Tôi nhớ mình đã nói điều gì đó ở đây cách đây hai hay ba năm gì đó mà sai trật. Chính những luật sư đã gọi điện cho tôi, và tôi đã đi và...Vợ tôi đang ngồi ở đó. Tôi...đầu tôi, đã gởi đi...cảm giác đầu mình đau như muốn vỡ tung, và tôi—tôi đi về. Và họ—họ gọi điện và nói, “Hãy bảo anh ấy đến đây chiều nay nhé.”

Và Meda nói, “Luật sư gọi anh.”

Tôi lên nhanh ra khỏi cửa, tôi nói, “Bảo ông ta anh không có ở đây.”

Nàng nói, “Bill!”

Và tôi nói, “Nói với ông ta anh không có ở đây ngay bây giờ.”
Và tôi đi ra ngoài.

73 Rồi tôi đi ra đó và cảm thấy thật tồi tệ, và quay về. Và nàng đã nói với ông ấy; tôi thấy điều đó đã làm tổn thương nàng.

74 Tôi đi ra ngoài cầu nguyện cho...có một người đàn ông đến đây, bỗng theo một đứa con nhỏ bị đau. Và ngay khi tôi đặt tay lên em bé để cầu nguyện cho nó, Điều gì đó nói với tôi, “Người là kẻ giả hình.” Hiểu không? “Người biết việc người đã làm.”

75 Và tôi nói, “Thưa ông, tôi không xứng đáng cầu nguyện cho con của ông. Thấy đó, tôi đã làm cho Đức Thánh Linh trong tôi buồn lòng và không cần tôi đặt tay trên đứa trẻ nữa. Ông cứ đợi tôi đi làm điều gì đó đúng đã.”

76 Tôi đi xuống và nói chuyện với...nói chuyện với vị luật sư của tôi, tôi nói, “Tôi—tôi đã làm sai.”

Ông ấy nói, “Tôi đã nghĩ anh đã đi.”

Tôi nói, “Không.” Tôi nói, “Đó là một...tôi đã bảo vợ tôi nói điều gì đó sai.” Tôi nói, “Tôi—tôi xin lỗi, tôi—tôi đã không—tôi đã không có ý làm thế.” Tôi nói, “Anh tha thứ cho tôi chứ?”

Và cũng đã xin vợ tôi tha thứ cho điều đó.

77 Sau đó tôi trở lại Green’s Mill, đó là vào tháng Bảy. Ồ, nơi đây thực sự yên tĩnh trong một khu rừng, và tôi đã ở trong hang động cả buổi chiều, để cầu nguyện. Và tôi đi và đứng trên một tảng đá ở ngoài đó và tôi có thể nhìn khắp các ngọn đồi, và thật đẹp, và những chiếc lá cùng mọi thứ, thật yên tĩnh; lúc đó khoảng năm, sáu giờ, vào buổi chiều, một ngày mùa hè. Không có gì, là một ngày nóng nực, thật yên tĩnh. Và tôi đã nói, “Lạy Cha Thiên Thượng, Môi-se, lần nọ Ngài đã đặt ông đứng trên một vàng đá và Ngài đã đi ngang qua.” Tôi nói, “Nếu Ngài tha thứ cho con vì điều xấu xa đó mà con đã làm, xin Ngài đi ngang qua con lần nữa và cho con thấy Ngài?” Và ngay trên phía tay trái tôi trên sườn đồi có một cơn gió nhẹ bắt đầu thổi làm lay động những chiếc lá, cơn gió thổi dọc bên tôi như *thế* và mất hút vào cánh rừng. Tôi chỉ khóc to lên như một đứa trẻ.

78 Tôi quay trở về, tôi nói, “Minh biết bây giờ tội lỗi mình đã được tha.” Hiểu không?

79 Thấy đó, luôn tránh xa mọi rẽ cay đắng từ trong lòng anh em. Hiểu không? Dù cho bất cứ ai có đối xử với anh em như thế

nào đi nữa, hãy để...chỉ để Chúa ở trong anh em sẽ giúp anh em tránh xa mọi tội lỗi.

⁸⁰ Bây giờ, những Cơ-đốc nhân đã có sự cảnh báo của Đấng Christ, vậy thì hãy xem, một hình bóng của điều mà chúng ta đã nói về sáng nay. Những Cơ-đốc nhân này mà đã được cảnh báo, nên họ đã ra khỏi Giê-ru-sa-lem vì họ biết điều đó sắp xảy ra.

⁸¹ Bây giờ hãy xem những thuộc viên giáo hội, kiểu của những người đi nhà thờ, chỉ gia nhập giáo hội, hết thấy họ nói, “Ồ, có những kẻ thù đang đến, có chiến tranh đang đến, bây giờ chúng ta hãy đi vào nhà Chúa và cầu nguyện.” Nhưng đã quá muộn. Không chút ích lợi gì, đấy.

⁸² Nhưng họ, những môn đồ này đang theo dõi sự cảnh báo, biết điều Chúa Jêsus phán, và họ đã trốn thoát. (Các sử gia nói rằng “Những kẻ mà bị gọi là ‘kẻ ăn thịt đồng loại,’” họ nói rằng, “họ ăn thân thể của—của người được gọi là ‘Jêsus’ người mà đã từng chữa lành cho họ.” Xem nào, họ đang dự tiệc thánh. Họ không... ông ta không biết đó là gì, đấy, bởi vì ông là một con người xác thịt, không phải là một tín đồ, và chỉ là một nhà sử học. Và ông...) Còn những môn đồ đã thoát khỏi cơn thịnh nộ trút trên thế gian.

⁸³ Bây giờ, anh em thấy, và rồi cả thành Giê-ru-sa-lem đã bị hủy diệt. Bây giờ điều đó...Vậy thì điều này ở đây hoàn toàn tương tự, Khải huyền 7. Hãy xem nào! Từ lúc Titus bao vây Giê-ru-sa-lem, trong thế giới, đã chưa xảy ra một lần xuyên suốt lịch sử mà cả thế giới đã đi đến chiến tranh cho đến năm 1914. Nào hãy lắng nghe kỹ! Vậy thì đây là chỗ mà Ông Rutherford đã đặt chân sai lầm, tôi tin chắc, ngay ở đây. Bây giờ hãy xem:

Và sau những việc ấy tôi thấy một thiên sứ khác đứng...bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, (Đó là đang đứng như thế này, trên bốn góc đất.) cầm bốn hướng gió lại, (Bây giờ, bất kỳ ai đều biết gió có nghĩa gì trong Kinh Thánh, gió là “chiến tranh, xung đột,” ma quỷ là vua cầm quyền, vua của chốn không trung, anh em thấy đó.)...và cầm bốn hướng gió lại...hầu cho chúng sẽ không thổi trên đất, hay...trên biển,...

Và...*một vị thiên sứ khác lên từ phía đông (từ nơi mà Chúa Jêsus sẽ đến), cầm ấn của Đức Chúa Trời hằng sống: trước trán người, trong tay người: và người cả tiếng kêu lớn với bốn vị thiên sứ, mà sẽ hủy diệt thế gian, rằng, đấng...đã được quyền làm hại biển cùng đất,*

Bảo rằng, Chớ làm hại đất, biển, hoặc...cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng ấn trên trán những tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta.

⁸⁴ Vậy thì, Đức Chúa Trời không có thời gian, thời gian của Ngài là Đòi đòi. Chúng ta đo bằng thời gian, chúng ta chỉ biết các đơn vị là in-sơ và thước vuông, và dặm, và vân vân. Đức Chúa Trời là Đòi đòi, không có khởi đầu cũng không có kết thúc. Đây, Ngài là—Ngài là Đòi đòi.

⁸⁵ Bây giờ, vào năm 1914 cả thế giới đều đang nhắm vào nước Đức vì cuộc chiến tranh thế giới, đúng thế, cả thế giới rơi vào một cuộc chiến tranh thế giới. Và anh em có chú ý không? Chắc chắn là một điều lạ.

⁸⁶ Tôi muốn người bạn tốt của tôi đang ngồi đây, bố của Anh Wood, nói rõ thêm về điều này. Xem đây, họ là...ông là một tín đồ Chứng nhân Giê-hô-va đã cải đạo, anh em biết đấy.

⁸⁷ Và vậy rồi điều này, chiến tranh diễn ra khắp nơi. Anh em hãy nhớ lại điều đó, năm 1914. Vậy thì, không lạ lùng sao (ngay trong *Sự Tàn Lụi của Chiến Tranh Thế Giới*, tôi có những quyển sách của nó, khoảng trang bốn mươi bốn, trong quyển hai) mà người ta không biết tới ngày nay ai là người đã làm cho cuộc chiến đó kết thúc. Kaiser Wilhelm đã nói ông ta chưa bao giờ công bố một chuyện như vậy. Nhưng, đột nhiên, nó kết thúc mà không ai biết tại sao. Họ đang đánh nhau, ở đây đến...đang tiến tới, và rồi...tất cả bỗng nhiên: “Nó chấm dứt hết thảy, chiến tranh đã qua rồi.” Và họ ký hiệp ước hòa bình rồi, mà không biết chuyện gì đã xảy ra.

⁸⁸ Bây giờ, dĩ nhiên, điều đó sẽ phải mất một hoặc hai ngày để đem mọi sự phơi bày ra. Họ không biết; nhưng chúng ta hãy cho phơi bày nó ra và làm sáng tỏ vấn đề cốt lõi. Chính Đức Chúa Trời đã chặn đứng nó, để khiến Lời Ngài được ứng nghiệm! Chính là

Thiên sứ đó đã ngăn chặn nó. Những Thiên sứ đó đi trước cầm những vũ khí hủy diệt (Làm gì?) để hủy diệt cả thế giới, và một Thiên sứ khác nói, “Hãy đợi một lát! Đừng làm thế, chúng ta phải đóng dấu trên trước trán hết thấy những tội tở của Đức Chúa Trời, trước đây.”

⁸⁹ Đó là đúng vào thời suy yếu của Ngũ Tuần, ở năm 1906, 1914, tại thời điểm này. Bao nhiêu người trong anh em biết? Có ai là người Ngũ Tuần kỳ cựu ở đây không, còn nhớ những ngày ấy chứ? Chắc là còn. Khi đó, vào buổi ban đầu, khi Đức Thánh Linh chỉ khởi sự giáng xuống và mọi người bắt đầu nhận lãnh Đức Thánh Linh và nói tiếng lạ và cầu nguyện cho kẻ đau và vân vân, ngay khi bắt đầu xảy ra, hoặc là ngay giữa hai thời kỳ này ở đây; chỉ khi điều này lan rộng ra, thì Hội Thánh là thật. Rồi Ngũ Tuần bắt đầu lập giáo phái, Phúc Âm Ngũ Tuần, Hội Thánh của Đức Chúa Trời, và vân vân, rồi đi theo những tín lý của họ đúng như họ có hiện giờ. Vì vậy nó là...Chúng ta đang sống trong sự cuối cùng của thời đại, anh em biết đấy. Mọi thứ đều bó lại chờ đợi ngày cuối cùng, mọi vật đều xoáy vào ngay ở đây tới ngày chung cuộc.

⁹⁰ Giờ đây, về những chuyện này, bốn...Anh em chú ý, nó đã ngừng lại là vào—vào ngày mười một tháng Mười Một, lúc mười một giờ trong ngày; tháng thứ mười một trong năm, ngày thứ mười một trong tháng, và giờ thứ mười một trong ngày. Anh em nhớ lúc đó Chúa Jêsus đã phán gì về điều đó? “Một người làm công đi vào vườn nho làm việc vào một lúc, người nhận một xu, và kẻ khác đến,” họ là những kẻ đã đến trong giờ thứ mười một. Điều đó đúng không? Họ đấy, những kẻ đến trong giờ thứ mười một; đã được giữ lại. Bây giờ đã đến lúc cho họ vào, và đang nhóm lại những người Do Thái đó, tập hợp lại thành một quốc gia. Họ đã bị tản lạc khắp nơi trên thế giới, trong nước Iran và những nơi khác mà họ chưa từng biết rằng Chúa Jêsus đã đến trên thế gian, không hề biết gì về Tân Ước hay điều gì khác.

⁹¹ Còn bây giờ anh em có thể xem tạp chí *Look*, và *Life* và họ, thấy những hình ảnh sự trở về của họ. Chúa Jêsus há chẳng phán về điều đó, “Khi nào các ngươi nhìn thấy cây vả đâm chồi?” Dân Do Thái luôn luôn là cây vả. “Dòng dõi này sẽ chẳng qua đi cho

đến khi mọi sự này được ứng nghiệm.” Và bây giờ họ trở về rồi, là một nước rồi, có đồng tiền riêng và có quốc kỳ riêng của họ rồi, và mọi thứ, và được L.H.Q. công nhận, họ là một quốc gia. Họ đã ổn định! Họ đã sẵn sàng! Vậy thì, sẵn sàng cho điều gì? Ấn chứng của một trăm bốn mươi bốn ngàn người (Bây giờ, chúng ta sẽ nhắc lại chỉ một chút.) của Y-sơ-ra-ên; họ những người Do Thái, chớ không phải đám người chuyên lừa lọc và trộm cướp và mọi thứ khác ở Phố Wall, tôi muốn nói những người Do Thái thực sự, những người Do Thái chân chính, trong sạch giữ các điều răn của Đức Chúa Trời.

⁹² Bây giờ, những người Do Thái chân chính ấy đang tụ họp để tiến vào xứ Pa-lét-tin lần nữa, và hoàn toàn chính xác như lời đấng tiên tri đã nói; như Ích-ma-ên và Y-sác không sanh ra cùng một tiếng nói, nên luôn luôn đánh nhau, đã có lời tiên đoán họ sẽ ở đó trong ngày sau rốt, và họ đã ở đó. Ích-ma-ên ở ngay đây, và khoảng một khối phố ở đây và kia là Y-sác, và cả hai họ (những người Hồi giáo và Do Thái) đánh nhau trên một vùng đất không người.

⁹³ Bây giờ để thấy liệu Sứ điệp này mà chúng ta đã có được kết nối với điều đó hay không. Chính thời điểm mà Y-sơ-ra-ên được ký kết lập quốc, rất trùng khớp với giờ, chính cùng một ngày, chính cùng một tháng, mọi điều khác như: Tôi đã ở tại Nhà máy Green Mill, Indiana, khi Thiên sứ đó hiện ra cùng tôi và đưa tôi ra cánh đồng với Điều này; sau đó Ngài đã gặp tôi dưới con sông và phán cùng tôi những việc sẽ xảy đến, rồi ủy thác cho tôi mười một năm sau đó trùng với thời gian Y-sơ-ra-ên được ký kết lập quốc. Tất cả các sự kiện đều có sự liên hệ với nhau.

⁹⁴ Thấy đó, Thiên sứ của Chúa đang hiện diện trên đất bây giờ, đây, Ngài đang vận hành mọi sự chuẩn bị cho sự đến của Chúa. Và đó cũng chính là những Thiên sứ đã nghe thấu những tội lỗi khi họ vào thành Sô-đôm và họ đã tìm thấy...nói, “Chúng Ta đã xuống để xem có phải những điều này xảy ra như vậy không, những gì Chúng Ta đã nghe được.”

⁹⁵ Anh em nhớ câu chuyện đó không? Và một Thiên sứ đã đi xuống trong...(Một Đấng khác ở lại với Áp-ra-ham người được Chọn.) Sô-đôm ở dưới đây, và Lót sống ở Sô-đôm, và hai Thiên

sứ đi xuống đó và giảng cho họ và đem một nhóm nhỏ, bé ra khỏi thành, người nữ đồng trinh ngủ gục. Hiểu không? Được rồi. (Nhưng một Thiên sứ ở lại với Áp-ra-ham.) Những Thiên sứ này đã giảng dạy ở dưới đây, một Billy Graham hiện đại cùng với họ, đã kéo họ ra khỏi.

96 Nhưng Thiên sứ đứng với Áp-ra-ham đã quay lưng về phía chiếc lều, và Ngài phán rằng, “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ người ở đâu?” Làm cách nào Ngài biết được bà đã có chồng, ông đã có vợ? Và làm sao Ngài biết được ông đã có một người vợ? Và làm sao Ngài biết được tên ông, tên bà là Sa-ra? Ông đáp, “Nàng ở trong trại sau lưng Ngài.”

97 Ngài phán, “Này, Ta ban cho người một lời hứa.” “Ta,” anh em biết Thiên sứ là ai rồi, “Ta đã ban cho người một lời hứa. Ta sẽ thăm viếng người theo kỳ đã định, Sa-ra sẽ sanh đứa con này.”

98 Còn Sa-ra, ở trong trại sau lưng Ngài, thì cười thầm. Và Thiên sứ, đứng quay lưng lại, phán, “Tại sao Sa-ra cười?” Thấy dấu hiệu Ngài ban cho Hội Thánh được Chọn không?

99 Thấy dấu hiệu họ có tại thành Sô-đôm chẳng?

100 Có ba hạng người của anh em ngay lúc đó, chúng ta cùng nhau trở lại với họ lần nữa.

101 Chúng ta có...những mục sư tuyệt vời này đi ra khắp thế giới. Sau khi Billy Graham nhận lãnh Đức Thánh Linh, ông không thể đến được trong đây. Đó là cánh đồng của ông ở dưới đó và ông nhận biết điều đó, và Đức Chúa Trời giữ ông ở đó. Thấy không? Với sự giảng dạy tri thức đó, điều mà ông nghe được ở đây, nhưng ông đang cố gắng thức tỉnh Sô-đôm, cố gắng lay tỉnh, hay ban ơn cho người nữ ngủ mê đó. Hiểu không?

102 Nhưng ở đây là Áp-ra-ham cùng những kẻ thuộc về ông, và Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy.”

103 Hãy xem, các thiên sứ đó sẽ đến trên đất ở đây làm điều giống như vậy. Xem nào, đó là lý do Billy đi đến với Báp-tít và đại loại như thế. Phải đi! Hãy xem, Jack Shuler và những con người—người vĩ đại kia ở ngoài đó mà sẽ...những nhà phục hưng, họ phải làm như vậy bởi vì họ—họ đang giạt ra. Họ chưa bao giờ

làm phép lạ dưới đó; một vài người, giống như những người bị đánh mù lòa. Nhưng giảng Phúc âm làm cho nhiều người bị mù lòa, đây, Kinh Thánh đã chép vậy.

¹⁰⁴ Nhưng người này ở đây đã làm những dấu hiệu này, dấu hiệu siêu nhiên, với Áp-ra-ham và nhóm người của ông, là Hội Thánh được Chọn.

¹⁰⁵ Bây giờ, 1914, chiến tranh thế giới xảy ra, và kể từ đó hòa bình đã không còn nữa; chiến tranh xảy ra liên miên, liên miên, liên miên không ngớt, và người ta đang tiếp tục gây chiến tranh. Và họ đang làm gì vậy? “Đang nắm giữ!” Ôi Chúa, xin thương xót! Đang nắm giữ điều vĩ đại đó mà tôi đã nhìn thấy trong khả tượng (toàn bộ mọi thứ đều trở nên sự hủy diệt), nắm giữ bom nguyên tử, ngăn chặn những cuộc chiến tranh để họ không tự hủy diệt cho đến khi sự việc đến để hủy diệt nó; cho đến khi dân Y-sơ-ra-ên quay trở về và tập hợp lại chính mình, và rồi Sứ điệp sẽ đi đến với Y-sơ-ra-ên và nó sẽ được ấn chứng với Ấn đó của Đức Thánh Linh. Đây, sau khi dân Ngoại được gọi ra; những người vì có Danh Ngài sẽ được gọi ra, mà trong thời đại này ngay ở đây họ được kêu gọi ra. Rồi Y-sơ-ra-ên chỉ nhận lãnh một Sứ điệp ba năm rưỡi.

¹⁰⁶ Đa-ni-ên đã nói vậy, đã nói sẽ có, sẽ có, có bảy mươi, ừ, hay, hay, “bảy năm nói tiên tri cho họ, nhưng còn lại cho sự cứu rỗi vẫn dành cho người Do Thái.” Ông nói, “Đấng Mê-si, Hoàng Tử, chính là Đấng Christ, sẽ đến và nói tiên tri trong giữa của bảy mươi năm đó...hoặc bảy năm, Ngài sẽ bị cất đi.” Chúa Jê-sus đã giảng dạy trong ba năm rưỡi và bị cất đi, và việc dâng tế lễ hằng ngày đã bị trừ đi mà Đa-ni-ên đã nói. Đúng vậy.

¹⁰⁷ Và rồi có một khoảng thời gian dành cho dân Ngoại, và họ đến trở lại với thời đại này. Rồi có ba năm rưỡi còn lại dành cho người Do Thái. Bây giờ nếu chúng ta đi đến Khải huyền 11, chúng ta sẽ thấy được chính xác ở phần cuối (Hội Thánh không xuất hiện cho đến chương thứ 19 Khải huyền.), nhưng cuối cùng của điều đó, Ê-li và Mô-i-se trở lại để rao giảng cho người Do Thái. Hai người được xúc dầu với Thánh Linh đó, hoặc có lẽ là chính họ đây, họ không bao giờ chết. Vì vậy người ta giết họ và đem xác họ bỏ trong một đường phố kia gọi là Sô-đôm nơi mà Chúa chúng ta

đã bị đóng đinh, “Giê-ru-sa-lem.” Và sau ba ngày, ồ, sự sống (Linh của Sự Sống) đến trong họ và họ đi lên, sống lại. Và lúc đó khoảng một phần ba của trái đất bị nổ tung thành từng mảnh vào lúc đó. Họ làm dấu kỳ và phép lạ với dân Do Thái.

108 Bây giờ ở đây là những người Do Thái đó mà họ đang đến để rao giảng. Thế giới...không thể...đã không thể đối đầu với nhau hoặc giết hại lẫn nhau, hay hủy diệt nhau, cho đến chừng nào những người Do Thái ấy trở lại nơi đó; ở đây theo như Kinh Thánh đã chép vậy, ông đã nhìn thấy bốn vị Thiên sứ. Và nhìn xem những gì họ phải nhận lãnh. Họ phải nhận lãnh Đức Thánh Linh giống như họ đã nhận lãnh.

109 Nếu Người lưng đeo sừng mực đó là Đức Thánh Linh, (Chúng ta biết điều đó, mọi người, đọc Kinh Thánh.) ồ, đây phải là cùng một Thiên sứ mà trở lại với Đức Thánh Linh cũng vậy, “ấn chứng về Đức Chúa Trời hằng sống.” Ê-phê-sô 4:30: “...Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống...đã ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em.”

110 Và họ không thể làm gì bây giờ cho đến khi những người Do Thái đó trở về. Và cách đây chỉ vài tuần người ta đã dàn xếp mọi sự và trở nên thành viên của L.H.Q. Nó sẵn sàng rồi! Chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng, mọi thứ đều được đóng ấn bây giờ.

111 Bây giờ, bây giờ hãy xem, để chứng tỏ họ là người Do Thái, bây giờ, tôi sẽ lấy:

Bảo rằng, Chớ làm hại đất, biển, hay cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng ấn trên trán những tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta.

112 Bây giờ, để chứng minh rằng sự mặc khải này là đúng, hãy xem câu này, câu 4:

Và tôi lại nghe số người...được đóng ấn là: và đó là một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn tất cả từ trong các chi phái dân Y-sơ-ra-ên.

113 “Dân Y-sơ-ra-ên.” Họ ở đâu? Họ đã nhóm hiệp lại ngay lúc này. Họ đã sẵn sàng ở đó, chờ đợi giờ đóng ấn sắp đến. “Trong chi phái Giu-đa mười hai ngàn người được đóng ấn. Chi phái Ru-bên, mười hai ngàn người. Chi phái Gát, mười hai ngàn người. A-

se, mười hai ngàn người. Nép-ta-li, mười hai ngàn người.” Và tiếp theo, Si-mê-ôn và ò, chi...tiếp theo cho đến Bên-gia-min, mười hai chi phái. Và mười hai lần mười hai là một trăm bốn mươi bốn ngàn. Thấy không? Vậy thì đó là một...

114 Bây giờ nếu anh em xem chương 14, chỉ một lát thôi, anh em thấy ở đây:

Và tôi nhìn xem, và kia, Chiên Con đứng trên...núi Si-nai, và với Ngài có một trăm và bốn mươi bốn ngàn người, đều có Danh của Cha Ngài ghi trên trán mình.

115 “Núi Si-nai.” Chiên Con đã trở lại sau sự Cất lên. Và trở lại, như chúng ta đã nói đêm nọ, khi Giô-sép đuổi hết thầy quần thần Ngoại bang ra ngoài khi người đứng bên các anh em mình, nói “Tôi là Giô-sép, em của các anh!” Và lúc đó họ hoảng sợ.

116 Anh em còn nhớ trong thời đại hội thánh chỗ mà chúng ta đã nói qua điều đó, khi nào Ngài sẽ trở lại? Ngay cả những kẻ đã đóng đinh tay Ngài, và họ sẽ hỏi, “Ngài đã những dấu đinh này ở đâu vậy?”

117 Ngài đáp, “Từ bàn tay của bạn hữu Ta.” Và họ đã khóc lóc. Và mỗi gia đình tự phân rẽ nhau ra, và khóc và khóc và khóc lóc, bởi vì họ đã làm điều ác này. Chính Đấng Mê-si, chính Đức Chúa Trời của họ. Ngài sẽ phán với họ một cách chính xác như Ngài đã từng phán với—với...Giô-sép đã nói với Y-sơ-ra-ên, người nói, “Đừng sầu não chi, vì để giữ gìn sự sống nên Đức Chúa Trời đã làm điều này.”

118 “Và Đức Chúa Trời...” Kinh Thánh chép rằng “Đức Chúa Trời đã làm mù mắt dân Do Thái để dân Ngoại có thể có cơ hội (chúng ta, chính chúng ta), để lấy một dân mang Danh Ngài, Nàng Dâu của Ngài từ các dân Ngoại.” Ôi, tuyệt quá! Phải không? Thế đấy.

119 Có một trăm bốn mươi...Bây giờ nếu anh em muốn thấy Nàng Dâu xuất hiện sau đó, cho thấy rằng một trăm bốn mươi bốn ngàn không phải là Nàng Dâu, cứ tiếp tục đọc từ chương 8; ò, vâng, chương 8; hoặc câu 8, tôi muốn nói, từ chương 7. Chúng ta hãy bắt đầu từ câu 9—câu thứ 9, bởi vì câu 8—câu thứ 8 là sự ấn chứng của chi phái Bên-gia-min, mười hai ngàn.

Sau—Sau sự ấy tôi nhìn xem, và, kìa, thấy vô số người, không ai đếm được, (Nàng Dâu đến lúc này đây.) của mọi nước,...mọi chi phái,...mọi dân tộc, và mọi tiếng mà ra, đứng trước ngôi, và trước Chiên Con, mặc áo dài trắng, và tay cầm nhánh chà là;

Và cất tiếng lớn, kêu rằng, Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng ngự trên ngôi, và thuộc về Chiên Con.

...hết thấy thiên sứ đứng vòng chung quanh ngôi, và chung quanh các trưởng lão cùng bốn con sanh vật,... sấp—sấp mặt xuống trước ngôi, và thờ lạy Đức Chúa Trời,

Rằng, A-men: Sự ngợi khen,...vinh hiển,...khôn ngoan,...chúc tạ,...tôn quý,...quyền phép,...sức mạnh, đều về Đức Chúa Trời chúng ta đời đời vô cùng. A-men.

Bấy giờ một trưởng lão mà đã trả lời, và cất tiếng nói cùng tôi rằng, Những kẻ mặc áo dài trắng đó là ai? và bởi đâu mà họ đến?

Và tôi thưa cùng người rằng, Lạy Chúa, Chúa biết điều đó. Người lại phán cùng tôi rằng, Đó là những kẻ đã ra khỏi cơn đại nạn, và đã giặt áo họ, và phiếu trắng áo mình trong huyết Chiên Con.

Ấy vì đó mà họ được ở trước ngôi Đức Chúa Trời, và ngày đêm hầu việc Ngài trong đền thờ:...

[Băng trống—Bt.] Hiếu không?

¹²⁰ Vợ anh em làm gì? Nàng phục vụ anh em ở nhà. Anh em chỉ ngồi xuống, nàng phục vụ cơm ăn, nàng sửa soạn quần áo cho anh em. Thấy đó, nàng phục vụ anh em ngày đêm tại nhà. Thấy không? Và người này, những người này của mọi dân tộc, các dân Ngoại, là Nàng Dâu, ở trước ngai của Đức Chúa Trời, hầu việc Ngài ngày và đêm. Tất cả còn nhớ những điều mà chúng ta đã nói, đêm qua và đã nói về điều đó không?

...còn Đấng ngồi trên ngôi sẽ ngự ở giữa họ.

Họ sẽ không còn đói, họ cũng sẽ không khát nữa; cũng sẽ không có mặt trời, hoặc cơn nắng gắt nào chiếu—chiếu trên họ.

Vì Chiên Con ở giữa ngôi sẽ chặn giữ họ, và...dẫn đưa họ vào những suối nước sống; và Đức Chúa Trời sẽ lau... hết nước mắt nơi họ.

121 Bây giờ, có một trăm bốn mươi bốn ngàn của anh em (Y-sơ-ra-ên) đang chờ đợi sự đến của Chúa và chưa thể đi cho đến chùng nào kỳ của dân Ngoại trước tiên được hoàn thành, phải được xong.

122 Bây giờ, tôi có thể nói chỉ một vài điều riêng tư, tôi hi vọng, tôi tin tưởng rằng anh em sẽ hiểu được điều đó. Khi còn sống, Lewi Pethrus ở Stockholm, một người Thụy Điển, làm tổng giám sát, người đứng đầu các giáo hội Filadelfian, ông đã gửi một triệu quyển Kinh Thánh đến cho những người Do Thái, những quyển Tân Ước nhỏ. Tôi đã nhận được một quyển, như là một món quà kỷ niệm nhỏ từ ông. Người Do Thái luôn luôn đọc từ sau ra trước, và vì vậy anh em biết ngôn ngữ của họ—của họ là thế nào. Và họ đọc những quyển Sách này, và họ nói, “Ồ, nếu Chúa Jêsus này là Đấng Mê-si, và Ngài đã chết và Thánh Linh Ngài đã trở lại trong hình thức Thánh Linh, thì hãy cho chúng tôi thấy Ngài làm dấu hiệu của một tiên tri, rồi chúng tôi sẽ tin Ngài.”

123 Sự sắp xếp hoàn hảo làm sao! Tôi nghĩ, “Chúa ơi, đây là lúc rồi. Bây giờ đã đến lúc rồi, đây rồi.” Vì vậy tôi đi trên chuyến bay, Billy, và tôi, Loyce đi cùng, và đã cất cánh.

124 Trên đường đi đến Ấn-độ, và tôi tự nhủ, “Bây giờ, trên đường quay trở về, mình sẽ ghé ngang qua nơi này và mình sẽ mang Sứ điệp này đến cùng người Do Thái, và đưa họ ra ngoài đó và nói, ‘Nó đúng chứ?’”

125 Người Do Thái luôn tin vào các vị tiên tri của mình, tất cả chúng ta đều biết điều đó. Bởi vì Đức Chúa Trời đã phán cùng họ rằng Đấng Mê-si sẽ là một tiên tri, và họ tin vào các đấng tiên tri của mình, và Đức Chúa Trời phán, “Nếu ở giữa các người có một người là đấng tiên tri, một người thấy trước, và nếu người ấy...Ta sẽ ở cùng người trong các khả tượng và vân vân. Và—và

nếu những điều người nói đều được ứng nghiệm, thì hãy nghe theo lời người, vì Ta ở cùng người.” Hiếu không? “Nhưng nếu nó không được ứng nghiệm, thì không có liên quan gì với tiên tri đó, bởi vì Ta—Ta—Ta chẳng ở cùng người đó. Nhưng nếu nó ứng nghiệm, những gì người nói, thì hãy nghe theo người, vì Ta ở cùng người.” Và người Do Thái biết điều đó.

¹²⁶ Và tôi đã nghĩ, “Ồ, chao ôi! Thật là tuyệt vời! Tôi sẽ chỉ có được cho mình khoảng bốn hay năm ngàn người trong số họ đang đứng ngoài kia, và để cho họ—để cho họ chỉ đọc Kinh Thánh đó và nói, ‘Nếu đây là Đấng Mê-si, thì xin cho chúng tôi xem Ngài làm dấu hiệu của một đấng tiên tri.’” Tôi nói, “Đó sẽ là một cơ hội!” Có vé trong tay, chỉ còn khoảng ba mươi phút nữa là đến giờ gọi trên đường bay đến Ả-rập. Vì vậy tôi đứng đó tại Cairo, Ai-cập, và tôi nghĩ, “Ngợi khen Chúa! Trong hai giờ nữa thôi người Do Thái sẽ nhận được điều tương tự như họ đã làm ở Lễ Ngũ tuần, chắc chắn là như vậy.” Tôi nghĩ, “Nếu mình đứng ở đó và có thể nói với họ, ‘Hãy đi chọn ra trong vòng anh em một số người, và đem họ đến đây, xem thử Ngài có phải là Đấng Mê-si không.’ Đây, và rồi tôi sẽ nói, ‘Bây giờ, trên cùng lý do mà tổ tiên anh em đã chối bỏ Đấng Mê-si này, thì anh em tiếp nhận Ngài, anh em hãy giơ tay lên và anh em sẽ—anh em sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh ngay giờ này.’ Và rồi họ sẽ truyền bá phúc âm thế giới trong phần thế giới đã từng...khi họ nhận lãnh Điều đó. Có các nhà lãnh đạo, đừng...Chỉ đụng đến ngay phần thần kinh trung ương, các nhà lãnh đạo, rồi để họ khởi sự điều đó.”

¹²⁷ Và Điều gì đó đánh mạnh vào tôi và nói, “Đừng đi bây giờ, vì thì giờ chưa đến.” Ừ-m. Thì giờ của dân Ngoại vẫn chưa trọn, đây, ngày vẫn chưa kết thúc.

“Ồ,” tôi nghĩ, “đó chỉ là ý của mình thôi.”

¹²⁸ Vì thế tôi bắt đầu lại, và nó khiến tôi cảm thấy rất tồi tệ đến mức không thể chịu đựng được. Và tôi liền đi ra sau nhà chứa máy bay và cúi đầu, tôi nói, “Thưa Cha, có phải Ngài đang phán với con chẳng?”

¹²⁹ Ngài phán, “Đừng đi đến Y-sơ-ra-ên bây giờ, thì giờ chưa đến.” Tôi chỉ đi vào trong, đổi vé, chuyển hướng đi, đi đường khác. Đây, bởi vì giờ chưa đến.

¹³⁰ Nhưng một trong những ngày này Sứ điệp sẽ đến với Y-sơ-ra-ên, và điều gì sẽ xảy ra vì...Đức Chúa Trời sẽ sai Môi-se và Ê-li đến với họ, trong Khải huyền chương 11, và họ sẽ làm những dấu kỳ phép lạ và dấu hiệu của Đức Giê-hô-va; trong khi thời kỳ dân Ngoại kết thúc, thì ân điển của...ngày ân điển sẽ lìa khỏi hội thánh Dân Ngoại, thời đại Ngũ tuần sẽ lìa khỏi. Các giáo phái sẽ tiếp tục bởi vì họ đang đến gần với người nữ đồng trinh ngủ gục (Chúng ta sẽ nói về điều này chỉ một chút thôi.), nhưng chúng sẽ đến cùng với hạng người đó.

¹³¹ Nhưng rồi khi những điều đó xảy ra, khi họ làm điều đó, thì người Do Thái sẽ nhận lãnh báp-tem bằng Đức Thánh Linh và sẽ có một sự phục hưng mà sẽ khiến trời ngưng lại trong những ngày của, “Đùng mưa!” Họ sẽ làm đủ các loại dấu kỳ phép lạ. Và cuối cùng phẩm trật giáo hội La-mã...Người Do Thái có được sự giàu có thịnh vượng của thế gian, và—và vì vậy Giáo hội Công giáo La-mã sẽ phá vỡ hiệp ước cùng người Do Thái sau khi điều này chấm dứt và rồi sẽ có...(hiệp ước được ký kết giữa họ), người ấy sẽ đi xuống đó, và sau đó là khi Đức Chúa Trời sẽ ở đứng như Ngài đã làm trong—trong những ngày xưa ở đó, và chiến đấu cho dân Y-sơ-ra-ên. Cuối cùng người ta sẽ giết hai đấng tiên tri này, và đặt họ nằm trên đường phố, và khắc nhỏ trên họ.

¹³² Giống như họ đã làm với mục sư Ngũ Tuần cùng vợ và con của ông ở đây cách đây vài tuần dưới đó, và cái bụng nhỏ bé phồng to lên đó, của trẻ con, những nơi người ta đi qua và khắc nhỏ lên họ, và để họ nằm đó dưới mặt trời nóng cháy trong ba hay bốn ngày mà không chôn cất họ.

¹³³ Họ sẽ làm y như vậy! Kinh Thánh đã chép vậy! Họ sẽ làm giống như vậy ngay tại đó. Và khi họ làm thế, sau ba ngày, nằm chết, Thần Linh của Sự Sống sẽ đến trong hai đấng tiên tri đó và họ sẽ sống lại và được cất lên trong sự Vinh hiển. Và, vào lúc đó, pháo hoa bắt đầu lúc đó. Đó là kỳ cuối cùng. Đó là lúc nó kết thúc.

¹³⁴ Nhưng trước khi điều đó xảy ra, dân Ngoại, Nàng Dâu được chọn...Sẽ có vài anh em đang ngồi ở bàn, một trong các buổi sáng này, một người sẽ được cất lên, còn người kia bị để lại. Anh em tốt cuộc sẽ tự hỏi, “Chuyện gì xảy ra vậy?” Đang chạy xe trên

đường, đang nói chuyện với một ai đó, như vợ hoặc chồng ngồi tại chỗ ngồi; họ sẽ không trả lời, họ sẽ không còn ở đó. Anh em sẽ chạy thẳng đến nghĩa trang, sẽ có vài ngôi mộ đã mở ra, một số ngôi mộ khác vẫn đóng kín, “Vì những kẻ chết còn lại đã không sống trong khoảng thời gian một ngàn năm.” Hãy nhớ, đó là lúc kết thúc!

¹³⁵ Sẽ có một điều bí mật xảy đến, không ai biết được khi nào nó sẽ xảy ra. Chúng ta được lệnh là phải thức canh và chờ đợi. Chúng ta không biết giờ nào. Nhưng, cho dù nó là gì đi nữa, chúng ta sẽ không thể ngăn cản bất cứ điều nào trong những điều này lại trong đây; vì, ngay khi Chúa Jêsus hiện đến, thì toàn bộ những ai trông chờ đều sống lại. Bất luận, người chết hay kẻ sống!

¹³⁶ Chúng ta không—chúng ta không gặp Ngài trước tiên, chúng ta gặp nhau trước tiên. Kinh Thánh nói, Ê-phê-sô, chương 5, Nó nói, “Vì chúng ta là kẻ sống và còn ở lại cho đến ngày Chúa đến, tại đây, thì không lên trước những người đã ngủ rồi.” Họ là những con người quý báu đã được ấn chứng bởi huyết của mình...ấn chứng lời chứng của họ bằng huyết của họ. “Không lên trước những người đã ngủ rồi, vì sẽ có tiếng kèn cất lên.” Một điều gì đó sẽ xảy ra, “Phúc âm điều gì đó sẽ vang lên,” loan báo về sự đến của Ngài. “Và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ được sống lại trước hết. Còn chúng ta là những người đang sống mà còn ở lại sẽ được biến hóa.” Chúng ta đứng, và cảm nhận có một sự thay đổi xảy ra: tóc bạc không còn nữa, những nếp nhăn biến mất, được thay đổi chỉ trong chốc lát, chỉ trong một cái nháy mắt. Và chúng ta sẽ gặp lại những người thân yêu của mình trước hết: “Đó là Mẹ, Bố, đó là bạn bè của tôi. Ồ, Halêlugia, chúng ta đã sẵn sàng! Và rồi, cùng với họ những người đã chết,” Kinh Thánh chép, “chúng ta sẽ được cất lên trên không trung để gặp Chúa.” Trình tự của sự Chúa đến.

¹³⁷ Ồ, được gặp lại người cha già của tôi! Ồ, chao ôi! Gặp lại những người thân yêu cũ đã qua đời trong Đức tin trước đó, được gặp lại họ. Được nhìn thấy sự êm dịu của Đức Chúa Trời, biết nếu chúng ta gặp Ngài trước chúng ta sẽ tự hỏi, “Mẹ có ở đây không? Cuối cùng Mẹ có—có được cất lên không? Chúng ta đã rao giảng gian khổ, chúng ta—chúng ta đã cố gắng. Mẹ có ở đây không?”

Bác Joe có ở đây không? Anh trai có—có ở đây không? Ông A gì đó phải không?” Hiểu không? “Chúa ôi, chúng con yêu Ngài, chúng con yêu Ngài, nhưng...” Trước hết chúng ta sẽ được gặp lại nhau! Ồ—ồ—ồ! Đừng ngạc nhiên về điều đó, tất cả chúng ta đều ở đó.

¹³⁸ Không lạ gì họ đứng tại đó và nói, “A-men, sự vinh hiển, và sự khôn ngoan, và sự cao trọng, và quyền năng, và sức mạnh.”

¹³⁹ Hai mươi bốn trưởng lão đều cỡi vương miện mình và sắp mình xuống đất như thế, tất cả họ nằm xuống trên đất mà thờ phượng Ngài.

¹⁴⁰ Một trong những ngày này chúng ta sẽ đứng bên kia trái đất, nơi xa kia, vành đai của địa cầu, nơi nào đó trong không gian; và chúng ta chưa vào Thiên đàng, chúng ta sẽ được cất lên gặp Ngài trên không trung.

¹⁴¹ Khi Rê-bê-ca quyết định, nhanh chóng, quyết định rằng nàng sẽ đi với Ê-li-ê-se trên lưng lạc đà để gặp Gia-cốp...hay gặp Y-sác là chồng mình, nàng chưa từng biết mặt chàng, biết rằng Đức Chúa Trời đang dẫn đường mình. Con trai của Gia-cốp, hay...Y-sác đang đi ra cánh đồng vào lúc chiều tà mát mẻ. Hãy nhớ, đó là lúc chiều tối. Và Rê-bê-ca đang cỡi trên lưng lạc đà. Và Ê-li-ê-se nói với nàng, “Kìa chủ tôi đang đến.” Và Rê-bê-ca liền nhảy xuống lạc đà, kéo lúp che mặt lại. Nàng chưa bao giờ thấy chàng. Đã không biết...Đó chính là chồng nàng, nhưng nàng chưa hề gặp chàng. Nàng sẽ gặp chàng bởi đức tin. (Tôi không biết mặt Ngài ra sao, nhưng, ồ, khi tôi nhìn thấy Ngài!) Khi nàng thấy chàng ở đó, nàng đã yêu chàng ngay ở cái nhìn đầu tiên. Và chàng cũng chưa bao giờ biết mặt của nàng, vì vậy khi vừa trông thấy nàng, chàng đã yêu ngay cái nhìn đầu tiên. Và ở đây họ gặp nhau trên cánh đồng. Và chàng đưa nàng vào vương quốc của cha mình và cưới nàng.

¹⁴² Đó là cách mà Hội Thánh sẽ được cất lên trên không trung, tại giữa không trung, và gặp Chúa trong lúc Ngài xuống. Ôi, thật là một tình yêu diệu kỳ, tình yêu ở cái nhìn đầu tiên! Và khi chúng ta đứng trên vòng khung trái đất này và hát những bài ca về sự cứu chuộc, ồ, chao ôi! Thật chúng ta sẽ hát xướng và ngợi khen

Ngài biết bao vì...ơn cứu chuộc Ngài đã ban cho chúng ta. Khi các Thiên sứ sẽ bay lượn quanh vòng—vòng tròn của trái đất với đầu họ cúi xuống, không biết chúng ta đang nói về điều gì. Những Thiên sứ họ không bị hư mất, nên họ không hề biết được cứu rỗi là gì. Chúng ta là những kẻ đã bị hư mất, chính là chúng ta. Cho nên chúng ta biết được điều khủng khiếp đang ở phía trước chúng ta là gì, và Ngài đã cứu chuộc chúng ta bởi Huyết Ngài, từ mọi chủng tộc, ngôn ngữ, và dân tộc. Ngày ấy thật sẽ là một ngày vui mừng hoan hỉ!

¹⁴³ Tôi thích bài hát đó, nói rằng:

Sẽ có một buổi nhóm trên không trung,
 Trong không gian êm dịu, êm dịu bên kia;
 Tôi sẽ gặp anh và chào đón anh trên đó
 Trong nhà ấy bên kia bầu trời;
 Tiếng hát như vậy từng được nghe, từng được
 nghe bởi những đôi tai phạm trần,
 Thật là vinh hiển thay, tôi tuyên bố!
 Khi Con của Chính Đức Chúa Trời, Ngài sẽ là
 Đấng dẫn đường
 Tại buổi nhóm trên không trung. (Ô!)
 Anh đã nghe về em bé Môi-se trong đám lau
 sậy,
 Anh đã nghe về Đa-vít dũng cảm với cái thành
 ném đá trong tay;
 Anh đã nghe chuyện kể về Giô-sép nằm mơ,
 Và về Đa-ni-ên với bầy sư tử chúng ta thường
 hát.
 Ô, nhưng có nhiều, nhiều người khác trong
 Kinh Thánh,
 Và tôi mong gặp được tất cả họ, tôi mong quá!
 (Đúng vậy!)
 Và thật vui mừng biết bao khi chúng ta gặp họ
 Tại buổi nhóm trên không trung. (Đang chờ đợi
 ngày ấy!)

¹⁴⁴ Có đến một trăm bốn mươi bốn ngàn người, sẽ nhận lãnh Phúc âm sau khi chúng ta...không thể nhận lãnh Nó cùng thời

điểm Sự Sáng còn đang chiếu trên các dân Ngoại. Người Do Thái đang khước từ Nó và trốn tránh Nó. Bây giờ, khi Sự Sáng...dân Ngoại được cất lên, rồi Thánh Linh giáng trên cả hai để làm chúng cùng họ, lúc đó dân Do Thái tiếp nhận Nó, là một trăm bốn mươi bốn ngàn người trong các chi phái tan lạc của Y-sơ-ra-ên sẽ tiếp nhận Phúc âm; và Nàng Dầu được cất lên.

¹⁴⁵ Bây giờ, có “mười người nữ đồng trinh.” Chúng ta hãy lật ra Ma-thi-ơ 21, ngay tức thì. Hãy xem, chúng ta vẫn còn một ít thời gian. Ồ, tôi yêu thích Kinh Thánh.

Khi tôi về nghỉ ở Thiên đàng,
Sẽ là một chuyến đi thật tuyệt vời;
Nghe các buổi hòa nhạc của ban hợp xướng
trên Trời,
Và những cánh cổng của...tôi sẽ nhìn thấy mặt
của Đấng Cứu Rỗi tôi;
Ngồi xuống trên bờ sông,
Bên dưới bóng cây trường sanh,
Tôi muốn đi nghỉ ở Thiên đàng,
Anh em đến đi nghỉ cùng tôi nhé?

¹⁴⁶ Bây giờ, trong—trong Sách của—của Thánh Ma-thi-ơ, tôi tin ở chương 25, tôi tin vậy. Tôi đã nói chương 21, phải không? Tôi đã đánh dấu ngay đây chương 21, nhưng sai rồi. Đó là chương 25. Sáng nay tôi đã phải vội vàng, tôi đã...bị mệt, và thức dậy muộn và—và tôi—tôi đang vội vàng. Tôi đã ghi nhanh vài lời Kinh Thánh, và tôi đã ghi 21 trong khi đó là—đó là 25.

Khi ấy nước trời thì giống như mười người nữ đồng trinh kia, cầm đèn của họ, và đi rước chàng rể.

¹⁴⁷ Bây giờ:

Và trong các nàng đó có năm người khôn, và năm người dại.

Và họ những người dại khi cầm đèn đi, thì không đem dầu theo với họ:

Song người khôn khi cầm đèn đi thì đem dầu theo trong đèn mình.

Trong khi Chàng Rể đến trễ (đó là qua các thời đại hội thánh này), họ...đều buồn ngủ và ngủ gục.

¹⁴⁸ Trong suốt lịch sử, cả hai đều chết, kẻ ngủ mê và ngủ gục, đấy, khi họ trải qua. Bây giờ, họ không bị hư mất, nhưng họ chỉ “buồn ngủ và ngủ gục.” Họ đang chờ đợi, đấy. Không nói họ đã chết, nhưng họ “đang ngủ gà ngủ gật.” Hiểu không?

Và đến khuya có tiếng kêu rằng, Kia, Chàng Rể đến; hãy đi ra ngoài rước người.

Và các nữ đồng trinh đều thức dậy cả, và sửa soạn đèn mình.

Và các người dại nói—nói với các người khôn rằng, Xin cho chúng tôi dầu của các chị; vì đèn chúng tôi gần tắt.

Nhưng các người khôn trả lời, rằng, Không vậy được; e chẳng đủ cho chúng tôi và các chị; nhưng thà các chị đi đến người bán dầu, mà mua cho chính mình. (Xin thứ lỗi.)

Song trong khi họ đang đi mua, thì chàng rể đến; và những kẻ nào chực sẵn thì đi với người cùng vào tiệc cưới; và cửa đóng lại.

Sau đó những người nữ đồng trinh khác cũng đến, thưa rằng, Hỡi Chúa, hỡi Chúa, xin mở cho chúng tôi. (Vậy thì, thấy đó, họ không phải là những người không tin, họ là những người tốt)...xin mở cho chúng tôi.

Nhưng câu trả lời...Nhưng ngài trả lời và đáp rằng, Quả thật Ta nói cùng các ngươi, Ta không biết các ngươi đâu.

Vậy hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết ngày cũng không biết giờ nào Con người sẽ đến.

¹⁴⁹ Bây giờ năm người nữ đồng trinh “khôn.” Vậy thì, dầu trong Kinh Thánh tượng trưng cho “Đức Thánh Linh.” Chúng ta hết thấy đều biết về điều đó. Đó là lý do chúng ta xúc dầu cho những người đau yếu, và dầu tượng trưng cho Đức Thánh Linh. Vì vậy những người khôn đã có sẵn Dầu trong đèn của họ, chính là Đức Thánh Linh, vì thế họ sẵn sàng để đi vào trong Tiệc Cưới. Và chúng ta có thể quay trở lại trong—trong—trong Ê-xê-chi-ên

9, và vân vân, và mở ra xem, nhưng tôi đã có hơn mười lăm câu Kinh Thánh được viết ra đây. Vì vậy dầu tượng trưng...Tôi tin chúng ta đã học về điều đó rồi trong các bài học tuần này, *dầu* đó là, tượng trưng cho “Đức Thánh Linh.” Chúng ta hết thấy đều biết điều đó.

¹⁵⁰ Bây giờ hãy xem, họ...cả hai đều là “những người nữ đồng trinh.” Bây giờ cho phép tôi làm điều này. Ở đây, chúng ta hãy lấy hai người này ở ngay đây. *Đây* là một nữ đồng trinh và *đây* là một nữ đồng trinh, *đây* là nữ đồng trinh đại còn *đây* là nữ đồng trinh khôn, nhưng cả hai đều là những người nữ đồng trinh.

¹⁵¹ Bây giờ nếu anh em lấy tên *đồng trinh* đó và phân tích nó, thì nó có nghĩa là—nó có nghĩa là “thánh khiết, trong sạch, được thánh hóa.” Từ *được thánh hóa* lấy từ chữ “được gọi là thánh,” mà có nghĩa là “tinh sạch.” Giống như tiếng Hê-bơ-rơ...Vậy thì, đó là từ Hy Lạp, *thánh hóa* có nghĩa là “tinh sạch.” Vậy thì, tiếng Hê-bơ-rơ là làm cho “thánh khiết.” Hiểu không? Còn từ của chúng ta là “tinh sạch.” Bây giờ, họ lấy ba từ này, giống như mỗi từ có cùng một nghĩa nhưng nó được nói khác nhau, giống như từ—từ “tinh sạch, thánh khiết, được thánh hóa,” cả ba từ đều giống nhau.

¹⁵² Giống như chúng ta sẽ nói từ như *con chó*. Tôi sẽ nói, “dog,” đó là tiếng Anh. Nếu tôi nói chữ *con chó* bằng tiếng Đức, Fred, thì đó là “hund.” Đúng không? Anh Norman, nếu tôi nói *con chó* bằng tiếng Tây Ban Nha, thì nó là “ajo.” *Ajo, Hund, và dog* tất cả đều có nghĩa là *con chó* với chúng ta, đấy. Thấy đó, đó là—đó chỉ là vậy, một cách giải thích thôi.

¹⁵³ Vì vậy, tiếng Hy Lạp chữ *tinh sạch* có nghĩa là “được nên thánh,” tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là “thánh khiết.” Thánh khiết, trong sạch, được nên thánh, tất cả đều như nhau. Vì vậy đây không phải là một giáo hội ô uế, dơ dáy; đó là một hội thánh tinh sạch, được nên thánh, “mười người nữ đồng trinh đi ra gặp Chàng Rể.” Điều đó có nghĩa gì? Tất cả *các giáo hội* này. Không...bây giờ, không phải ở dưới *đây* tại La-mã; nhưng mà trong các giáo phái, đảng Ni-cô-la. Báp-tít giảng về sự Đến lần thứ Hai của Đấng Christ; Giám Lý giảng về sự Đến lần thứ Hai của Đấng Christ; Trưởng Lão giảng về sự Đến lần Hai của Đấng Christ; Na-xa-ren giảng về sự Đến lần Hai của Đấng Christ; Hành Hương Thánh

giảng về sự Đến lần thứ Hai của Đấng Christ. Đúng không? “Tất cả đều đi ra để gặp Chàng Rể.” Bây giờ anh em—anh em hãy nhớ rằng họ đều đang trên đường đi đến gặp—gặp Chàng Rể. Vậy thì, nếu Đức Chúa Trời chỉ tôn trọng điều đó thôi, thì Ngài phải, cũng sẽ rước họ.

¹⁵⁴ Nhưng anh em hãy nhớ lại điều tương tự, về một câu chuyện ngụ ngôn một đêm nọ, khi Đức Chúa Trời phán với chúng ta trong thời đại hội thánh và phán rằng “Ba-la-am, giáo lý của Ba-la-am.” Bây giờ, Ba-la-am đứng ở đây, trong một quốc gia được tổ chức lớn mạnh, tốt. Và họ là những người tin vào Đức Chúa Trời, bởi vì hãy nhìn vào những gì Ba-lác đã làm khi ông đi đến cùng...đúng hơn là, Ba-la-am. Ông đã dâng cùng một của lễ lên cho cùng một Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đó, Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Và ông đã lập lên bảy bàn thờ. Bảy là con số trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

¹⁵⁵ “Ngài làm việc trong sáu ngày, qua ngày thứ bảy thì Ngài nghỉ,” điều đó được hoàn tất, đầy, bảy. Ngài làm việc trong thế gian sáu ngày. Hai ngàn năm đầu tiên, nó đã bị hủy diệt bởi nước; hai ngàn năm thứ nhì, Đấng Christ đến; và bây giờ đây là hai ngàn năm thứ ba. Cứ cuối mỗi hai ngàn năm, thì điều gì đó xảy ra, thế giới lại bị rung động lần nữa. Trong sáu ngàn năm, Ngài đã xây dựng thế giới; sáu ngàn năm hội thánh lao khổ chống lại thế gian; và ngàn năm thứ bảy là ngàn năm Thiên hi niên tế trị. Hiểu điều đó bây giờ không?

¹⁵⁶ Vậy thì, hội thánh cũng có Bảy Thời đại Hội thánh. Đức Chúa Trời...Và đó cũng là con số trọn vẹn về thời đại hội thánh, chỉ thế thôi, bảy. Bảy là con số trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Bảy Thời đại Hội thánh, bảy ngàn năm sáng tạo, mọi thứ đều liên quan đến con số bảy.

¹⁵⁷ Vậy thì, có những người nữ đồng trinh đi ra gặp Ngài. Còn những người nữ “ngu dại”, lúc bấy giờ, không có Dầu trong đèn, nhưng họ có những thứ khác: họ trong sạch, họ tin nơi Đấng Christ; họ rao giảng Lời mà họ đã tin, giáo phái của họ để họ giảng dạy, họ đã giảng điều đó, sự Đến lần thứ Hai, Của Lễ, sự Đền tội. Họ tin. Anh em đã từng gắn bó với một học giả Báp-tít

giỏi một lần, (ừm) anh em sẽ biết rõ hơn về điều anh em đang nói về, ừ-m, chắc chắn vậy.

¹⁵⁸ Nhưng, anh em thấy, “Rất gần gũi,” Ma-thi-ơ 24 nói, Ma-thi-ơ 24:24; đọc câu đó ngay và anh em sẽ thấy. Chúa Jêsus phán rằng trong những ngày cuối rốt này hai linh sẽ thật gần gũi nhau đến nỗi nó sẽ lừa phỉnh chính những người được Chọn nếu có thể được. Nó sẽ rất gần gũi nó sẽ điều khiển người Ngũ Tuần như không có việc gì. Chắc chắn! Bây giờ, Ma-thi-ơ 24:24, người nào có câu đó rồi? Tôi chưa tìm được nó ngay ở đó. Chị đã có nó, chị ơi, hay người nào đó trong anh chị em? Ma-thi-ơ chương 24. Đã có nó hả, Ben? Được rồi, đọc câu đó đi.

[Một chị đọc: *Vì sẽ có dấy lên những Cơ-đốc nhân giả, những Christ giả—giả,—Bt.] Những Christ giả! [và những tiên tri giả,] Những tiên tri giả! [và sẽ làm những dấu lớn và phép lạ; đến mức mà, nếu có thể được, thì họ cũng đến để dành chính những người được chọn.]*

¹⁵⁹ Thế đấy. Vậy thì, điều gì sẽ dấy lên? Sẽ có những Christ giả dấy lên, những kẻ giả nói rằng, “Ta thuộc về Christ.” Những tiên tri giả, nói, “Ta là người này và ta là người kia.” Và chúng sẽ lừa phỉnh chính những kẻ được Chọn nếu có thể được. Và chỉ có một phương cách duy nhất mà anh chị em có thể được cứu, đó là khi anh chị em đã được chọn từ trước khi sáng thế; đó là, người được Chọn, bởi sự biết trước, tên của anh chị em đã được biên vào Sách ở đó. “Những dấu hiệu lớn!”

¹⁶⁰ Bây giờ hãy xem hai hội thánh này.Ồ, nếu tôi có thể...nếu có cách nào đó tôi có thể làm cho mọi người hiểu được nó. Thật nung nấu trong linh hồn tôi! Đây...những giáo hội này thật tinh sạch và thánh khiết như hội thánh này; nếu tất cả họ đều là những người nữ đồng trinh, thì họ là những người nữ đồng trinh, đúng như tinh sạch. Điều khác biệt duy nhất là—là Dầu trong đèn, Đức Thánh Linh. Và Đức Thánh Linh, nếu có Điều đó ở trong đó, Ngài sẽ tạo ra cùng chính loại lửa Ngài đã từng làm vào ngày Lễ Ngũ Tuần vậy. Nhưng họ không có lửa, không có Dầu trong đèn của họ. Họ có lễ nghi giáo hội, giáo hội đúng là nghi thức như—như có thể được, những nghi lễ tốt (không có gì chống lại nó), những tín điều để lay chuyển lương tâm anh em, và những

bài hát như các Thiên thần đang hát. Và họ là...anh em sẽ...đặt ngón tay của mình trên đời sống của...đời sống của họ, anh em không thể làm điều đó. Nhưng điều đó vẫn sai trật! Nó không... nó là—nó là một phần của Nó, nhưng không phải là *tất cả* của Nó. Điều đó là kiểu mà bỏ lỡ sự Cát lên. Hiểu không? Họ chỉ là...

¹⁶¹ Bây giờ hãy xem. Đây là dân Mô-áp đi xuống. Tôi sẽ đặt nó ngay ở đây để anh em có thể nhìn thấy nó. Đây là dân Mô-áp, một tổ chức hùng mạnh, tôi sẽ đặt ở đây “vì” sự tổ chức; còn đây là Y-sơ-ra-ên, với “không” sự tổ chức. Đây là Mô-áp, lập lên một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy bàn thờ; Y-sơ-ra-ên có một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy bàn thờ. Được rồi. Mô-áp đặt một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy con bò tơ; Y-sơ-ra-ên, một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy con bò tơ. Được rồi. Mô-áp nói, “Sẽ đến kỳ khi có một người (Đấng Christ) đến trên đất, vậy Ngài sẽ là Chiên Con của Đức Chúa Trời đấng cất tội lỗi của thế gian đi, chúng ta sẽ đặt bảy” (cái gì?) “chiên con lên bàn thờ này”; Y-sơ-ra-ên nói, “Điều đó hoàn toàn đúng, bảy con chiên con trên bàn thờ.” Hiểu không?

¹⁶² Bây giờ, trong chính thuở ban đầu, Ca-in lập một bàn thờ, làm một của lễ, thờ phượng, làm mọi điều mà A-bên đã làm, mà không...(Ồ, nhận lấy Nó!)...không có sự mặc khải của Đức Chúa Trời, khi mà, toàn bộ Hội thánh được xây dựng trên sự mặc khải đó. Chúa Jê-sus phán vậy, “Ta sẽ xây Hội Thánh Ta trên đá này.” Lẽ thật được bày tỏ Thiêng liêng về Thần tánh siêu nhiên của Chúa Jê-sus Christ, “Ta sẽ xây Hội Thánh Ta trên đá này.”

¹⁶³ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời chỉ tôn trọng đến những lễ nghi của anh em, những nghi thức của anh em, như là những tín hữu Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, và vân vân, nếu Ngài chỉ mong cho anh em làm như vậy, rao giảng về sự Đến lần thứ Hai và tất cả những thứ khác (điều đó, hoàn toàn căn cứ trên nền tảng Kinh Thánh), giống như Báp-tít, Trưởng Lão, và vân vân làm, thì Đức Chúa Trời buộc phải đón nhận cả hai họ bởi vì đó là tất cả những gì Ngài đòi hỏi. Nhưng, anh em thấy đó, không có sự khải thị, *đó* là người nữ đồng trinh ngủ mê; *đấy* là người nữ đồng trinh khôn ngoan. Họ là một tổ chức, một quốc gia vĩ đại.

¹⁶⁴ Chúng ta đã đọc đêm nọ, chỗ Nó nói rằng, “Những kẻ này sẽ không là một tổ chức, họ sẽ là những kẻ lang thang trên đất, trú ngụ nơi các lều trại, nghèo nàn, hèn mọn.” Nhưng nói, “Các người đừng cố rửa sả họ, vì Ta ở cùng họ.” Bây giờ hãy xem! Những người này tin vào cùng nghi lễ mà họ đã tin, và thờ phượng cùng một Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nhưng họ không có những dấu kỳ và phép lạ cập theo! Y-sơ-ra-ên đã có một Con Rắn bằng Đồng, Vàng Đá bị đập, sự vui mừng của Vua, sự chữa lành Thiêng liêng, các vị tiên tri, và mọi thứ ngay dưới đây. Còn họ thì không có, họ có lễ nghi nhưng không có—không có ơn phước, không có Dầu.

¹⁶⁵ Tương tự với trinh nữ ngủ mê và trinh nữ khôn ngoan, cả hai đều là những người đã được thánh hóa. Nhưng người này có Dầu. Còn người kia thì không có Dầu, vì vậy họ nói, “Chúng tôi cũng tốt lành như các bạn.” Đó là...Không ai trong chúng ta là trọn lành, như điều đã nhắc đến. “Ồ, các anh là một đám thánh giạt gân!”Ồ, điều đó được thôi, ừ-m, điều đó ổn thôi. Không có người nào trong chúng ta tốt cả, tất cả chúng ta đều đã phạm tội và thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng con đường duy nhất mà anh em sẽ biết Nó, không phải bởi gia nhập giáo hội, không phải bởi cố gắng sống tốt, nhưng trong khi tiếp nhận Đấng Christ. Không phải bởi tôi sống ra sao; nhưng bởi chính Ngài là ai. Không phải bởi bản chất tôi là gì; chính là Ngài là gì. Ngài trở nên tôi để tôi có thể, bởi ân điển Ngài, trở nên Ngài, là Con của Đức Chúa Trời. Anh em hiểu điều đó không?

¹⁶⁶ Bây giờ, một trinh nữ ngủ mê, và một trinh nữ khôn ngoan có Dầu trong đèn mình. Bây giờ, thành linh, một giọng nói vang lên, “Kia, Chàng Rể đến, hãy đi ra gặp Người!” Và họ đã đánh dậy. Nhưng khi họ thức dậy rồi, thì người nữ khôn ngoan này có thể đi vào bởi vì họ đã có Dầu trong đèn. Đó chính là sự khác biệt.

¹⁶⁷ Người này không thể vào, vì không có Dầu trong đèn; họ quay trở lại cầu nguyện, để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Nhưng, trong lúc họ đi khỏi, bữa tiệc đã kết thúc. Các giáo phái nói, “Ồ, có lẽ chúng ta đã sai. Có lẽ chúng ta nên quay trở lại tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Đó là điều mà họ đang cố gắng làm bây giờ. Anh em đã chú ý đến điều đó không? Những tín đồ Trưởng Lão...Hãy tắt băng ghi âm của anh em một phút, tôi

không muốn nêu tên này ra. [Băng trống—Bt.]...?...Chàng Rể đến. Và, ồ, Ngài đang đến thật gần lúc đó, khi bây giờ họ mới cố gắng đi mua! Được rồi, bật băng ghi âm lên, Gene. Này, anh bật máy rồi chứ? “Trong lúc họ đi mua,” bây giờ họ đang cố gắng để mua, tất cả các giáo hội đều cố gắng có được một sự phục hưng, sự phục hưng; đang cố gắng quay trở lại.

¹⁶⁸ Bây giờ, ngay cả với Tiến sĩ Billy Graham, đã viết trong quyển *Sứ Giả của Đức Tin*, anh em đã biết nó, từ Chicago, và nói rằng “Chúng ta không thể xem thường phong trào Ngũ Tuần.” Hiểu không? “Chúng ta không thể...-xem thường họ, bởi vì họ đã có nhiều người cải đạo trong thời gian một năm hơn hẳn tất cả các giáo hội khác gom lại.”

¹⁶⁹ Đó chính xác là lửa bùng cháy, rung chuyển nó, đốt cháy, đang quăng lưới và kéo vào. Và khi anh em quăng lưới ra...Chúa Jêsus phán, “Nước Đức Chúa Trời giống như một người kia đi ra và quăng lưới xuống biển, và khi người đó kéo lên, thì bắt được rùa, rắn, ếch nhái, rắn, mọi thứ khác, nhưng người đó cũng có được một ít cá.” Đó là những gì mà sứ điệp Ngũ tuần đang thực hiện, nó có sự ảnh hưởng sâu rộng khắp trái đất; quăng lưới và kéo, chúng ta sẽ bắt được rùa, tôm, tép, nòng nọc, kỳ nhông, rắn nước, và mọi thứ khác trong đó. Nhưng đó là gì, cũng có một số con cá trong lưới nữa. Đây là những thứ thuộc về Chủ.

¹⁷⁰ Được rồi, đối với một số anh em tin theo chủ nghĩa luật pháp trên băng này, muốn thực hiện điều đó: Họ đã trở thành cá khi nào? Lưới được quăng ra giăng lấy họ khi nào? Họ đã là cá lúc ban đầu! Đúng thế. Người được lựa chọn từ buổi sáng thế! Họ chỉ chưa bao giờ được Chủ sử dụng.

¹⁷¹ Đó là con ếch của anh em. Anh em bắt được một con ếch già và ném nó lên bờ, chỉ kêu “ộp, ộp” rồi nhảy lại xuống nước.

¹⁷² Và một con tôm già năm đó, nói, “A-ha, đó chỉ là một đám thánh giệt gân.” Ở đó nó quay trở lại, “Ah—ah—ah—ah—ah. Ồ, không!” Cố hết sức để trở lại ngay vũng bùn. Đúng thế.

¹⁷³ Con rắn già rít lên một chút, “Tôi tin thời kỳ phép lạ đã qua rồi, Tiến sĩ A gì đó và B gì đó đã nói với tôi.” Nói, “Ah—ah—ah—

ah—ah—ah—ah, anh không thể lừa gạt tôi được đâu!” Rồi nó đi, lại ngay đằng kia, anh em thấy đấy.

174 Rắn, cho người mới bắt đầu! Ếch, cho người mới bắt đầu! Phao-lô đã nói trong Kinh Thánh, loại người, ông nói rằng, “Họ đi ra khỏi chúng ta bởi vì họ không thuộc về chúng ta ngay từ đầu.” Hiểu không? Ủ-m! Được rồi, người nữ đồng trinh đại.

175 Người nữ đồng trinh khôn ngoan có Dầu trong đèn, nàng đã sẵn sàng.

176 Bây giờ, “trong khi nàng đi mua Dầu,” đó cũng là điều mà họ đang cố gắng làm ngay bây giờ. Những giáo hội phúc âm vĩ đại này, đang cố gắng tìm ra những điều kỳ diệu này, anh em biết đấy, và làm...quay trở lại với Kinh Thánh, trở lại, “chúng ta cần Ôn phước Ngũ tuần.” Tại sao, anh em có thể tưởng tượng ra kiểu thờ phượng họ sẽ có là gì, đấy. Họ sẽ không từ bỏ hay phá hỏng tất cả những thứ mà họ đã làm, và tất cả thứ đó.Ồ, không. Họ sẽ không từ bỏ các hội nữ sinh và các tổ chức xã hội và những thứ như thế. Bám chặt thế gian như Ê-sau, trong một tay, còn tay kia cố nắm lấy Đức Chúa Trời. Anh em không thể làm điều đó được. Anh em không thể là một Cơ-đốc nhân mắt lé, anh em biết đấy, vừa nhìn Chúa vừa nhìn thế gian. Nhưng anh em phải nhìn thẳng vào Đồi Sọ, ở lại ngay tại đó với Điều đó.

177 Bây giờ, nhưng họ hành động như thế, và họ đang cố gắng quay trở lại. Và hãy nhớ rằng chúng ta đã cận kề như thế nào! Chính thì giờ mà họ đi mua dầu, đó là lúc Chàng Rể đến.

178 Ồ, Anh Stricker, chúng ta ở gần đó rồi! Chúng ta khá gần Nhà rồi.Ồ, một trong những buổi sáng này:

Thời gian sẽ chấm dứt, lúc tiếng loa của Chúa
vang lên từ trời,
Bình minh sẽ chiếu ánh Đồi đồi, sáng choang
đẹp tươi;
Khi mọi dân được cứu của Chúa dưới đất sẽ
nhóm ở Nhà bên kia bầu trời,

Đó sẽ là lúc tuyệt vời thay!

179 Vâng, người nữ đồng trinh ngủ mê. Sẽ...Người nữ đồng trinh ngủ mê này bây giờ, anh em muốn biết chuyện gì sẽ xảy ra với

nàng. Phải thế không? Tôi muốn giải thích một điều. Chuyện gì sẽ xảy đến với các giáo hội này? Chuyện gì sẽ xảy đến với những người đi theo Đấng Christ nửa vời, và đã không đến, hoặc không đi suốt đường với Đấng Christ?

¹⁸⁰ Bây giờ trong Rô-ma, tôi nghĩ, chương 2:22, Kinh Thánh nói, Phao-lô nói rằng, “Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời không ở trong anh em, thì anh em không thuộc về Đức Chúa Trời.” Anh em thuộc về tổ chức nhưng không thuộc về Đức Chúa Trời. Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời không ở trong anh em, thì anh em chẳng thuộc về Đức Chúa Trời. Thấy đó. Anh em phải có Thánh Linh của Đức Chúa Trời để được thuộc về Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy!

¹⁸¹ Được rồi, thưa quý vị, “cơn Đại Nạn.” Bây giờ, bây giờ nếu anh em...Người ta sẽ phải trải qua...Bây giờ, anh em nhớ rằng, Ngài đã phán...Bây giờ xin để tôi đọc phần còn lại của điều đó, “Họ bị ném vào nơi tối tăm, và nơi đó chỉ có khóc lóc, than vãn, và nghiêng rãng.” Được rồi, đó là cơn Đại Nạn. Phải không? Cơn Đại Nạn! Bây giờ, sau cơn Hoạn Nạn này, những kẻ ấy...

¹⁸² Bây giờ, tôi xin được nhắc lại ở đây, đó là phần sót lại. Bây giờ hãy xem! *Đây* là một miếng vải. Được rồi, quý bà đặt nó ra như thế *này*. Bây giờ bà định may cho mình cái gì đó, các bạn biết, đại loại như là quần áo. Bây giờ, đây là tất cả của—của những thứ mà bà có. Vậy thì, từng chút của nó đều cùng một loại vải. Đúng không?

¹⁸³ Cả hai đều là những người nữ đồng trinh. Thấy không? Phải rồi. Họ đều có đức tin nơi Đấng Christ, có hình thức tin kính, đi nhà thờ, làm điều lành, nhân đức, họ không làm điều sai phạm nào hết. “Ta biết các việc làm của người,” Ngài phán trong mọi thời đại. “Ta biết các việc làm của người, nhưng tuy nhiên người vẫn còn thiếu.” Hiểu không?

¹⁸⁴ Vậy thì, khi người đàn bà...bà đã xác định được có một khuôn mẫu ở đây, và bà quyết định bà sẽ cắt theo như khuôn mẫu này, nó sẽ được cắt ra từ đó. Đúng thế không?Ồ, bà lấy phần vải tốt nhất và phù hợp phần của—của mẫu. Đúng thế không? Bởi vì tất cả đều cùng một loại vải như nhau, nhưng bà đã đặt nó như thế *này* hoặc như thế *kia*, bà đặt nó xuống. Rồi bà đặt kéo lên và

bà cắt nó ra. Bây giờ, những gì còn lại gọi là “vải thừa.” Được rồi. Vậy thì, khuôn vải này là gì? Trông như thế nào? Bởi người...tùy thuộc vào vị trí mà người đàn bà chọn để cắt nó ra.

¹⁸⁵ Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, Ngài đã biết sự cuối cùng từ buổi đầu tiên bởi sự biết trước, Ngài đã chọn cắt ở đâu. Ngài đã biết sự khác nhau giữa Ê-sau và Gia-cốp. Ngài đã biết sự khác biệt giữa một tội nhân và một thánh nhân. Ngài biết sự khác biệt. Ngài biết cả động cơ của mỗi tấm lòng, vì vậy Ngài đã lựa chọn chúng ta từ trước khi sáng thế và ghi tên của chúng ta vào Sách Sự Sống của Chiên Con; và Chiên Con cũng đã bị giết (và tên chúng ta đã được ghi *trước khi* Ngài bị giết), và Kinh Thánh đã chép rằng Đấng Christ chính là Chiên Con bị giết trước khi sáng thế. Và tên chúng ta được ghi vào Sách khi Ngài—khi Ngài được chọn trở lại thế gian làm Chiên Con để chịu chết, chúng ta được lựa chọn làm người mà Ngài đã chịu chết thay cho. Thấy điều đó không?

¹⁸⁶ Vậy thì, tất cả đều là người nữ đồng trinh. Bây giờ, *đây là một phần nhỏ còn lại, không bị vứt đi. Ồ, không. Bà giữ nó, nhưng đặt nó lại, bà có thể dùng nó vào việc gì khác. Hiểu không? Nhưng nó sẽ không được dùng ở đó, đó là Hội Thánh bị cắt ra. Bây giờ, họ sẽ phải chịu phán xét (bởi họ trải qua sự Hoạn nạn), đó là phần sót lại. Bây giờ anh em hiểu điều đó không?*

¹⁸⁷ *Ở đây Hội Thánh được mang đi, Nhà, đi về Nhà. Đây là dân sót còn để lại. Còn đây là một trăm bốn mươi bốn ngàn, người Do Thái, trên Núi Si-nai. Không phải là ba nàng dâu khác nhau. Hừ! Đó là Nàng Dâu; là dân sót lại; và một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Chính xác. Ông không ăn thứ gì ngoài Thức Ăn Thánh Linh, tôi cho là vậy, vì vậy ông vẫn ổn, không có chuyện gì không ổn với Giăng. Hiểu không? Và họ—họ đấy.*

¹⁸⁸ *Bây giờ, ở cuối thời gian, bao nhiêu người biết được Kinh Thánh chép rằng “các thánh đồ sẽ phán xét thế gian”? Phao-lô đã nói vậy. Chúng ta hãy lật tới—tới Sách Đa-ni-ên và có được Ngai Trắng. Chúng ta có thể xem nó trong Khải huyền nhưng tôi muốn lấy nó ra trong Đa-ni-ên, nó đều giống nhau. Đa-ni-ên chương 7, và chúng ta sẽ thấy được sự—sự Phán xét Ngai Trắng lớn ở đây. Chúng ta hãy bắt đầu từ chương 7 câu thứ 8 của Đa-ni-ên:*

Và ta suy xét những sừng đó, và, này, có một cái sừng nhỏ khác ở giữa những sừng ấy mọc lên, ba cái trong những sừng trước bị nhỏ đi trước mặt nó: (Bây giờ, chúng ta biết là mình đang ở Rô-ma ở đó, bây giờ. Thấy không?) và, này, trong cái sừng này có những mắt...của một người, (Bây giờ, hãy nhớ, chiếc sừng này không có vương miện, nó là một vật trá hình. Những chiếc sừng khác quay về phía con thú. Đây là sự xảo trá, nó là một người, giáo hoàng thay vì kẻ ngoại giáo, anh em thấy đó.) và một cái miệng nói những lời xác xược.

189 Bây giờ hãy xem, câu thứ 9:

Ta nhìn xem cho đến chừng các ngôi đã đặt xuống, (Đó là tất cả các vương quốc dân Ngoại. Vị tiên tri này đang nói. Bây giờ hãy nhớ, mỗi một trong những điều này người nói đã ứng nghiệm ngay tới việc cuối cùng này, chúng ta biết điều đó bởi lịch sử của chúng ta mà chúng ta đang nhận lấy)...của...đã—đã đặt xuống, và có Đấng Thượng Cổ ngồi ở trên, những vật áo Ngài trắng như tuyết, (Anh em biết Đấng mà đã ở trong khải tượng đêm nọ là ai không? Chúa Jêsus.) và tóc trên đầu Ngài thì như...lông chiên sạch: và ngôi Ngài thì giống như ngọn lửa hực, và các bánh xe Ngài như lửa hừng.

Và trước mặt Ngài một sông lửa chảy ra và tràn lan: ngàn lần ngàn hầu việc Ngài, (Đó là Hội Thánh đang trở lại với Ngài, đấy.) và muôn lần muôn đứng trước mặt Ngài: (Đó là Nàng Dâu được cất lên, và phần còn lại ở thể gian.) và sự xét đoán đã sẵn sẵn, và các sách được mở ra.

...sự xét đoán đã sẵn sẵn, và các sách được mở ra.

Và bây giờ ta nhìn xem chúng vì cơ tiếng của những lời xác xược mà sừng ấy nói ra: và ta nhìn xem cho đến chừng con thú bị giết, và xác nó bị hủy diệt, và bị phó cho lửa đốt.

Và những con còn lại khác chết, chúng cũng đã bị cất hết quyền...(tôi muốn nói)...những con thú còn lại khác

(tôi muốn nói), *đã bị cất hết quyền thống trị* khỏi chúng;
 và *tuy nhiên chúng được làm dài đời sống mình một mùa*
 và *một kỳ*.

¹⁹⁰ Bây giờ, sự phán xét được lập ra và Quyển Sách được mở. Đó là lúc Nàng Dâu trở lại và lập sự phán xét, và Hội Thánh được chọn...Hội Thánh đã được cất lên sẽ trở lại sau ba năm rưỡi, và sau khi thời gian...Và qua trong Khải huyền đưa ra điều đó, chép rằng—rằng những—những “kẻ chết còn lại không sống lại trong một ngàn năm.” Anh em, bao nhiêu người đã đọc nó? Nhiều, nhiều lần. “Không sống lần nữa trong một ngàn năm.” Rồi Chúa Jêsus trở lại cùng với Nàng Dâu, với Nàng Dâu.

¹⁹¹ Bây giờ hãy nhớ, như tôi đã nói, mọi chuyện đều nằm trong dạng *ba*. Sự Đến của Ngài là ba: lần thứ nhất, Ngài đã đến để cứu chuộc Nàng Dâu của Ngài; lần thứ nhì, Ngài đến để mang Nàng Dâu của Ngài đi. Như một chuyện tình, đến thành linh như kẻ trộm nàng trong lúc ban đêm, đem nàng đi khỏi thế gian, “để gặp Ngài trên không trung.” Sự Đến bí mật của Chúa, đấy. Lần thứ nhì Ngài đến, để đón Nàng Dâu của Ngài. Lần đầu tiên, để cứu chuộc Nàng; lần thứ hai là để đón rước Nàng; và lần thứ ba, ở với Nàng, Vua và Hoàng hậu!

¹⁹² Và ở đây Ngài trở lại để đoán xét các quốc gia. Phao-lô đã nói, “Sao trong anh em tranh chấp nhau lại dám đưa nhau ra tòa? Lẽ nào anh em không thể xét xử những việc nhỏ nhặt, anh em há chẳng biết các thánh đồ sẽ xét đoán thế gian sao?” Đây là sự phán xét mà đã được giao cho Đấng Christ và các thánh của Ngài; họ là những luật sư trong phiên tòa, và Ngài ngồi trên Ngài. Đây là Nàng Dâu, luật sư.

¹⁹³ Và ở đây đến những thứ này. Các Sách được mở ra, và Sách khác là Sách Sự Sống.

¹⁹⁴ Bây giờ, Sách đầu tiên là Sách của tội nhân, đã bị ném đi. Được rồi. Ngài khởi sự định tội. Đó là những—đó là những con dê. Người đó không còn cơ hội nữa, đấy, anh ta là một tội nhân ngay từ đầu. Đúng vậy, anh ta liền bị đuổi đi.

¹⁹⁵ Còn với chiên, họ chịu sự xét đoán. Họ phải bị phán xét, và các thánh đồ phải phán xét họ. Đức Chúa Trời là công bình. Nếu

một người ngoại giáo trên đất, và chúng ta đang xây dựng những ngôi đền bằng vàng tám và mười triệu đô-la ở đây tại nước Mỹ thay vì mang Sứ điệp đến cùng họ ở nơi đó, Đức Chúa Trời quy trách nhiệm này trên chúng ta, nhưng tha thứ cho họ. Chắc chắn vậy! Đức Chúa Trời là công bình.

196 Hỡi anh em—anh tại đây, nếu như anh em chưa bao giờ thấy Điều này trước đây, anh em—anh em có thể không chịu trách nhiệm, nhưng bây giờ anh em có trách nhiệm! Anh em hiểu không? Anh em hết thấy điều chịu trách nhiệm...Và chúng ta chịu trách nhiệm nhận Sứ điệp này, anh em chịu trách nhiệm cho dù anh em nghe Nó hay không.

197 Bây giờ, kẻ ngoại đạo sẽ sống lại, họ là những kẻ ở ngoài đó thờ phượng một đền miếu. Họ không biết gì hơn. Họ không biết gì về Điều đó. Đức Chúa Trời không phải không công bình, Ngài không kết tội họ trừ khi họ đã có một cơ hội. Và họ sẽ được để riêng ra một nơi.

198 Và vì vậy trong Hội Thánh, mà mỗi thời kỳ cho đến thời đại hội thánh này, từ—từ Ê-phê-sô cho đến ở đây, Sứ điệp, Sứ điệp chân thật về Đấng Christ như Nó đã có từ ban đầu (phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, quyền năng, sự sống lại, nói tiếng lạ, sự thông giải tiếng lạ, ân tứ chữa lành, phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, hết thấy những điều đó mà Ngài đã dạy dỗ), mỗi một người thuộc về Nàng Dâu đều sẽ đứng như một luật sư.

199 Đây là trường hợp của ai đó: “Anh đã có một buổi nhóm tại Nơi gì đó, anh đã nói với ông ấy không?”

200 Bây giờ luật sư nói: “Có, tôi đã nói với ông ta.” Nó được chép trong Sách này, anh em không thể chối điều đó, ngay cả những ý tưởng của chúng ta đều được chép vào Sách đó. Hiểu không? Anh em không thể chối cãi nó. “Có, tôi đã bảo với anh ta rằng anh ta phải chịu báp-têm.”

“Ở Jefersonville, tại đền tạm ở đó, đúng không?”

“Vâng, thưa Ngài, tôi—tôi...Ngài...”

201 “Đúng, trong Sách có chép đây, người có bảo họ *phải* làm vậy. Thậm chí họ đã nghiên cứu Kinh Thánh và đã biết Điều đó là đúng, nhưng đã không làm theo.”

202 “Hỡi kẻ làm dữ kia, hãy lui ra khỏi Ta, Ta không biết người bao giờ.” Hiểu không?

203 Đó là nơi Ngài sẽ tách dê ra khỏi chiên, anh em thấy đấy, và để chiên ở bên hữu và dê ở bên tả. Ở đó đưa trở lại với ba loại người của anh em.

204 Nhưng, loại *này* sẽ không bao giờ ở với loại *kia*, đó là Cô Dâu. Và, anh em chú ý, Cô Dâu ở với Ngài trong Đền thờ. Những kẻ khác lao khổ và đem sự vinh hiển mình vào trong Vương quốc, nhưng Cô Dâu vẫn ở với Chàng Rể liên tục. Những kẻ khác sẽ không bao giờ được phân bổ; giống như những người *này* dưới đây, họ sẽ hầu việc, họ sẽ không bị đuổi ra, bởi vì Ngài đã tách chiên ra khỏi dê. Nhưng nó...

205 Nhưng dê không hiểu biết gì về Điều đó, nó đã không quan tâm về Điều đó. Nó là dê, và thỏa mãn mình là dê, và vì vậy nó sẽ chết như dê và đó là kết cuộc của nó. Chỉ thế thôi, đấy.

206 Còn con chiên, nếu nó...nếu Đức Chúa Trời giữ điều đó mà tôi đang đứng đó với những kẻ ngoại đạo mà chưa bao giờ nghe một điều gì. Vì vậy nếu anh em rao giảng Phúc âm này ra cho mọi người...

207 Và tôi phải đứng. Anh em có nhớ trong sự chuyển dịch tuyệt vời mà Ngài đã ban cho tôi gần đây không, rằng tôi phải đứng cùng với những người đó và—và tôi có trách nhiệm đối với họ không? Và tôi đã nhìn thấy những triệu người đó đang đứng ở đây, tôi nói, “Có phải tất cả họ là những người của nhà Branham không?”

Nói, “Không.” Nói, “Họ là những kẻ đã được cải đạo của người.”

Và tôi nói, tôi—tôi nói, “Tôi muốn gặp Chúa Jêsus.”

Người nói, “Chưa được. Sẽ có một thời điểm trước khi Ngài đến. Nhưng Ngài sẽ đến với người trước tiên và người sẽ bị phán xét về Lời mà người đã rao giảng, còn họ thì đang yên nghĩ trên Đó.”

Tôi đáp “Tất cả sẽ phải được thực hiện điều đó sao? Phao-lô có phải chịu như vậy không?”

Người nói, “Có, Phao-lô cũng sẽ phải đứng cùng những kẻ mà mình đã rao giảng cho.”

Tôi đáp, “Tôi cũng đã rao giảng cùng Sứ điệp mà người đã giảng.”

208 Và hàng triệu người giơ tay lên và nói rằng, “Chúng tôi đang yên nghĩ trên điều đó!” Anh em đấy, anh em thấy, ngay tại đó! Vâng. Nói rằng, “Thế thì chúng ta sẽ cùng nhau quay trở lại trái đất trong thân thể mà có thể ăn được, và chúng ta uống được, và sống cùng nhau qua các thời đại liên tục ở đó.” Đó là sự đến của Chúa. Được rồi.

209 Bây giờ, chờ một phút. Bây giờ, ở tại...đến gần một chút ngay bây giờ, vì gần đến...giờ của anh em chúng ta ở đây làm lễ báp-têm hay bất cứ điều gì anh ấy sẽ sử dụng.

210 Được rồi, bây giờ, trong suốt thời đại hội thánh này. Ồ, đây là đôi điều thật tuyệt diệu. Tôi thích điều này rất nhiều. Trong suốt những thời đại này, sẽ có hai linh cùng làm việc tương tự nhau ở đây; một là giáo phái, kia là Đức Thánh Linh. Và Chúa Jê-sus phán, “Họ rất gần gũi nhau đến nỗi họ sẽ lừa dối kẻ được Chọn nếu có thể được.” Hai thần linh này đều đang đánh dấu những người thuộc về mình để chuẩn bị cho sự phán xét tương lai. Sa-tan đã hứa rằng...rằng nó sẽ giành được nhiều hơn Đấng Christ, và nó đã thắng. Bây giờ, hãy nhìn xem điều này thật, thật gần gũi bây giờ khi chúng ta đến với điều này: nhiều hơn nó sẽ có, đánh dấu nhiều người.

211 Nhiều người giống như Ê-va. Ê-va đã đứng lại khá lâu để bị lừa dối. Nếu nàng không dừng lại, thì chắc chắn nàng đã không hề bị lừa dối. Nhưng Ê-va đã dừng lại, và khi nàng dừng lại, đó là chỗ nàng đã bị lừa dối. Thay vì đi tiếp và...Anh em có—anh em có theo kịp—theo sát tôi bây giờ không? Hãy nghe! Lý do mà Ê-va bị lừa dối...Chúng ta hãy cùng nhau nêu ra, để tôi sẽ biết chắc rằng anh em đã hiểu rõ nó: “Lý do Ê-va bị lừa dối, vì bà chưa hề giữ trọn vẹn Lời của Đức Chúa Trời.” Sa-tan đã trích Nó với bà, nhưng nó không hề nói với bà *tất cả* Lẽ thật. Giáo phái của nó cũng không. Hiểu không? Nhưng bà đã ở lại đủ lâu để nghe một phần của Lời, mà không nhận *tất cả* Lời đó.

²¹² Và đó chính là vấn đề ngày nay, người nữ đồng trinh ngủ mê đã ở lại đủ lâu để hiểu được một phần của Lời nhưng không phải *tất cả* Lời. Giáo hội bị lừa dối ở lại đủ lâu để hiểu một phần Lời nhưng không phải *tất cả* Lời, và họ thành thật và thật thà về điều đó. Ê-va đã bị lừa dối! Kinh Thánh chép, “Bà đã bị lừa dối.”

²¹³ A-đam không bị lừa phỉnh. A-đam biết rõ mình đang làm sai; nhưng vợ ông lại, làm những những việc mà bà đang làm, thuyết phục ông để—để dự vào điều cấm. Tại sao, ông là đàn ông, đấng, và điều đó—điều đó đã xảy ra như vậy đối với ông đến nỗi ông... Anh em hiểu, đấng. Ông biết ông đang làm sai trật, nhưng Ê-va lại nghĩ rằng mình đang làm đúng.

²¹⁴ Ồ, anh em có thấy không? Đó là lý do Phao-lô đã nói người đàn bà không bao giờ nên giảng Phúc âm. Ừ-m. Nàng đã—nàng đã ở trong...Nàng là kẻ đã bị lừa dối. “Ta không cho phép đàn bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền, nhưng phải ở yên lặng.” Hiểu không? “Vi—vi A-đam được dựng nên trước nhất, và rồi mới đến Ê-va. Và không phải A-đam bị dỗ dành, bèn là người đàn bà bị dỗ dành, mà sa vào tội lỗi.” Ông tiếp, “Tuy nhiên, vậy thì, nàng không bị hư mất; nàng sẽ được cứu rỗi khi sinh nở (nếu nàng có chồng), và vân vân, nếu nàng giữ vững được, đức tin và tình yêu thương và tất cả đức thánh khiết như vậy thì nàng sẽ được cứu. Nhưng không cho phép nàng dạy dỗ hay cầm quyền!” Hiểu không? Phao-lô nói, “Không được phép làm điều đó!” Ông nói, “Vậy thì, tôi nghĩ là tôi nói theo ý Chúa,” ông nói.

²¹⁵ Họ nói, “Tại sao, người...Tại sao, các đấng tiên tri ở trên đó đã nói tiên tri và bảo chúng tôi rằng chúng tôi nên rao giảng.”

²¹⁶ Người nói, “Điều gì vậy? Có phải là Lời Đức Chúa Trời ra từ nơi anh em, và chỉ đến cùng anh em thôi chăng? Nếu ai tưởng mình là thiêng liêng hay là một đấng tiên tri, thì người ấy phải biết rằng điều tôi nói cho anh em đây là Mệnh lệnh của Chúa.” Hiểu không? Đúng vậy. Ông biết mình đang nói về điều gì.

²¹⁷ Nhưng nói, “Nếu ai muốn bỏ qua, thì mặc họ bỏ qua. Thế thôi. Người ấy—người ấy sẽ không nghe Nó, ồ, cứ mặc kệ anh ta, anh ta không đi thẳng mà đang tự đâm đầu xuống vực sâu. Đấy, nhưng chúng ta hãy đi thẳng.” Nhưng kìa, hai linh.

²¹⁸ Lý do. Giống như họ lấy phụ nữ vào trong lực lượng cảnh sát, làm việc trên các đường phố. Đó là một sự ô nhục đối với lá cờ Mỹ, khi đưa phụ nữ là những người mẹ ra ngoài đường phố. Và hàng chục ngàn đàn ông bị thất nghiệp! Tại sao, đó là một quốc gia của phụ nữ, một nơi dành cho phụ nữ, người phụ nữ sẽ tiếp quản. Đó là sự tôn thờ phụ nữ. Đó là một tinh thần giáo điều Công giáo đó, tôn thờ phụ nữ làm thần. Đây là điều chỉ... Nó chỉ đang đặt quyền lợi cho phụ nữ, anh em không thấy sự thiết lập đó sao?

²¹⁹ Không có điều gì mà Đức Chúa Trời ban cho người đàn ông ngọt ngào hơn là một người vợ, một người vợ đích thực. Nhưng khi nàng có điều gì đi vượt qua giới hạn đó, nàng—nàng phạm sai lầm. Điều đó hoàn toàn đúng. Đức Chúa Trời không bao giờ có ý định phụ nữ làm việc trong những nơi này và làm những loại công việc như thế. Những phụ nữ này, chị em là... họ có con cái và nuôi dạy chúng. Hết thấy họ là những thầy giảng đạo nhỏ, mỗi người trong họ, nhưng họ có mục vụ chăn bầy riêng ở nhà với con cái của họ, nuôi dạy con cái họ. Được rồi.

²²⁰ Vậy thì, hai thần linh, hầu như giống nhau. Giống như Ê-va, hầu như... Tại sao, Sa-tan, nó nói rằng, “Đức Chúa Trời đã phán...”

“Ừm-m.”

“Đức Chúa Trời đã phán...”

“Ừm-m, đúng thế.”

“Đức Chúa Trời đã phán...”

“Ừm-m.”

²²¹ “Đức Chúa Trời đã phán, nhưng, ồ, chắc chắn Ngài sẽ không kết tội chúng ta nếu như chúng ta đã chịu báp-têm trong danh, ‘Cha, Con, Thánh Linh.’ Điều đó chẳng tốt sao?” Quý vị kẻ giả hình! Vâng, thưa quý vị. Đức Chúa Trời không bao giờ phán điều đó!

²²² Không có chuyện như thế, dù sao đi nữa. Nó chết! Không có chuyện như thế! Hãy nói cho tôi biết danh của “Cha, Con, và Thánh Linh” ở đâu. Không có một danh như thế, thế thì nó chết! Việc đó xuất hiện ở đâu? Tại *Sat-đe*, giáo hội “chết”. Không có

chuyện như thế! “Người có tiếng là người đang ‘sống,’ và người nói người là một ‘hội thánh Cơ-đốc,’ nhưng người chết!” Đúng vậy, không có chuyện như danh của “Cha, Con, Thánh Linh.”

“Ồ, à, điều đó há chẳng tốt sao?”

223 Và nó sẽ không, Phao-lô nói là không; ông nói, “Từ khi anh em tin anh em đã nhận lãnh Thánh Linh chưa?”

“Chúng tôi chẳng từng biết có...”

224 Nói rằng, “Thế thì anh em đã nhận được phép báp-têm như thế nào?” Nói, “Hãy đến và làm báp-têm lại trong Danh Chúa Jê-sus Christ!” Nói, “Nếu một thiên sứ nào đến từ Trời, dạy dỗ bất cứ điều gì khác, hãy để người bị rửa sả!”

225 Đó là Lẽ thật! Tôi chỉ có trách nhiệm phải nói ra Nó mà thôi. Anh em hiểu đấy, không phải chỉ anh em thôi đâu, chính là những cuốn băng này mà tôi đang nói thẳng ra, đấy, bởi vì tôi biết chúng đang đi đến (mọi nơi), và vì vậy đó mới chính là vấn đề. Được rồi. Nó không...

226 Ê-va đã bị lừa dối, bà đã thấy một phần của Lời. Mô-áp đã bị lừa dối. Người nữ đồng trinh ngủ mê bị lừa dối. Giáo hội bị lừa dối. Các giáo phái bị lừa dối. Hiểu không?

227 Hãy ở lại sống với Lời! Đó là con đường duy nhất. ấy ở lại đúng với Nó, đừng dời khỏi Nó chút nào. Sống đúng với Nó, làm theo đúng y như những gì Đức Chúa Trời đã dạy. Dù ai có nói gì đi nữa, cứ vững giữ đường lối của Đức Chúa Trời.

228 Bây giờ, người nữ ngủ mê, nàng đánh mất địa vị của mình, chúng ta đã biết điều đó. Nàng đến trước sự phán xét. Và nếu như nàng đã từng được nghe về Lẽ thật, thì nàng bị định tội. Đúng thế. Anh em sẽ không bao giờ tìm thấy Ngài bất cứ đâu ngoại trừ ở nơi anh em rời bỏ Ngài.

229 Giu-đa có thể đến gần...Hãy nhớ! “‘Những nữ đồng trinh ngủ mê’ anh em nói, ‘có thể bị hà hơi bởi ma quỷ chẳng?’” Chắc chắn rồi! “Vẫn sống tinh sạch chẳng?” Vâng, thưa quý vị. Giu-đa đã vậy; được cứu, được thánh hóa, đã rao giảng sự chữa lành Thiêng liêng, đuổi các quỷ. Tại sao, ông thật thẳng thắn, gần giống như những người còn lại của họ. Nhưng khi đến Lễ Ngũ tuần, ông đã để lộ chân tướng mình. Ông đã không nhận lãnh Thánh Linh, mà

quay gót chối bỏ Đức Chúa Jêsus. Điều đó chính xác những gì các giáo hội đã làm. Khi đến với Ơn phước Ngũ tuần, họ đã khước từ Nó. Ôi, anh em không thấy điều đó sao, thưa các học viên?

²³⁰ Ô, bây giờ tối nay Hòn Đá Đỉnh vĩ đại. Nhưng chờ một lát, tôi nghĩ chúng ta ở đây lâu hơn một chút, tôi muốn nói thêm vài điều nữa. Tôi muốn chỉ...anh em—dấu hiệu của con thú. Dấu hiệu con thú, chúng ta hãy đọc Khải huyền 13, chỉ một phút. Khải huyền 13:15, và chỉ đọc những gì...những gì nó sẽ làm. Khải huyền 13:15:

*Và nó cũng được quyền hà hơi sống vào tượng...(Vậ
thì, đó là, “vào các giáo hội Tin Lành, các giáo hội Tin
Lành.”)*

²³¹ Nó có quyền, vì họ làm một hình tượng: các giáo hội Tin Lành. Qua—qua Hội Đồng các Giáo hội, đang làm một nơi cho tất cả sự thông công Tin Lành sẽ phải được hiệp nhất. Bao nhiêu người biết hoặc đọc về tòa nhà Hiệp hội lớn dành cho các giáo hội trên thế giới? Chắc chắn. Thấy không? Trên...trên đó bây giờ, thật giống như các quốc gia L.H.Q. Và tất cả họ đều ở đó, mỗi một trong họ, ngay cả Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Họ ở đó! Họ ở đó, đấy. Họ cấu xé nhau. “Như heo tắm rồi lại lăn vào vũng bùn, và chó liếm lại đồ nó đã mửa,” trở lại hiện trạng cũ (Chính xác!), họ hầu như đang chối bỏ lập trường theo phúc âm của họ. Và anh em đấy, muốn làm lớn, muốn hành động như những người còn lại của thế gian, như Y-sơ-ra-ên đã làm khi họ thấy các vua và nói “hãy lập cho chúng tôi một vua.” Thấy không?

*Và nó...làm một tượng cho con thú, và hình tượng của
con thú nói được cả, và khiến...hết thấy những kẻ nào
không thờ lạy tượng con thú đó...*

²³² Hình tượng của con thú, các “giáo phái Tin Lành,” chứ không phải Công giáo. Đây là nước Mỹ Ngài đang nói về ở đây, anh em thấy đó, vì chương 13 này xảy ra cho người Mỹ, con thú mà ra từ...Hãy xem, tất cả những con thú khác ra từ nước, mà có nghĩa là “vô số người không ai đếm được.” Nhưng con thú ở đây, nó đến như một chiên con, từ dưới đất lên là nơi không có người; có hai sừng, và rồi nó nói như con rồng. Và họ đã làm một hình tượng của con thú đó là ở Âu Châu, và làm cho nó hình tượng này

tại đây cho nó. Một hội-...hợp nhất các giáo hội với nhau và tạo thành sự thông công đạo Tin Lành này, và rồi buộc tất cả những giáo hội khác, khiến họ không thể mua hay bán hay làm các thứ gì khác nếu họ không có hình tượng con thú này.

233 Bây giờ hãy xem chuyện gì xảy ra tại đây:

Và nó cũng đã khiến mọi người, cả...lớn, giàu...nghèo, tự chủ...tôi mọi, đều chịu ghi dấu hoặc trên tay hữu, hoặc trên trán của họ:

Và hầu cho không người nào có thể mua cùng bán được, cho đến khi người ấy...có dấu ấy, nghĩa là không có danh con thú, hay số của tên nó.

Đây tỏ ra sự khôn ngoan. Kẻ nào có sự hiểu biết hãy tính các số của con thú: vì đó là...số của một người; và số của người ấy là Sáu trăm sáu mươi sáu. (Mà chúng ta biết đó là ai rồi; đó là hệ thống chức sắc ở La-mã: giáo hoàng.)

234 Tôi đã đến đó và thấy tận mắt, ắt biết, trên chỗ của ông ấy (ngai của ông ta, như nó đã có) giống như họ đã lập Boniface đệ nhất lên, đệ III, lên vào buổi ban đầu của thời đại Công giáo ở đây. Và trên ngai có hàng chữ *Vicarivs Filii Dei*, có nghĩa là, “người đại diện của Con Đức Chúa Trời.” *Dei, Dei*, “Thượng Đế,” thấy đó. Thấy đó, “Người đại diện của Con Đức Chúa Trời.” Nói cách khác, “Giống như Con Đức Chúa Trời đang ngồi đây trên thế gian,” đây, “có đủ mọi quyền lực để thay đổi Kinh Thánh,” thay đổi bất cứ thứ gì ông muốn. Do đó, “Hãy nói, ‘Kính mừng Mẹ Ma-ri!’” Giáo hoàng nói gì? “Chúng ta sẽ có ‘Kính mừng Mẹ Ma-ri!’” Điều đó kết thúc như vậy. Hừ-m, hừ-m. “À, chúng ta sẽ làm *như vậy như vậy*.” Những gì giáo hoàng nói, chính là thế, nó đấy. “Một người thay thế cho Con Đức Chúa Trời.”

235 Mới đây họ đưa ra giáo điều đó rằng “Ma-ri đã không được chôn,” (Và họ đã có ngôi mộ của bà và mọi thứ được đánh dấu nơi bà được chôn.) nói, “Không, bà đã sống lại và đã phục sinh rồi.” Giáo hoàng nói, “Chính là thế!” và điều đó chỉ là thế. “Nó không thể sai lầm, đấy,” giáo hoàng đã nói vậy. Đấy, “Người đại diện của Con Đức Chúa Trời.”

²³⁶ Và nói rằng, “Bây giờ, hể ai muốn biết con thú là ai, nó có được sức mạnh này từ đâu,” Nó nói, “hãy tính những số ở đó và để kẻ nào có sự khôn ngoan...” Ở đó, đó là một trong những ân tứ của Đức Thánh Linh, là sự khôn ngoan. Hiểu không? Hãy để cho kẻ nào có sự khôn ngoan tính các số của con người đó, vì nó...hãy đếm các số của con thú, vì nó là số của con người, và số của người đó là sáu trăm sáu mươi sáu. Bây giờ, anh em lấy...và đánh vần tên đó ra, V-i-c-o, và—và cứ theo như các từ ở đây, và vẽ ra một hàng dưới đây và...hoặc thêm vào các chữ số La-mã, và anh em sẽ tìm thấy ở đây anh em có sáu trăm sáu mươi sáu. Đúng thế.

²³⁷ “Và bây giờ chúng ta hãy tạc tượng cho con thú đó.” Và khắp nơi trong đất nước này họ đã làm ra một hình tượng: một liên hệ phái với nhau, những người theo đảng Ni-cô-la nhóm lại với nhau và tự lập giáo phái. Và cuối cùng sẽ hợp nhất tình anh em này, không phải như Công giáo, nhưng họ sẽ hợp nhất với nhau như một tình anh em để cố dập tắt chủ nghĩa Cộng sản.

²³⁸ Và Kinh Thánh chép rằng Đức Chúa Trời đã dấy lên chủ nghĩa Cộng sản để báo thù các dân tộc vì những điều họ đã làm đối với con cái của Đức Chúa Trời. Điều đó hoàn toàn đúng. Ngài phán, “Và họ—họ—họ trao quyền lực của họ và mọi thứ khác cho con thú trong một giờ, và để báo thù cho dân sự, kẻ...về huyết họ đã bị đổ ra.” Và khi một quả bom nguyên tử hay thứ gì đó tấn công vào Thành phố Vatican đó, và hàng giáo phẩm chức sắc La-mã sẽ không còn nữa, Nó chép, “Và người ta nhìn thấy máu của mọi kẻ tử vì đạo mà đã từng bị giết trên thế gian.” Và nó đấy. Và đây là hình tượng cho nó, một liên minh các giáo hội.

²³⁹ Chúng sẽ không tồn tại lâu cho đến chừng nào chúng ta phải đóng các cửa nơi xa kia, đúng vậy, hoặc có dấu của giáo phái. Và chúng ta sẽ đóng các cửa, đúng vậy, chúng ta sẽ...chúng ta biết rõ hơn thế nữa.

²⁴⁰ Bây giờ, bây giờ, tôi muốn, chỉ đúc kết một phần, trước khi chúng ta chuyển qua phần kế tiếp trong vài phút. Bây giờ, *Ấn* của Đức Chúa Trời là “Đức Thánh Linh.” Tất cả đều biết điều đó, phải không? Được rồi, tất cả chúng ta biết điều đó, rằng *Ấn* của Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh. Vậy thì điều đó được tìm thấy...

Anh em hãy lấy Khải huyền chương 9—9:1 tới 4, anh em sẽ thấy rằng tất cả họ đều đã có dấu trên trán của họ. Cô-rinh-tô Nhất 1:22, Phao-lô nói, “Ngài đã ấn chứng chúng ta bởi Đức Thánh Linh Ngài cho đến ngày...” Ê-phê-sô 4:30, nói, “Anh em chớ làm buồn Đức Thánh Linh,” đó là Thiên sứ mà đi trước đóng ấn lên trán của họ. Vậy thì, điều đó không có nghĩa là anh em...Ngài lấy khuôn dấu và đóng trên đó; trán của anh em là một sự mặc khải của anh em, đấy, còn tay anh em là thứ để anh em làm về điều đó. Xem nào, đó là một dấu thuộc linh. Hiểu không? Ngài không lấy một khuôn dấu lớn rồi đóng trên trán anh em như thế. Ồ, không.

²⁴¹ Giống như tại đây vài năm trước người ta nói rằng, khi N.R.A. xuất hiện, nó như *thế này, thế kia* hoặc...Đừng tìm kiếm điều đó, nó có rồi. Kinh Thánh chép nó đã bắt đầu ngay tại đó, nó sắp tan rã bây giờ. Hiểu không? Đúng thế.

²⁴² Nhưng Ngài đã đánh dấu sự đóng Ấn. Thấy không? Vậy thì, dấu ấn đầu tiên như thế nào—như thế nào, trông nó ra sao? Họ được đầy đầy Đức Thánh Linh, đúng vậy, và công việc của họ là công việc của Đấng Christ. Họ đặt tay trên người bệnh và người bệnh được chữa lành, họ đã làm mọi dấu kỳ phép lạ và điều kỳ diệu. Còn trên trán của họ, thì được đóng ấn bởi sự mặc khải rằng Ngài chính là Con của Đức Chúa Trời, và họ đang—đang làm việc với Ngài (Thần—Thần tánh của Đấng Christ), đó là dấu ấn.

²⁴³ Anh em nói, “Ồ, này, Ngài là ngôi thứ ba, hay là ngôi thứ hai...” Anh em vẫn chưa có ấn, vì vậy cứ—cứ để mặc Nó. Xem nào, anh em mở ra, đọc hết ở đó, vậy thì không tìm thấy điều gì như thế trong Kinh Thánh. “Chúng ta chúc phước...Chúng ta tin vào ba ngôi thánh.” Anh em là cách...Anh em thậm chí không có trên trang giấy này, đấy, bởi vì không có điều như *ba ngôi* từng được đề cập trong Kinh Thánh. Hãy tìm từ *ba ngôi* trong Kinh Thánh và đến.

²⁴⁴ [Bằng trống—Bt.]...?...trong Con, được coi là phận làm con; bây giờ Ngài ở trong anh em, phép báp-tem bằng Thánh Linh; cùng một Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh là Cha của Chúa Jê-sus Christ. “Còn ít lâu và thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa,” Chúa Jê-sus phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta trở về cùng Đức Chúa Trời

(Đức Thánh Linh lần nữa). Và Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận cùng (ngày tận cùng). Qua mọi lúc, Ta sẽ ở cùng người trong mọi nơi người đi... Và chính những công việc Ta làm các người cũng sẽ làm. Những việc mà Ta đang làm sẽ ổn thỏa, đó sẽ là dấu hiệu của kẻ tin mọi lúc. Hãy đi và giảng dạy, và làm phép báp-têm cho họ trong Danh Chúa Jêsus, và họ sẽ được đầy dẫy bởi Thần Ta; và nếu vậy, những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin, cho đến tận thế. Ta ở cùng các người luôn, cho đến tận thế.” Ngài đã được cất lên vào miền Vinh hiển. Vậy đó, còn chúng ta đang mong chờ Ngài đến vào ngày nào đó. Vậy thì, đó là Ấn của Đức Chúa Trời, chúng ta biết điều đó.

²⁴⁵ Và hãy nhớ, chỉ có duy nhất một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do Thái được đóng ấn, là những kẻ còn sót lại của dân Do Thái. Nhưng trong số này, trong Nàng Dâu dân Ngoại, trong Nàng Dâu dân Ngoại, có hàng chục ngàn lần ngàn, số người được đóng dấu trong đó, bởi vì họ là những kẻ đã tử vì đạo và các thứ trải qua các thời đại ở đó; họ sẽ sống lại trong ngày của sự phán xét.

²⁴⁶ Anh em nghĩ điều gì sẽ xảy ra khi bàn chân phán xét bằng đồng đứng ở đó vào ngày ấy và họ những kẻ tử đạo đứng lên trước những tên lính La-mã (có lẽ đảng Ni-cô-la ở đó đã trói họ vào cọc thiêu sống và quăng họ vào hang sư tử và những điều như thế), và họ đứng đó như những luật sư của họ trong bồi-... trong bồi thẩm đoàn ở đây? Và Quan Án ngự trên ngai ở đó, “Người đã giảng Phúc âm cho họ không?”

“Tôi đã đóng ấn mạng sống mình trong miệng sư tử vì họ.”

²⁴⁷ Ồi, hỡi anh em! Nói về “hãy lui ra khỏi Ta,” địa ngục sẽ quá tốt dành cho họ! Điều đó hoàn toàn đúng.

²⁴⁸ “Hãy giữ vững. Ta biết những kẻ tự xưng mình...(đảng Ni-cô-la), và xưng họ ‘đầy dẫy Thánh Linh’ mà họ không phải vậy.” Đó, hãy xem, thế đấy. Ồ! Giờ đang đến, thật là thì giờ kinh khiếp. Đức Chúa Trời sẽ báo thù! “Ta sẽ báo thù,” Chúa phán, “Ta sẽ ban thưởng!” Và mọi việc làm xấu xa sẽ thấy một đấng công bình... Mọi việc mà anh em đã từng làm hay suy nghĩ trong đời sống của anh em sẽ được ghi lại chống lại anh em ở đó, trên thứ từ tính tuyệt vời đó với mọi tư tưởng xấu thoáng qua trong tâm trí anh em. Hãy ăn năn, hỡi các con!

249 Chỉ có một cách duy nhất để tránh khỏi điều đó, là đến cùng Đấng Christ, và khi anh em đi vào bên trong sườn năm vết thương đáng yêu của Ngài, năm vết thương quý báu trong thân thể Ngài, khi anh em chứng kiến huyết tuôn tràn nơi xa kia và sẽ ẩn giấu bên trong đó, nói, “Lạy Vầng Đá Muôn Đời, con không tốt. Xin che giấu con, Vầng Đá Muôn Đời.” Hãy cảm nhận Thánh Linh quý báu đó, chỉ chết đi đời sống cũ và hòa vào trong thân thể Đấng Christ; sống lại, nhận thấy những điều mới mẻ xung quanh anh em. Những tội lỗi vẫn vương trước kia nay bỏ lại đằng sau. Ồ, không có điều gì tương lai, không có gì hiện tại, sự chết, không có gì khác có thể phân rẽ anh em với Điều đó. Anh em được ẩn chứng cho đến ngày cứu chuộc, bởi Đức Thánh Linh. Anh em nhận được sự mặc khải về Ngài là Ai. Anh em biết rõ trong lòng mình rằng anh em đã vượt khỏi sự chết mà đến với Sự Sống.

250 Hãy nhìn xem công việc tay mình làm lúc đó, anh em thấy đấy. Anh em không còn trộm cắp, anh em không làm điều dữ nữa. Tay anh em không bị vấy máu. Và anh em đứng lên, rao giảng Phúc âm, nói điều gì đúng, sống theo điều gì đúng, và làm điều gì đúng, và Đức Thánh Linh ở cùng anh em bày tỏ những dấu kỳ và phép lạ hằng ngày; Đức Chúa Trời cho anh em biết thế nào, “Người là con được phước của Ta và Ta ở cùng con, Ta—Ta ở ngay với con. Dù con ở bất kỳ nơi đâu, Ta cũng ở cùng con. Ta sẽ đi cùng con qua những giờ phút tối tăm và khắp mọi nơi.” Ôi, thật là một—thật là một nơi Neo đậu tuyệt vời!

Hồn tôi neo trong bến bờ yên nghỉ,
Đâu còn trôi nổi giữa biển dữ dội phong ba
nữa;

Ồ, bão táp thét gào, vùng sâu đây hoang dại,
Nhưng trong Jêsus tôi mãi mãi an bình.

251 Ngay cả sự chết đến rình rập xung quanh một trong những ngày này, và bay lượn như con ong quanh đầu anh em như thế, anh em có thể nói rằng, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu?”

252 Như bé Sara đã viết một sáng nọ, con gái nhỏ của tôi đang ngồi phía sau đó. Nó đang ghi chú, nó và bé gái của Anh Collin, tôi tin là vậy, về những điều tôi đã định nói. Vì vậy tôi đang đọc

báo, mẹ nó và tôi, và nó nói, “Sách về những cuộc cách mạng.” A-men. Nó đã nói... Và anh em biết câu chuyện ngắn tôi đã kể ở phần cuối về *sự chết*, anh em biết đấy. Anh em đã nghe về nó, *không có nọc độc*. Anh em có ở đây khi tôi kể chuyện đó không? Đấy, sự chết vốn có một cái nọc trong nó, nhưng khi...

²⁵³ Sa-tan đã không biết chắc chắn Người đó có phải là Con Đức Chúa Trời hay không. Anh em đã thấy nó đứng đó khi... Sa-tan đến cùng Ngài nói rằng, “Ồ, nếu Ngài có thể làm phép lạ, nếu Ngài là người làm phép lạ, thì Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Tôi sẽ nói với Ngài, có lời chép trong Kinh Thánh, đấy, rằng... Và—và nếu—nếu Ngài là vậy, thì hãy cho tôi thấy Ngài làm phép lạ. Bây giờ, Ngài đang đói, Ngài đã nhịn đói trong bốn mươi ngày, sao Ngài không lấy đá đó và biến thành bánh và ngồi xuống mà ăn đi? Hãy cho tôi nhìn thấy việc Ngài làm điều đó thì tôi sẽ tin Ngài là Con Đức Chúa Trời.”

²⁵⁴ Phán, “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời.”Ồ, chao ôi! Nó biết nó đã không gặp Môi-se ở đó, phải không? Môi-se đã ném tảng đá chép các điều răn và làm vỡ chúng; nhưng nó biết nó đã gặp đấng còn cao trọng hơn cả Môi-se.

²⁵⁵ Rồi nó đưa Ngài lên, và nó nói, “Thấy tất cả các vương quốc thế gian không? Đó là Hoa Kỳ, đó là Vương quốc Anh, đó là tất cả các nước khác đến đây trong nhiều năm rồi.” Nó nói, “Người thấy đấy, tất cả đều thuộc về ta, Người biết đấy.” (Đó là kẻ cai trị chúng.) Nói, “Chúng đều thuộc về ta và ta sẽ làm với chúng, ta gây chiến tranh cho chúng nó, ta làm bất kỳ điều gì ta muốn với chúng. Chúng là của ta.” Nói, “Ta sẽ cho Người hết thấy nếu Người chỉ thờ lạy ta.”

²⁵⁶ Phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi Sa-tan.” Ngài biết Ngài sẽ thừa kế tất cả chúng dù sao đi nữa, vào cuối cùng, vì vậy Ngài phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi Sa-tan.”

²⁵⁷ Cuối cùng ngày nọ khi chúng đem Ngài đến đó, và chúng—chúng lấy giẻ quấn quanh mặt Ngài giống như thế này, tôi hình dung ra chiếc khăn choàng cũ kỹ bẩn thỉu, và lấy...quấn quanh đầu Ngài. Và ngồi đó, máu chảy và thương tích. Buổi sáng, gió thổi lạnh buốt. Chúng đã đánh Ngài bằng roi da rồi, máu chảy

ướp cả vai Ngài, chúng ném thứ gì đó chung quanh Ngài như *thế*; và lưng Ngài đầm máu, và ngòi đó, và một chiếc mào gai kéo xuống trên mặt Ngài như *thế*. Và máu chảy, và quân lính khạc nhổ, khắp trên mặt Ngài, đang ngòi đó. Cảnh tượng đó chẳng khủng khiếp sao? (Ôi Chúa!)

258 Anh em nói, “Ồ, nếu tôi đã ở đó, tôi có thể làm điều gì đó về việc ấy.”Ồ, tại sao anh em không làm điều gì đó về nó bây giờ? Bởi vì nếu anh em...Anh em có thể đã làm gì đó tương tự mà anh em làm bây giờ.

259 Tại đó Ngài, đang ngòi đó, bị nhạo báng và khạc nhổ và giáo đâm. Có các môn đồ đứng xa xa, nói rằng, “Ồ, chao ôi, Nó có thể vậy sao? Người Đó, Đấng có thể gọi kẻ chết ra khỏi mộ, và nhìn xem Ngài ở đó kia.” Nhưng họ đã không biết lời Kinh Thánh. Đó là lý do, thấy đấy.

260 Và vì vậy, máu và khạc nhổ trên mặt Ngài. Chúng lấy giẻ bịt mắt Ngài lại, và nói, “Các người biết đó, người ta nói với ta ‘Hắn có sự phân biệt thuộc linh, các người biết đấy. Hắn là một tiên tri, Hắn có thể nói cho dân sự biết. Hắn đã nói với người đàn bà bên giếng về tội lỗi của bà. Và Hắn nói với Si-môn rằng cha của ông ấy tên là Giô-na, và tất cả về điều đó.’ Chúng ta hãy xem nếu Hắn có thể, Hắn có thể làm được gì bây giờ.”

261 Chúng nói, “Chúng ta sẽ thử thách Hắn một chút.” Đó là ma quỷ đang làm việc trong lòng họ. Chúng để giẻ che lên mắt Ngài như *thế*, chúng dùng gậy và đánh vào đỉnh đầu Ngài, nói, “Nếu Người là một đấng tiên tri, thì hãy nói cho chúng ta biết ai đánh Người.” Ngài không hề mở miệng Ngài, Ngài chỉ ngòi đó.

262 Sa-tan nói, “Các người biết rằng không thể nào là...đó—đó không thể là Đức Chúa Trời được.”

263 Đó cũng chính là điều mà giáo phái cũ đó nói ngày nay, “Đám thánh giết gân đó, đó không thể là Đức Chúa Trời được.” Nhưng họ chẳng biết. Họ không biết. “Đó không phải Đức Chúa Trời đang làm các việc đâu, đó là thần giao cách cảm. Họ là—họ là những thầy bói.” Họ thật không hiểu được Điều đó, chỉ *thế* thôi.

264 Vì *thế* chúng bèn—bèn lên trên đồi, quần áo choàng quanh người Ngài. Y phục duy nhất mà Ngài từng có, tôi đoán, khi Ngài

là con người, Ma-ri và Ma-thê đã dệt cho Ngài một áo dài nhỏ, dệt từ đầu đến cuối, không có đường may. Chúng đặt nó lên lưng Ngài. Và có những chấm đen nhỏ trên áo khoác Ngài khi Ngài đi lên đồi; kéo lê, va đập vào cây thập tự cũ kỹ đó. Và lê tấm thân thể nhỏ bé và yếu đuối của Ngài; và chúng quất Ngài, và mọi thứ khác, lê thân Ngài như thế. Cây thập tự cũ đó, “gập ghềnh,” và vai Ngài cọ xát, và Ngài bước đi loạng choạng, và Ngài đi tiếp.

²⁶⁵ Và những chấm nhỏ chúng càng lúc càng lớn hơn và lớn hơn, cho đến sau một lúc tất cả chúng trở thành một chấm to. Anh em biết, Sa-tan liền đến gần, trong hình dạng của một “con ong,” *sự chết* đó, anh em biết, và nói rằng, “Ah, ah, ah! Đó à? Đức Chúa Trời sẽ không làm thế đâu.” Nói, “Hắn chỉ là một con người thôi, Hắn đang lừa dối đó.” Nó vẫn suy nghĩ thế. “Hắn đang đánh lừa, vì vậy mình sẽ cứ chích Hắn. Nếu Hắn là Đức Chúa Trời thì Hắn không thể chết. Vì vậy mình sẽ—mình sẽ chích Hắn xem sao, như thế. Mình sẽ—mình sẽ thử Hắn.”

²⁶⁶ Vì vậy khi nó đưa Ngài lên thập tự giá, nó đã đâm cái nọc đó vào Ngài; nhưng nó làm thế, nó đã mất cái nọc của nó. Đó còn trọng hơn một con người, nó đã chích vào Đức Chúa Trời lúc đó!

²⁶⁷ Và đó chính là lý do ông nói, “Hỡi sự chết,...” khi Phao-lô... Anh em—anh em biết đấy, con ong, sau khi nó đã chích một lần rồi, thì nó không thể chích nữa. Con ong đã xong đời lúc đó. Nó có thể kêu vo ve và gây ồn ào, nhưng nó—nó—nó không thể chích được, vì nó không còn vòi. Cho nên sự chết không còn cái nọc nào nữa. Phao-lô, khi họ đang dựng chỗ để chặt đầu ông, thì sự chết đang châm vòi độc...kêu vo ve xung quanh ông, ông đã nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu?”

²⁶⁸ Mồ mả nói, “Ta sẽ có được người, hỡi Phao-lô. Ta sẽ nuốt người.” (Tôi đã đi đến nơi mà người ta chặt đầu ông và ném ông vào cống rãnh ở đó.) Mồ mả nói, “Ta—ta—ta sẽ làm cho thân thể người bị mục nát, ta sẽ làm cho người thối rữa.”

²⁶⁹ Và ông nói, “Ồ—ồ, Hỡi mồ mả, sự thắng của mày ở đâu?” Hiểu không? “Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời Đấng đã cho chúng ta sự thắng nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta!” Sự chết đã bị mất nọc độc của nó dành cho ông. Nói, “Ta đã đánh trận tốt lành, ta đã xong sự chạy, ta đã giữ được Đức tin. Và hiện nay mả triều

thiên của sự công bình mà Chúa là Quan Án công bình sẽ ban mãi ấy cho ta trong ngày đó. Và không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu mến sự hiện đến của Ngài.” A-men! “Hãy chém đầu bây giờ nếu các người muốn.” Hừ! Ô, đó là—đó là nó. Đó là con đường, hỡi anh em. Đó là—đó là Linh Cơ—đốc nhân chân chính.

²⁷⁰ Bây giờ—bây giờ, nếu anh em nhận được cơ hội, làm thế nào anh em biết được dấu hiệu của con thú? Tôi chỉ muốn nói điều này bởi vì tôi nghĩ mình sẽ kết thúc vấn đề này. Làm thế nào anh em biết được dấu hiệu của con thú? Anh em có muốn biết không? Kết quả là gì? Dấu hiệu của con thú là gì?

²⁷¹ Chúng ta biết Án của Đức Chúa Trời là gì. Án của Đức Chúa Trời là gì? Nào, chúng ta cùng nhau giở ra Ê-phê-sô 4:30, và rồi—rồi anh em hiểu được nó, rồi anh em tự đọc nó ở đó. Hay—hay là anh em nào đó có thể lấy Khải huyền—Khải huyền 9:1 đến 4. Và anh em khác, Cô-rinh-tô Nhi 1:22. Có nhiều chỗ. Tôi đánh dấu vài chỗ thôi. Nhưng chúng ta hãy xem Ê-phê-sô 4:30, và rồi anh em sẽ biết được Án của Đức Chúa Trời là gì; và những chỗ khác, hay bất cứ nơi nào. Anh em chỉ cần lấy từ *ấn* trong bản mục lục của mình, và rồi tìm nó mọi nơi anh em muốn tìm. Được rồi, Ê-phê-sô 4:30, lắng nghe điều này:

Và anh em chớ làm buồn cho Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được đóng ấn cho đến ngày cứu chuộc của anh em.

²⁷² Án của Đức Chúa Trời là gì? Đức Thánh Linh. Chắc chắn. Được rồi, bây giờ, “Kẻ nào không có Thánh Linh của Đức Chúa Trời thì không thuộc về Ta.” Nếu anh em có Đức Thánh Linh, thì anh em là một phần của Đức Chúa Trời bởi vì anh em thuộc về Ngài. Ngài đã—Ngài đã ấn chứng anh em và Ngài ở trong anh em, hành động trong anh em, và những dấu hiệu mà Ngài làm thì anh em cũng làm vậy. Bây giờ, mọi người hiểu điều đó không, anh em cả lớp? Cần có Đức Thánh Linh để anh em thuộc về Đức Chúa Trời; Đức Thánh Linh. Và nếu anh em thuộc về Đức Thánh Linh, anh em làm những việc Chúa Jêsus đã làm. Hiểu không? Tình yêu thương của anh em...

273 Khi họ nhổ vào mặt Ngài và đánh đập Ngài như thế, chẳng có rể đấng. Ngài nhìn xuống họ, Ngài nói, “Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết mình đang làm điều gì.” Thấy đó, họ không biết.

274 Anh em có thể tưởng tượng ra điều đó không? Các con cái của Chính Ngài đang khóc vì Huyết Ngài! Đấng Tạo Hóa của trời đất đang treo mình trên cây thập tự Ngài đã làm cho chính Ngài, đã trông nó ra từ mặt đất. Và các con cái của Chính Ngài! (Hãy nghĩ đến con cái của anh em, hồi các người cha, con cái của chính anh em.) Đang khóc than vì Ngài, “Hãy mang Hấn đi! Hãy tha cho Ba-ra-ba, tên trộm ở ngoài kia.”

275 Ồ, tôi là Ba-ra-ba đó, tôi là kẻ đáng chết và Ngài đã chết thế tôi. Chắc hẳn Ba-ra-ba phải có cảm nhận buổi sáng hôm ấy thế nào khi tiếng bước chân nặng nề của viên cai ngục đi xuống qua đó, và mở cửa ra. Và Ba-ra-ba nói, “Ồ, chao ôi! Chỉ một lát nữa thôi tôi sẽ chết. Tôi là một kẻ sát nhân, tôi là—tôi là kẻ trộm cắp. Hôm nay họ sẽ giết tôi, tôi biết họ sẽ giết. Đó là ngày lễ vượt qua, vì vậy tôi—tôi thực sự...tôi biết tôi sẽ chết ngày hôm nay.” Lo lắng, suốt đêm, đi lại liên tục như bao tội nhân khác. Điều đầu tiên anh em biết, ở đây tên lính đến. Hấn nói, “Ôi, ôi, đây rồi. Tôi phải chết, tôi phải chết.” Và chìa khóa tra vào và kêu lách tách.

Tên lính đứng ở cửa gọi, “Ra ngoài, hồi Ba-ra-ba!”

“Ừ-m, vâng. Vâng, tôi biết tôi sẽ chết, tôi sẽ chết.”

“Không đâu, hãy đi đi và làm điều gì người muốn.”

“Gì hả?”

“Đi làm điều chi người muốn. Cứ đi ra, người được tự do.”

276 “Tôi được tự do à? Tại sao, các ông đã bị kết tội tử hình tôi rồi mà.” Đúng vậy, Đức Chúa Trời đã tuyên án tử hình tất cả tội nhân. “Tôi đã bị kết tội chết, làm thế nào mà tôi lại được tự do?”

277 “Hãy đến đây, Ba-ra-ba. Hãy nhìn, đi lên ngọn đồi nơi xa kia, lắng nghe tiếng thập tự giá kéo lê nặng nề trên mặt đất. Hãy lắng nghe tiếng đình khi họ đóng vào tay Ngài. Hãy nhìn Ngài đang khóc ở đó, nước mắt mặn và máu tuôn tràn trên khuôn mặt Ngài. Ngài đã chết thay người, hồi Ba-ra-ba, Ngài đã chết cho người.”

“Ý anh là Ngài đã chết để tôi được tự do sao?”

“Phải.”

278 “Ồ, được rồi, thế thì tôi sẽ lại bắt đầu giết người nữa rồi.”Ồ, thật phũ phàng làm sao! Anh em mới là kẻ đáng chết.

Khi—khi tôi ngắm xem thập tự diệu vinh,
Nơi Chúa Vinh hiển đã chết,
Mọi danh vọng thế gian của tôi chỉ là vô nghĩa.

Ồ, chao ôi! Chẳng lạ gì thi sĩ đã viết:

Sống, Ngài yêu tôi; chết, Ngài đã cứu tôi;
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa;
Sống lại, Ngài xưng công bình nhưng không
mãi mãi:
Rồi đây Ngài sẽ đến—ồ, ngày vinh hiển thay!

279 Làm sao tôi có thể khước từ Ngài khi tôi nhìn thấy điều Ngài đã làm cho tôi? Tôi sẽ làm thế nào? Tôi sẵn sàng mất hết mọi bạn bè trên thế gian. Làm thế nào, khi tôi...Tôi sẽ sẵn sàng bị những tổ chức loại ra và khai trừ, khi mọi sự khác. Khi tôi ngược nhìn lên, khi tôi bị kết tội chết, và Ngài đã thế chỗ cho tôi! Chắc vậy, Chúa ôi. Mọi sự, tôi coi mọi sự như là sự lỗi. Ôi, Chúa ôi, xin cho con được ôm lấy thập tự giá, Ôi Chúa.

Giữa những tảng đá nứt ra và bầu trời tối sầm
lại
Cứu Chúa của tôi gục đầu Ngài và chết,
Bức màn xé toang mở ra một lối
Đến Thiên đàng hoan hỉ bất tận niên.

280 Ôi, xin cho con—xin cho con được ở gần Ngài, Chúa Jêsus ôi. Xin đừng để con quay khỏi phía thân yêu Ngài, cho con nhìn thấy năm vết thương Ngài đang chảy máu. Ôi Hoàng Tử của Thiên đàng, thật Ngài đã chết, Ngài đã chết vì con! Đã chết để con có thể...

281 Một kẻ bị định tội...ở trong xiềng xích của tội lỗi, trong nhà tù của địa ngục, bị định tội, đi ra để bị hủy diệt mãi mãi, và một Đấng đã gánh thay cho tôi. Và rồi họ...Đang cày ở ngoài đây khi tôi là một kẻ-...; khoảng mười tám, hai mươi tuổi, ngày nọ Đức Thánh Linh...Tôi đã hỏi, “Ồ, tôi là ai? Tôi từ đâu đến? Tôi sẽ đi đâu?”

282 Ngài phán, “Ngài đã gánh thế cho người, người đang đi đến ở đó. Ngài đã thay thế cho người, Ngài ở đó.”

283 Tôi đáp, “Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời! Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời, con đến! Con đến! Con không có mang gì trong tay cả, con không có thứ gì để dâng cho Ngài, Chúa ôi, chỉ đơn giản là con bám vào thập tự giá của Ngài; đó là tất cả những gì con có.” Và Ngài đã tiếp nhận tôi. Ngài mặc áo cho tôi giống như người cha đã mặc cho đứa con trai hoang đàng, mặc cho tôi chiếc áo mới, áo này không phải của tôi, Ngài mặc cho tôi chiếc áo công bình của Ngài; và đeo nhẫn cưới vào tay tôi, để tôi sẽ là Cô Dâu ngày hôm đó. Bấy giờ bò mập đã được giết, và chúng ta đang vui mừng bởi vì tôi đã từng chết mà nay tôi lại sống, tôi từng bị hư mất mà nay tôi được tìm thấy.

Ân điển diệu kỳ! nghe thật dịu êm,
Đã cứu kẻ khốn khổ như tôi! (Một người tẻ hơn
cả Ba-ra-ba.)

Tôi đã hư mất bao ngày, nhưng nay tôi được
tìm thấy,
Tôi đã mù, nhưng nay được thấy.

Ơn ấy dạy tôi lòng kính sợ,
Ân điển đã giải tỏa nỗi sợ hãi của tôi;
Quý báu thay ơn ấy xuất hiện
Vào giờ đầu tiên tôi đã tin!

Khi chúng ta đã ở đó mười ngàn năm,
Sáng chói như mặt trời rực rỡ; (Không có các
ngôi sao, Mặt trời nữa.)
Chúng ta ca hát ngợi khen Ngài không thôi
Hơn cả khi chúng ta bắt đầu. (Chúng ta ở trong
cõi Đời đời lúc đó.)

284 Ôi, tôi yêu Jêsus biết bao, vì Ngài yêu tôi trước. Ôi, tuyệt vời thay!

Lật với tôi bây giờ tới Xuất Ê-díp-tô-ký, xin mời các bạn, chương thứ 21.

285 Sự thôi thúc của “Thánh Linh” Ngài, bây giờ chúng ta sẽ nói về cách làm thế nào để nhận lãnh...Tôi đã chỉ cho anh em thấy, và nói cho anh em những kết quả, “Ngài *đấy*.”

286 Vậy thì, anh em nhận dấu của “con thú” cách nào? Và tôi sẽ chỉ cho anh em thấy số phận dành cho kẻ nhận lấy dấu con thú là gì ở đó. Bây giờ, dấu hiệu con thú, Xuất Ê-díp-tô ký chương thứ 21. Lấy nó ra từ trong Cự Ước để anh em có thể thấy ở trên đây. Cũng trong Tân Ước tôi có rất nhiều câu Kinh Thánh nằm ở đây để tất cả chúng ta đều biết. Bây giờ chúng ta hãy đọc:

Bây giờ đây là những phán quyết mà người sẽ đặt ra trước dân sự.

Nếu người mua một người đầy tớ Hê-bơ-rơ, (Bây giờ, hãy nhớ nào, đó là một người Hê-bơ-rơ, đó là một tín đồ, thấy đó)... một người đầy tớ Hê-bơ-rơ, người đó sẽ hầu việc sáu năm: và trong năm thứ bảy người đó sẽ được thả ra tự do mà không phải trả gì cả.

Nếu người đó vào ở một mình, thì sẽ ra một mình: nếu người đã có vợ, thì người sẽ đi ra với vợ.

Nếu người chủ...cưới vợ cho người,...và nếu vợ sanh được con trai hay con gái; thì vợ và con cái thuộc về chủ, và người sẽ ra...một mình.

287 Tôi sẽ không...Tôi—tôi—tôi—tôi biết thời gian của tôi đã hết. Xin lỗi nhé, Anh Neville, nhưng tôi—tôi đã bị cuốn hút vào điều này rồi, thưa anh.

288 Nhìn ở đây. Không phải mẹ của anh em là gì, cha của anh em là người ra sao, mà là chính anh em! Không phải vợ anh em, *đấy*; vợ người đó không được kể đến, con người đó không được tính đến. Chính là anh ta! Cho dầu...Mẹ của anh em có thể đã là thánh đồ, bố của anh em có thể đã là thánh đồ; cha và mẹ của Ê-sau cũng vậy, nhưng ông là kẻ lang thang. Thấy không? Nhưng, ông...nhưng đó là một công việc cá nhân với *anh em*.

289 Nói, “Cha tôi là một thầy giảng.” Điều đó cũng không có liên hệ gì tới anh em. “Mẹ tôi là một người tin kính.Ồ, bà ở trên Thiên đàng.” Điều đó có thể đúng, nhưng còn anh em thì sao? Chính là anh em!

Và nếu người đầy tớ...

290 Bây giờ, đây là nơi anh ta...Bây giờ hãy xem dấu hiệu này của con thú. Bây giờ, tôi—tôi không đủ thì giờ để quay lại theo thứ tự, vì còn hai mươi phút. Nhưng tôi muốn nói với anh em.

291 Vậy thì, đến một thời kỳ mà được gọi là mỗi năm thứ bảy. Đó là sáu năm. Vào năm thứ bảy (các sinh viên Kinh Thánh, các mục sư truyền đạo, và những người đang ngồi quanh đây, biết điều này là đúng.) nó đã được gọi là...năm thứ bảy được gọi là năm hân hỉ; mọi vật đều được nghỉ ngơi. Năm thứ bảy thì không gieo trồng gì cả, đất đai nghỉ ngơi, mọi vật. Họ chỉ mót lúa, đấy. Mọi vật đều yên nghỉ vào năm thứ bảy. Và vào năm thứ bảy thì có một—một thầy tế lễ thổi kèn. Và nếu một người đã là nô lệ, tôi không quan tâm người đó nợ những gì, anh ta được tự do.

292 Bây giờ, đó là một hình bóng về Kèn Phúc âm. Anh em có thể đã phục vụ ma quỷ suốt những năm này, bị xiềng xích, với rượu chè say xỉn, hút thuốc, đánh bạc, và phạm tội, những điều như nhớp, cho dầu bất cứ điều gì anh em đã làm đi nữa, nhưng khi anh em nghe tiếng Kèn Phúc âm vang lên, đó là dấu hiệu rằng anh em có thể được tự do. Anh em có thể đi! “Đức tin đến bởi, [Hội chúng nói, “Sự nghe.”—Bt.] nghe về, Lời Đức Chúa Trời.” Bây giờ anh em đã nghe Phúc âm trọn vẹn, anh em không còn bị trói buộc nữa.

293 Bây giờ, nếu anh em cứ ngồi và nói rằng, “Ồ, tôi lắng nghe Nó, nhưng tôi đã chẳng nghe Nó.” Hiếu không? Được rồi, thế thì Nó không dành cho anh em. Ừ-m. Nó dành cho những kẻ nghe Nó. Được rồi, nếu anh em có thể nghe.

294 Bây giờ hãy xem Ngài đã phán gì ở đây. Bây giờ để chúng mình điều này, vậy thì hãy xem thật kỹ và cứ suy gẫm trong hai hay ba phút tới.

Và nếu kẻ tôi mọi (Đó là kẻ được—được tự do.) sẽ nói rõ rằng, tôi thương chủ tôi,...

295 “Ồ, tôi thích đi khiêu vũ. Tôi không thể vì người nào mà bỏ khiêu vũ. Tôi không thể từ bỏ điều này, điều kia, hay điều khác, vì người nào hết; vợ tôi, con tôi, những thứ khác trên thế gian mà tôi ưa thích. Vậy thì, nhìn đây, Anh Branham, tôi sẽ kể với anh,

anh muốn nói rằng tôi phải...?” Anh em không phải từ bỏ điều gì cả. Anh em chỉ việc đi vào, thì nó tự dừng ngay. Nhưng—nhưng anh em nói, “Ồ, tôi sẽ không làm điều đó. Tôi không phải làm điều đó, tôi thuộc về hội thánh và tôi cũng tốt như anh hoặc bất cứ người nào khác.” Được rồi, thưa anh em. Điều đó được thôi, anh em nghe Lễ thật là gì rồi. “À, bây giờ, hãy nghe đây, không phải ‘Cha, Con, Thánh Linh’...?”Ồ, nếu anh em muốn giữ theo kiểu đó, thì cứ giữ đi.

²⁹⁶ Anh em đã nghe Tiếng Kèn vang lên điều gì, và anh em đã nghe Nó công bố gì rồi. Và Kinh Thánh chép...(Ôi Đức Chúa Trời!) Hãy nhìn xem điều đó! Điều đó sẽ chẳng làm cho tôi một đề tài ngay bây giờ cho giờ kế tiếp chẳng? “Lại nếu kèn thổi tiếng lộn xộn.” Nếu giáo phái của anh em nói “Cha, Con, và Thánh Linh,” âm thanh đó nghe không giống Tiếng Kèn. “Lại nếu kèn thổi tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn mà ra trận?”

...đầy tớ nói rõ rằng, Tôi thương chủ tôi,...

²⁹⁷ “Tôi—tôi yêu ma quỷ mà—mà đang khiến tôi làm những điều này, điều đó ổn thôi. Và tôi không nghĩ...Tôi nghĩ là đầu óc anh quá thiếu cận ở đó—ở đó. Tôi chỉ nghĩ là anh quá hẹp hòi.” Được rồi. “Tôi yêu thích những việc đó. Tôi—tôi nghĩ chúng ta phải có những việc to lớn như *thế này*, và làm *điều này*, thế gian... Và chúng ta có những buổi khiêu vũ, chúng ta chơi cờ bạc gian lận trong nhà thờ chúng ta, và những việc tương tự như vậy, và tất cả chúng ta có thời gian thoải mái, và chúng cũng tốt như bất cứ người nào trong nhóm đó mà anh có trên đó thôi.” Thôi được, điều đó được rồi. Được rồi.

...và tôi sẽ không đi ra trong sự tự do này của Thánh Linh mà anh em nói đến:

Thì chủ của người đó (ma quỷ) sẽ dẫn người đến trước mặt các quan xét; và cũng sẽ mang người lại gần cửa,...

²⁹⁸ Hừm! Điều gì? Cái Cửa là Ai? [Hội chúng nói, “Chúa Jêsus Christ.”—Bt.] “Ta đặt trước ngươi một Cái Cửa.” Khi nào thì dấu đó của con thú đó đến? Trong thời đại này nơi Cái Cửa được đặt. Dấu hiệu này—...dấu hiệu cuối cùng của con thú này.

...mang người lại gần cửa, hay là tới cái...cột; (đó là đời—đời Gô-gô-tha, được rồi)...và chủ người sẽ dùi lỗ tai người... sẽ lấy mũi dùi xỏ tai; và người đó sẽ hầu việc chủ đó trọn đời.

299 “Anh Branham à, anh có ý nói gì?” Nếu anh em nghe Lê thật Phúc âm mà từ chối bước đi trong Đó, thì Đức Chúa Trời sẽ đánh dấu trên lỗ tai anh em chỗ mà anh em sẽ chẳng bao giờ nghe Nó nữa. Anh em đã vượt qua ranh giới giữa Sự Sống và sự chết. Rồi anh em cứ tiếp tục với tổ chức, giáo phái của mình, quãng đời còn lại của anh em sống-...những ngày, mãi mãi. (Hỡi các con, hãy bước đi trong Sự Sáng. Điều đó đúng.) Anh em sẽ phục vụ chủ đó mãi mãi.

300 Hãy để nó...Anh em không muốn...Xem nào, Kèn đã vang lên và anh ta có thể đi tự do, đó là ân điển của Đức Chúa Trời. Đó là năm hân hỉ, năm hoàn thành. Hỡi anh em, ngày tội lỗi đã qua. Tôi nói cho mọi người trong anh em đang hầu việc tội lỗi (những người đang nghe qua băng ghi âm, hay những người đang ngồi tại đây), anh em...mọi người mà đang hầu việc cho tội lỗi, ngày của tội lỗi đã chấm dứt! Chúa Jêsus đã chết, anh em không phải phục vụ tội lỗi nữa. Anh em không phải cúi đầu trước các giáo điều và các giáo phái nữa. “Vậy nếu Con đã buông tha thì thật được tự do.” Nếu anh em muốn đi tự do và được tự do trong Con ấy, hãy từ bỏ mọi điều khác và hầu việc Ngài, hãy đến!

301 Nhưng nếu anh em không muốn vậy, thì tổ chức của anh em, chủ của anh em, bất kỳ người nào anh em đang phục vụ, sẽ đóng dấu lên tai anh em và anh em sẽ không thể nghe Nó nữa. Nếu Đức Chúa Trời từng phán với lòng anh em “Hãy đến, này là lúc,” và anh em lại từ chối Nó, thế thì anh em nhận lấy dấu của nó, làm cứng lòng với Lê thật. Đó là ấn của ma quỷ, dấu của con thú. Anh em thấy không? Dấu của con thú làm điều gì? Nó sẽ khiến anh em quay lại ngay với giáo hội Công giáo La-mã, chủ nghĩa giáo phái, và anh em sẽ không bao giờ đến và được tự do nữa; phục vụ điều đó mãi mãi. Đó là dấu của con thú.

302 Điều đó thật khó, thưa các bạn, điều đó thật gay go, nhưng đó là điều...Tôi không chịu trách nhiệm về...chỉ những gì Kinh Thánh nói.

³⁰³ Bây giờ, đó là một hình bóng trong Cựu Ước mà đã báo trước việc nghe về Phúc âm của tin lành rằng “Người được tự do!” Anh em không còn bị trói buộc nữa, anh em hoàn toàn được tự do trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Không còn tội lỗi và các thứ nữa. Anh em không...

³⁰⁴ Anh em mà yêu thế gian, Kinh Thánh chép, “Nếu anh em yêu thế gian và những vật thuộc về thế gian, thì tình yêu thương Đức Chúa Trời không ở trong anh em.” Đúng thế không? Nếu anh em yêu mến thế gian hoặc những vật thuộc về thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời không ở trong anh em. Thế thì còn về tất cả những điều trọng đại đang xảy ra trên thế giới ngày hôm nay dưới danh nghĩa tôn giáo thì sao? Những điều thuộc về thế gian! Và người ta nuốt vội như con lợn trong chuồng, đấy, “Ôi, điều này tốt. Không liên quan gì về *Điều đó!*” Hãy xem, họ đã bị niêm phong và đóng dấu. Thấy không?

³⁰⁵ Bây giờ anh em hiểu dân sót lại của người Do Thái, một trăm bốn mươi bốn ngàn người là gì chứ? Họ đang ngồi, đang chờ đợi ở đâu không? Ngay đúng giờ. Anh em có thể thấy bây giờ rằng người nữ ngu dại sẽ không lấy...không muốn lấy Dầu, và sẽ phải đứng và bị tách riêng ra, người công bình và kẻ sai trái ở ngày phán xét không? Anh em có hiểu rằng khi người—người nữ đồng trinh dại bắt đầu nhận lãnh, giống như bây giờ, rằng nàng cần dầu Này, nên nàng đã đi kiếm Nó; đó chính là phút mà Chàng Rể đã đến không?

³⁰⁶ Lúc đó gần kề chúng ta như thế nào? Ngay bây giờ! Chúng ta biết lúc này chỉ một thời gian ngắn, tôi không biết nó có thể kéo dài bao lâu. Tôi không thể nói là khi nào, tôi—tôi không biết. Có thể là sang năm, có thể là mười năm, bốn mươi năm nữa, có thể bốn mươi phút nữa. Tôi—tôi không biết, tôi không thể nói được. Nhưng tôi biết là ngày đó đã gần, nó thực sự gần. Và Thánh Linh của Chúa...

³⁰⁷ Bây giờ, sẽ đến lúc mà, điều đầu tiên anh em biết, hội thánh sẽ thật sự bắt đầu nguội lạnh. Vậy thì, bao nhiêu người mà—mà để ý đến sự nguội lạnh của hội thánh trong vài năm qua? Chắc chắn. Nó đang diễn ra như thế nào? Lao-đi-xê. Ở đâu, chúng ta sẽ nói đến tối nay và mang ra thiên sứ của hội thánh Lao-đi-xê,

đưa nó ra đó để anh em có thể thấy điều đó, và thấy Sứ điệp của người và Nó sẽ là gì, và ở sự cuối cùng của Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê khi nó chuyển tiếp và trải dài vào Đời đời lúc đó.

308 Ô, tôi chỉ yêu Ngài. Còn anh chị em? Vâng, thưa quý vị. Ô, ấ...Ấn Đức Chúa Trời là—là gì? Đức Thánh Linh. Dấu của con thú là gì? Từ chối Nó. Đó là hai cái. Một là để nhìn, và...

309 Ô, chúng là... Và bao nhiêu người trên đất không nhận Điều đó? “Tất cả những người không được ấn chứng đã nhận lấy dấu của con thú.” Tất cả, những kẻ không có Thánh Linh của Đức Chúa Trời đều có dấu của con thú. Ấn Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh. Kinh Thánh đã chép vậy. Mọi chỗ trong Kinh Thánh nói đến Nó, nói Nó là Dấu hiệu của Đức Chúa Trời, “Ấn của Đức Chúa Trời.” Và tất cả những kẻ không có Nó, tức là kẻ khước từ Nó. Và họ đã chối bỏ Nó như thế nào? Bằng cách khước từ nghe Nó. Đúng thế không?

310 Bây giờ hãy nhớ, bằng cách nào anh em có được đức tin? “Nghe.” Điều đó được đánh dấu ở đâu? Ở bàn tay? Không. Trong đầu? Không. Trong tai, đấy. Trong *tai*, “nghe.” Điều đó đã làm gì? Nghe để lại dấu vết. “Và không còn nữa,” anh em nói, “không còn điều đó cho tôi nữa. Tôi không muốn làm cái gì khác với Nó. Tôi không muốn liên quan gì với Điều đó.” Nó chỉ giống như họ...

311 Anh Neville, tôi—tôi—tôi sẽ—tôi sẽ chỉ để mặc điều đó cho đến khi nào đó...

312 Tôi sẽ kể cho anh em về “không thể cho những kẻ đã được soi sáng một lần,” anh em thấy, “để vào—đi vào Vương Quốc,” anh em thấy đấy. Họ giống như những tín đồ nửa vời:

Hãy xem, vì chúng không thể được cho những kẻ mà đã được soi sáng một lần,... đã được dự phần về Đức Thánh Linh,

...đã nếm quyền phép của đời—đời sau,

Nếu họ sẽ vấp ngã, thì không thể khiến chính họ đến với sự ăn năn lần nữa; thấy rằng họ sẽ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho chính mình một lần nữa...và làm cho Ngài sỉ nhục tỏ tường.

và...coi huyết của giao ước, tức là huyết mà mình nhờ
nên thánh, là vật ô uế...

313 Xem đây, với những kẻ được Chọn để làm điều đó, tuyệt đối, dứt khoát là không thể được. Người ấy không thể làm điều đó, đây. Bởi vì người ấy sẽ làm gì? Thấy không? “Nhưng coi Huyết của Giao ước...” Vậy thì, anh em thấy, nếu người đó là kẻ được chọn và ở trong nhóm, thì người đó không thể làm điều đó được. Không thể được cho anh ta làm điều đó.

314 Bây giờ, chúng ta đã lấy, mang nó ngay xuống:

...cho cơn mưa...đượm nhuần trên trái đất, để sanh
nó...

...và những gai gốc và tật lê mà...thì bị từ bỏ; cuối cùng
phải bị đốt. (Lúa Mì được đem về Nhà chứa vào Kho.)

315 Nhưng cơn mưa ban sự sống này rơi xuống trên cả cỏ lùng và lúa mì. Cả hai đều vui mừng cảm nhận như nhau về nó khi... sung sướng khi thấy mưa đến. Nhưng bởi bông trái của chúng anh em sẽ nhận biết chúng, cho dầu chúng có bông trái của cỏ lùng hay bông trái của ngũ cốc (bây giờ, của lúa mì).

316 Bây giờ, đây là những gì để làm ra nó. Bây giờ để thấy được sự khác biệt này ở đâu, nơi điều này...Tôi đang cố gắng mang người nữ đồng trinh này đến với anh em, anh em thấy đây, để anh em sẽ—anh em sẽ hiểu được. Bây giờ về tin đồ nửa vời này, dân Y-sơ-ra-ên, hãy xem điều gì xảy ra khi họ đến Ca-đe Ba-nê-a. Tôi đã đọc lui đọc tới trong Sáng thế ký, và đọc đi đọc lại Xuất Ê-díp-tô-ký, và mọi chỗ khác, cố gắng xếp loại nó cho anh em, anh em thấy đây, để anh em không bỏ qua điều này.

317 Bây giờ, khi những người này trong—trong điều này...trong sự xuất hành, khi họ đến Ca-đe Ba-nê-a. Ca-đe Ba-nê-a là ngôi phán xét của thế giới, lúc bấy giờ. Đó là nơi Y-sơ-ra-ên nhận lãnh ngai phán xét của nó. Mà họ chỉ có...Chỉ mười một ngày từ ngọn núi nơi họ nhận lãnh những điều răn cho đến nơi phán xét, “cuộc hành trình mười một ngày đi dọc theo bờ biển,” Kinh Thánh cho biết. Cuộc hành trình mười một ngày, và họ đã đến Ca-đe và họ chịu sự phán xét tại đó. Sau khi Đức Chúa Trời xét đoán họ, trong khoảng bốn ngày, họ quay ngay lại trong đồng vắng ở đó và cứ đi

lang thang; và đã nhận lãnh những—những điều răn và những thứ như thế, và quay trở lại, và làm thế nào, điều gì xảy ra. Rồi họ đi qua đây... Và mười một ngày từ nơi đó, họ đến chịu sự phán xét tại Ca-đe Ba-nê-a.

318 Chuyện gì đã xảy ra? Ngài chọn mỗi chi phái một người và phán rằng, “Hãy đi qua và do thám trong xứ, và xem xứ này như thế nào.” Ồ, tất cả họ đều ra đi và nhìn xem.

319 Hai người trong bọn họ trở về và mang theo một nhánh nho rất lớn. Ồ, một nhánh nho khổng lồ, phải hai người đàn ông mới khiêng nổi.

320 Vậy thì, họ đã làm gì khi họ trở về và đã thấy loại đất đó ra sao? Họ đã thấy những—những—những người A-mô-rít và những—và những—những dân khác nhau trong xứ, và họ nói rằng, “Ồ, họ là những người khổng lồ!” (Đó là, dĩ nhiên rồi, con cháu của Ca-in cuối cùng đã đến trú ngụ trong—trong xứ đó.) Người đó nói, “Họ là—họ là—họ là những người khổng lồ!” Và nói, “Chúng ta—chúng ta—chúng ta không thể nào chiếm—chiếm lấy nó. Cả xứ của—của—của—của họ đều được bao bọc bởi những hàng rào, và bức tường to lớn. Còn, ồ, chúng ta giống như những con châu chấu, so với họ.”

321 Họ đã làm gì? Ồ, họ đã—họ đã hoàn toàn nhìn thấy xứ ấy. Họ đã ném trái cây trong xứ. Hãy xem, Ca-lép và Giô-suê đã đi qua và lấy—lấy chứng cứ và mang nó về, trên vai của họ. Họ đã ném trái cây! Đúng thế. Họ chưa hề qua nơi đó, nhưng Ca-lép và Giô-suê đã đi qua, mang chứng cứ về. Ca-lép và Giô-suê nói, “Chúng ta có thể chiếm lấy nó!” Hiểu không? Tại sao? Bởi vì Ca-lép và Giô-suê đang hướng về Lờ-i.

322 Đức Chúa Trời phán, “Xứ thuộc về các ngươi. Nó đầy đầy dân A-mô-rít và dân Hê-vít và tất cả các dân với hậu tố ít ở trên đó, nhưng” phán “nó là của các ngươi. Và mọi nơi bàn chân các ngươi đặt đến, thì Ta sẽ ban nó cho các ngươi.” Đúng thế. “Cứ bước tới, đấy, nó là của các ngươi.”

323 Nhưng họ đáp rằng, “Ồ, không! Chúng ta không thể có cuộc phục hưng như thế được. Ồ! Ồ, ồ, sao, ông biết gì nào? Tổng giám mục, hay giám mục, hoặc các trưởng lão, hay ai đó sẽ đến và tổng

tất cả chúng ta ra khỏi.” Hừm! Cứ tiến tới, đúng vậy, chúng ta sẽ có được nó.

324 Bây giờ, và rồi hai người này đến lại và nói rằng, “Chúng ta chắc chắn chiếm được xứ đó, vì Đức Chúa Trời đã phán vậy! Chúng ta hãy đi chiếm lấy nó!”

325 Nhưng, đấy, những tín đồ nửa vời này, họ đi đến khá xa đủ để—để ném thử Nó. “Nó thật ngon, vâng. Nhưng, ồ, chúng ta không thể làm điều đó được.”

326 Vậy thì, điều đó nghĩa là gì? Đó là kẻ tin ngày hôm nay. Bây giờ, hãy nhìn xem anh chàng này ngay ở đây. Đức Chúa Trời kêu gọi anh ta. Ừ-m. Đúng rồi, vậy thì anh ấy được cứu rồi. Mẹ anh ấy giặt đồ trên tấm ván, và gọi anh đến một trường cao đẳng để học cách giảng đạo. Ồ, anh ta đến đó, nhưng vẫn còn nghĩ mình... mỗi khi nhìn thấy đàn bà ăn mặc hở hang, điều đó khiến anh...lại động lòng ham muốn; mỗi khi anh—anh ngửi thấy mùi thuốc lá, thì anh không thể không hút một điếu. Anh ta biết làm vậy là sai trật. Anh ta không muốn làm điều đó. Cho nên anh thưa, “Chúa ôi, xin hãy thánh hóa con, lấy điều đó ra khỏi con.”

327 Đức Chúa Trời phán, “Được rồi, Ta sẽ làm điều đó cho con, hỡi con, lấy nó ra khỏi con.”

328 Một buổi tối anh lão đảo bước vào một hội truyền giáo nhỏ nọ, và anh ta được nghe về báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Họ giảng, “Hãy nói!”

329 Anh ấy tăng trưởng ở bước đầu tiên, sự xưng công bình; tăng trưởng lên bước thứ hai là sự thánh hóa; bây giờ anh sẵn sàng cho phép Báp-têm. Thấy đó: một, hai, ba. Anh ấy sẵn sàng để nhận lãnh phép Báp-têm. Khi anh lên đó, anh đọc trong Kinh Thánh, anh nói, “Điều đó chính xác những gì họ đã làm. Vâng, điều đó chính xác. Phép báp-têm đó trong Danh Đức Chúa Jê-sus, đó là điều họ đã làm. Đúng thế. Ông ấy đã nói là ‘hãy đọc hết,’ tôi đã đọc hết cả Kinh Thánh và ông ấy làm đúng ngay theo Đó.”

“Thưa giám mục, những gì ông làm...”

“Không có chuyện vợ vẫn đó đâu!”

“Ồ, tôi hiểu.”

330 “Họ đã có Đức Thánh Linh, họ nói tiếng lạ, họ đã làm những điều này, họ chữa lành người đau. Ồ, vâng, điều đó chính xác.” Anh ấy đang nhìn qua hướng khác, anh em thấy, anh ấy nhìn vào vùng giới hạn.

331 “Ồ, nếu tôi dạy dỗ Điều đó cho hội thánh của tôi...Ồ! Tôi là tín đồ Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-...anh em biết đấy. Ồ, giám mục sẽ đuổi tôi ra ngoài. Chà, chúng tôi thật sự không thể làm điều đó. Chúng tôi không thể có buổi nhóm như thế trong nhà thờ của mình được, mỗi người trong họ sẽ đứng dậy và bỏ ra ngoài.”

332 “Kẻ đã được soi sáng một lần, và đã ném các sự Ban cho từ trên trời, nếu người đó lại vấp ngã khỏi bước đi đó mà mình đã nhận lấy, thì không thể làm mới lại với sự ăn năn nữa vì người đó đã phạm tội chống lại Đức Chúa Trời...” Là gì—tội lỗi là gì? Sự không tin! Người đó đã phạm tội nghịch cùng Đức Chúa Trời. Và anh ta đã làm gì? Anh ta đã coi thường Giao ước, mà nhờ đó anh ta đã được thánh hóa, xem Nó như thể là một việc ô uế, và đã sỉ nhục công việc của ân điển mà đã đưa anh ta đến đó. Không còn có của lễ nào dành cho anh ta nữa, mà chỉ còn sự trông chờ kinh khiếp cho sự phán xét kinh hoàng và sự thanh nộ sẽ nuốt chửng kẻ thù nghịch. “Vì sự báo thù thuộc về Ta,” Chúa phán.

333 “Vì Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn, mạnh hơn gươm hai lưỡi, thấu vào xương cốt, và xem xét những tư tưởng và ý định trong tâm trí.” Thế đấy, thế đấy. Khi anh em nhìn thấy Ánh Sáng, hãy bước đi trong Nó! Hãy bước đi! Anh em không biết mình đang đi đâu, nhưng hãy bước đi. Bước lên đồi Gô-gô-tha, tiếp tục hướng nhìn về đồi Gô-gô-tha. Bước đi! Bước đi!

334 Đức Chúa Trời ôi, có lẽ một ngày nào đó...Hội thánh, là một hình bóng của Hê-nóc. Năm trăm năm ông đã bước đi trước mặt Đức Chúa Trời. Bước đi! Bước đi trong Sự Sáng, với lời chứng rằng “Mọi điều Đức Chúa Trời đã phán dạy, ông đã làm theo.” Ông không hề làm Ngài buồn lòng. Những gì Chúa phán làm, thì Hê-nóc đã làm điều đó. Bây giờ, hãy nhớ, ông là một hình bóng. Chiếc tàu cũng là một hình bóng về người Do Thái, một trăm bốn mươi bốn ngàn người được chở đi, đó là Nô-ê và người nhà mình; nhưng Hê-nóc đã đi về Nhà ngay trước cơn lụt một chút. Anh em biết điều đó. Vì vậy Hê-nóc tiếp tục bước đi trong Ánh

Sáng. Vì vậy một ngày nọ ông cảm thấy chân mình dờ lên khỏi mặt đất, ông cứ tiếp tục bước đi, và ông bước đi trong miền Vinh hiển mà không hề trải qua sự chết. Đúng vậy. Đức Chúa Trời đã mang ông đi bởi vì ông đã bước đi trong Sự Sáng, với lời chứng cứ rằng “ông đã bước đi trong Sự Sáng của Đức Chúa Trời.” Cứ bước đi, bước đi.

³³⁵ Chúng ta hãy mang đôi giày đi bộ của chúng ta vào, hỡi Hội Thánh,

Cứ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng đẹp đẽ,
Đến nơi những hạt sương nhân từ rục rĩ;
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta hãy hát bài đó nào:

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng đẹp
đẽ,
Ồ, đến nơi những hạt sương nhân từ rục rĩ;
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Hết thảy thánh đồ của Sự Sáng tuyên bố,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian;
Rồi chuông Thiên đàng sẽ vang lên,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
tuyệt diệu như vậy,
Ồ, hãy đến nơi những hạt sương nhân từ rục
rĩ;
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,
Ồ Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

³³⁶ Chúng ta hãy cúi đầu, và chỉ—chỉ chốc lát giờ này. Tôi không biết liệu có ai ở đây muốn có kinh nghiệm được đầy dẫy Đức Thánh Linh không, hãy nói, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham. Xin nhớ đến tôi, thưa hội thánh. Tôi muốn bước đi trong Sự Sáng.

Tôi muốn nhận được sự êm dịu, không còn rẽ đấng trong tôi, tôi muốn làm tôi tớ của Đức Chúa Trời.” Hãy giơ tay lên, nói, “Xin nhớ đến con, Ôi Chúa.” Vâng, có hơn hai mươi bàn tay, giơ lên.

³³⁷ Bây giờ chỉ cứ cúi đầu trong khi chúng ta cùng hát thật êm dịu với nhau:

Ôi Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
tuyệt diệu như vậy,

Nó đến nơi những hạt sương nhân từ rục rĩ;
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,

Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Hãy đến, hết thảy thánh đồ của Sự Sáng, tuyên
bố,

Ô Chúa Jêsus, Ngài là Sự Sáng của thế gian;

Rồi chuông Thiên đàng sẽ vang lên,

Ô Chúa Jêsus, Ngài là Sự Sáng của thế gian.

Ồ, chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng này, Sự
Sáng tuyệt diệu như vậy,

Nó đến nơi những hạt sương nhân từ rục rĩ;
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,

Ồ Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

³³⁸ Lạy Chúa Jêsus, trong khi họ đang hát bài này, muốn được bước đi trong Ánh Sáng của Phúc âm, xin nhận lấy những tấm lòng quý báu này, Chúa ôi. Họ thuộc về Ngài, xin thanh tẩy họ, xin cất đi hết thảy điều xấu ác, mọi sự vô tín ra, nguyện xin Chúa Jêsus là Sự Sáng của thế gian ngự vào. Lạy Chúa, những chiếc khăn tay đang nằm đây, vì những người bệnh và đau ốm. Xin đến cùng họ, Chúa Jêsus ôi, và chữa lành họ để họ có thể bước đi trong Sự Sáng. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³³⁹ Chúng con cảm ơn Ngài vì bài học của chúng con, vì sự Hiện Diện của Thánh Linh, ở đây cùng chúng con và giữ gìn chúng con, hàng giờ, đang ngồi ở đây. Dân sự đang ngồi trong căn phòng nóng bức này, chờ đợi. Họ đang trông mong và chờ đợi và tự hỏi,

Chúa ôi. Vì họ nhận biết, khi họ nghe Lời được đọc, rằng chúng con đang ở kỳ cuối cùng. Chẳng có gì còn lại, chỉ có sự ăn chơi của thế gian. Và một trong những ngày này những kẻ giả mạo sẽ phải ngừng lại.

³⁴⁰ Và con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ cứu mọi người đang ở trong sự Hiện diện Thiên liêng, xin Thánh Linh Ngài cứu họ. Và cầu xin Thánh Linh giáng trên mỗi người trong họ và đẩy dấy lòng họ với sự nhân từ và bình an, để họ sẽ sanh ra bông trái của Thánh Linh, đó là, lòng nhịn nhục, nhân từ, bình an, kiên nhẫn, nhu mì, đức tin, trong Thánh Linh. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con giao phó họ cho Ngài giờ này cho sự hầu việc Ngài, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng...

Chúng ta hãy giơ tay lên khi chúng ta hát.

...Sự Sáng tuyệt diệu,
Đến nơi những hạt sương nhân từ rục rờ;
Chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
ngày đêm,
Ồ Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Vì Ngài đã yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

³⁴¹ Ô, Ngài tuyệt vời phải không? Chúng ta sẽ có lễ báp-têm trong khoảng mười, mười lăm phút bây giờ, gần như thế. Có...Tôi nghĩ có một chị tại đây muốn chịu báp-têm. Đúng thế không? [Anh Neville nói, “Có nhiều người.”—Bt.] Được rồi, bao nhiêu người chịu báp-têm sáng nay mà không thể trở lại đây tối nay để dự lễ báp-têm buổi tối nay? Một, hai, ba, ba người không thể đến trong chiều nay hay trước buổi nhóm tối để chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho các anh em, các con. Tôi vui mừng rằng Đức Chúa Trời đã đặt trước anh em một Cánh Cửa mở. Và anh em sẵn sàng bước vào bây giờ, anh em sẽ bước vào trong phần mộ, tất cả những điều cũ đều chết và chôn. Bây giờ, anh em nhớ rằng, phép báp-têm của

anh em chỉ là sự biểu hiện bên ngoài của điều gì đó đã xảy ra ở dưới đây thôi.

Và rồi chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng này,
 (Hãy sẵn sàng?) Sự Sáng tuyệt diệu, (...?...)
 Ồ, chiếu sáng chung quanh hết thảy chúng ta
 ngày đêm,
 Ồ Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian.

³⁴² Ồ, buổi thông công này thật tuyệt vời làm sao! Anh em cảm thấy dễ chịu không? Ồ, tôi cảm thấy thật tuyệt vời. Giống như mình vừa được tắm rửa sạch sẽ, với một trong những bàn chải cọ cũ điển hình thuở xưa này, và anh em chỉ chà xát tôi bằng xà phòng kiem.

³⁴³ Người anh em của tôi đã nói rằng có lẽ tất cả anh chị em đều muốn được làm phép báp-têm sáng nay, đều đã sẵn sàng. Áo quần và các thứ sẽ bị ướt sũng tối nay, nhưng sẽ ổn thôi nếu anh em muốn điều đó. Nhưng nếu như sáng nay anh em đều đã sẵn sàng rồi, thì thật tốt.

³⁴⁴ Tôi cho rằng chúng ta sẽ phải tiến hành buổi lễ thôi, phải không, Anh Neville? Được rồi, thưa anh. Bây giờ, bao nhiêu người muốn ở lại và chứng kiến lễ báp-têm? Chỉ mất vài phút và, chà, có lẽ anh em chưa bao giờ chứng kiến một buổi lễ như vậy. Nếu như anh em không thể ở lại, ồ, thế thì anh em hãy chắc chắn trở lại đây tối nay. Nhưng tôi ước ao là anh em có thể, và ở lại đây vài phút để chứng kiến buổi lễ báp-têm. Chúng ta sẽ dời cái này đi, và có một tấm gương lớn ở phía sau đây cho chúng ta nhìn thấy mọi người bước vào. Nó sẽ giúp anh em dễ theo dõi hơn, tôi chắc vậy. Chúng ta thấy đều được đồng chết với Chúa trong phép báp-têm. A-men. Khi Ngài chết, chúng ta được chôn với sự chết của Ngài; được sống lại với sự phục sinh của Ngài, để bước đi trong đời sống mới. Chúa ban phước cho anh em.

³⁴⁵ Bao nhiêu người biết bài học tối hôm nay là gì không? Lao-đi-xê, hội thánh cuối cùng, và cao điểm của các Thời đại Hội thánh.

³⁴⁶ Được rồi, chúng ta sẽ có lễ báp-têm. Teddy, nếu anh muốn...

³⁴⁷ Anh muốn làm phép báp-...? [Băng trống—Bt.]...đã chịu phép báp-têm rồi. Có vài người trong số những người phải rời để đi Chicago ngay bây giờ, đây.

Chúng ta hãy cầu nguyện:

³⁴⁸ Lạy Chúa Jêsus, họ đã ngồi và lắng nghe suốt các buổi nhóm. Chúng con xin giao phó họ trong tay Ngài giờ này, Chúa ôi, trên đường họ đi đến Chicago. Xin đồng hành cùng họ, Chúa ôi, và nguyện xin mỗi người nhận lấy Sự Sáng tuyệt vời này và phân tán Nó ra, Chúa ôi, khắp cả thành phố Chicago, mọi nơi mà họ đi đến. Xin ở cùng họ. Cho đến khi chúng con gặp nhau, xin cho linh của họ được neo chặt trong Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³⁴⁹ [Anh Neville nói tiên tri: “Vâng, cho anh chị em, dân sự của tôi, lần nữa sáng nay, phải Ta phán cùng người đầy tớ của Ta: Ta đã chấp nhận người trong việc ban phát Lời Ta. Ta sẽ đi theo người và sẽ phán với người cách riêng tư, phải, Ta sẽ tỏ cho người thấy hành trình của người. Phải, Ta sẽ ở cùng người và sẽ ban phước cho người.]

³⁵⁰ [“Phải, hồi dân Ta, Ta phán cùng các người sáng nay: Ta là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Ta đang sử dụng chiếc bình này sáng nay để đến với các người. Ta nói cùng các người chớ rời bỏ Thánh Linh Ta, đừng từ bỏ Tiếng mà phán với các người. Ta ở cùng các người như các người ở cùng Ta. Hãy từ bỏ đường lối của các người và từ bỏ suy nghĩ của các người và hãy tin Ta vì Ta ở cùng các người. Nếu các người muốn đến cùng Ta và theo Ta trong phép báp-têm Ta sẽ ban phước cho các người và gìn giữ các người, Ta sẽ mang các người đến trong sự trọn vẹn của sự kết thúc hoàn hảo. Vâng, Ta đã phán, Ta sẽ không làm ứng nghiệm Điều đó chăng? Phải, CHÚA ĐÃ PHÁN.”—Bt.]

Chúng ta hãy cứ giơ tay lên và nói, “Cảm ơn Ngài, Đức Chúa Jêsus, ngợi khen Danh Ngài.” Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.

³⁵¹ Chúng con nhận ra rằng, Chúa ôi, rằng Ngài...ngày nọ Thánh Linh đã giáng xuống trên một người, trong Kinh Thánh, và tỏ bày mọi điều bí mật của Đức Chúa Trời, là điều phải xảy ra. Cha ôi, chúng con biết rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay

đổi. Và tại đây xin Ngài giảng trên mục sư nhỏ bé, khiêm nhường này ở đây, sáng hôm nay, mà đã từng ở đó trong đảng Ni-cô-la, nhưng Ngài đã lay động anh, anh đã thấy Ánh Sáng và bước ra. Và ở đây tấm lòng anh rất mở rộng đến nỗi Ngài sẽ phán với anh, cho đến nỗi anh không còn nhận ra điều mình đang nói nữa, và đứng lên và để Đức Thánh Linh vận hành qua anh trong Tiếng nói của lời tiên tri cho chúng con. Cảm ơn Ngài, Cha ôi. Và con sẽ—con sẽ tìm kiếm Ngài suốt linh trình của con. A-men.

³⁵² [Một chị nói tiếng lạ. Bỗng trống. Chị khác đưa ra sự thông giải—Bt.] A-men. Anh em đã hiểu được điều đó, phải không? Hiểu đó là điều gì không? Hãy nghe giọng nói của người phụ nữ kia, và nghe sự thông giải lại cũng cùng một giọng điệu. Thấy không? Có hai người phụ nữ khác nhau, không biết họ có quen biết nhau hay không. Họ không—họ không biết nhau. Đó là Đức Thánh Linh, hãy nghe giọng nói như thế. Anh em không nhận ra rằng đó là Đấng Christ đang ở giữa chúng ta ở đây sao? Đúng thế.

³⁵³ Anh có điều gì đó anh muốn đọc, Anh Pat? Hãy tìm tiếp đi, đây. [Anh Pat nói, “Khải huyền 22:16 tôi xin đọc trong Danh Chúa Jêsus: Ta là Jêsus đã sai thiên sứ Ta đến làm chứng về những sự này cho các người trước mặt các hội thánh.”—Bt.] A-men.

³⁵⁴ Vậy thì, đó là một sự dẫn dắt Thiêng liêng, thuộc linh. Hãy xem, Đức Thánh Linh đang vận hành trên tín đồ, đi ra đó, nói ra. Ôi, Ngài không tuyệt diệu sao? Hãy suy nghĩ, thưa các bạn, điều đó thật y như điều đã được Kinh Thánh nói về. Và nó ở đây ngày hôm nay, chúng ta không còn phải phân vân về nó nữa.Ồ, hãy đến tiếp nhận Ngài, hỡi những người yêu quý của tôi. Hãy đến, tiếp nhận Ngài.

³⁵⁵ Teddy, trong khi chúng ta đang chuẩn bị cho lễ báp-têm, (và tôi cầu xin Đức Chúa Trời khiến cho tấm lòng anh em được sẵn sàng) Ngài Dẫn Đi Đầu Con Sẽ Theo Đó.

³⁵⁶ Tôi có thể giúp gì cho các anh em ở đây không?Ồ, anh em phải—phải tắt hết những chiếc mi-crô đó.Ừ-m. [Bỗng trống—Bt.]

³⁵⁷ Tôi nài xin anh em bởi Đức Chúa Trời Hằng Sống và bởi sự thúc giục của Lời Ngài rằng anh em hãy đến và nhận lãnh phép

báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy nhớ tôi làm điều đó bởi vì Kinh Thánh đã dạy chúng ta làm thế. Và—và Phao-lô đã nói làm điều đó; và nếu có một thiên sứ nào dạy anh em điều gì khác, hãy để người đó bị rửa sả. Và tôi—tôi muốn chỉ tuyên bố điều này ở cuối đời tôi như người đã nói: Tôi không lảng tránh để tuyên bố với anh em toàn hội chúng của Đức Chúa Trời như tôi biết điều đó, thật chính xác. Không huyết của người nào ở trên chúng ta.

³⁵⁸ Ồ, các bạn có yêu Ngài không? Ồ, thật tôi yêu Ngài. Được rồi, chúng ta hãy đứng lên trong khi chúng ta hát bài hát trước khi giải tán. Được rồi, cho đến lúc đó chúng ta sẽ:

Mang Danh Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu.
 Lòng chắc sẽ được vui mừng và an ủi,
 Danh này chớ quên trong mọi nơi.
 Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật dịu dàng!
 (Ô thật dịu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.
 Danh tôn quý, (Danh tôn quý!), Ô thật dịu dàng!
 (Ồ thật dịu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở...

Bây giờ khi chúng ta cúi đầu chúng ta hát:

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
 Sấp mình nơi chân Ngài,
 Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
 Ngài,
 Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

*MƯỜI NGƯỜI NỮ ĐỒNG TRINH, VÀ MỘT TRĂM
BỐN MƯƠI BỐN NGÀN NGƯỜI DO THÁI* VIE60-1211M

(The Ten Virgins, And The Hundred And Forty-Four Thousand Jews)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 11 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org